

Obsah

IV Informace

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2019/C 187/01	Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie.	1
---------------	--	---

V Oznámení

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2019/C 187/02	Věc C-377/16: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 26. března 2019 — Španělské království v. Evropský parlament („Žaloba na neplatnost — Užívání jazyků — Výběrové řízení pro smluvní zaměstnance — Výzva k vyjádření zájmu — Řidiči — Funkční skupina I — Jazykové znalosti — Omezení volby jazyka jako jazyka 2 výběrového řízení na anglický, francouzský a německý jazyk — Jazyk pro komunikaci — Nařízení č. 1 — Služební řád úředníků — Pracovní řád ostatních zaměstnanců — Diskriminace na základě jazyka — Odůvodnění — Zájem služby“)	2
2019/C 187/03	Věc C-405/16 P: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 28. března 2019 — Spolková republika Německo v. Evropská komise („Kasační opravný prostředek — Státní podpory — Podpory poskytnuté některými ustanoveními německého pozměněného zákona o obnovitelných zdrojích energie (zákon EEG z roku 2012) — Podpora výrobců elektřiny EEG a nižší příplatek EEG pro uživatele s vysokou spotřebou energie — Rozhodnutí prohlašující podpory za částečně neslučitelné s vnitřním trhem — Pojem „státní podpora“ — Výhoda — Státní prostředky — Veřejná kontrola prostředků — Opatření srovnatelné s daní ze spotřeby elektřiny“)	3

2019/C 187/04	Věc C-620/16: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 27. března 2019 — Evropská komise v. Spolková republika Německo („Nesplnění povinnosti státem — Článek 258 SFEU — Rozhodnutí 2014/699/EU — Zásada loajální spolupráce — Článek 4 odst. 3 SEU — Přípustnost — Účinky vytýkaného jednání ke dni uplynutí lhůty stanovené v odůvodněném stanovisku — Trvající účinky na jednotu a soudržnost mezinárodní činnosti Evropské unie — Dostatečnost opatření přijatých dotyčným členským státem k vyhovění odůvodněnému stanovisku — Hlasování Spolkové republiky Německo proti postoji Unie stanovenému v rozhodnutí 2014/699/EU na 25. zasedání revizní komise Mezivládní organizace pro mezinárodní železniční přepravu (OTIF) a nesouhlas uvedeného členského státu s tímto postojem a s úpravou výkonu hlasovacích práv, jak je stanovena v tomto rozhodnutí“)	3
2019/C 187/05	Věc C-621/16 P: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 26. března 2019 — Evropská komise v. Italská republika, Litevská republika („Kasační opravný prostředek — Jazykový režim — Otevřená výběrová řízení na pozici administrátor — Oznámení o výběrovém řízení — Administrátoři (AD 5) — Administrátoři (AD 6) v oblasti ochrany údajů — Jazykové znalosti — Omezení volby druhého jazyka výběrového řízení na angličtinu, francouzštinu a němčinu — Jazyk komunikace s Evropským úřadem pro výběr personálu (EPSO) — Nařízení č. 1 — Služební řád — Diskriminace na základě jazyka — Odůvodnění — Zájem služby — Soudní přezkum“).....	4
2019/C 187/06	Věc C-680/16 P: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 27. března 2019 — Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel, Remedia d.o.o. v. Evropská komise („Kasační opravný prostředek — Humánní léčivé přípravky — Směrnice 2001/83/ES — Článek 30 odst. 1 — Výbor pro humánní léčivé přípravky — Podání žádosti k Výboru, které je podmíněno tím, že předtím nebylo přijato vnitrostátní rozhodnutí — Aktivní látka estradiol — Rozhodnutí Evropské komise, které nařizuje členským státům zrušení a změnu vnitrostátních registrací léčivých přípravků pro lokální použití s hmotnostním podílem estradiolu 0,01 %“)	5
2019/C 187/07	Spojené věci C-70/17 a C-179/17: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 26. března 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Supremo, Juzgado de Primera Instancia no 1 de Barcelona — Španělsko) — Abanca Corporación Bancaria SA v. Alberto García Salamanca Santos (C-70/17), Bankia SA v. Alfonso Antonio Lau Mendoza, Verónica Yuliana Rodríguez Ramírez (C-179/17) („Řízení o předběžné otázce — Ochrana spotřebitele — Směrnice 93/13/EHS — Články 6 a 7 — Zneužívající ujednání ve spotřebitelských smlouvách — Ujednání o předčasné splatnosti ve smlouvě o hypotečním úvěru — Prohlášení, že ujednání je částečně zneužívající — Pravomoci vnitrostátního soudu v případě existence ujednání kvalifikovaného jako „zneužívající“ — Nahrazení zneužívajícího ujednání ustanovením vnitrostátního práva“).....	6
2019/C 187/08	Věc C-127/17: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 21. března 2019 — Evropská komise v. Polská republika („Nesplnění povinnosti státem — Doprava — Směrnice 96/53/ES — Mezinárodní provoz — Vozidla, která vyhovují mezním hodnotám, pokud jde o hmotnosti a rozměry specifikované v této směrnici — Užívání takových vozidel, registrovaných nebo uvedených do provozu v jednom členském státě, na území jiného členského státu — Systém zvláštního povolení — Články 3 a 7 — Akt o přistoupení z roku 2003 — Přechná ustanovení — Bod 8 odst. 3 přílohy XII“)	7
2019/C 187/09	Věc C-163/17: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 19. března 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg — Německo) — Abubacarr Jawo v. Spolková republika Německo („Řízení o předběžné otázce — Prostor svobody, bezpečnosti a práva — Dublinský systém — Nařízení (EU) č. 604/2013 — Přemístění žadatele o azyl do členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu — Pojem „útěk“ — Podmínky prodloužení lhůty pro přemístění — Článek 4 Listiny základních práv Evropské unie — Vážné riziko nelidského či ponižujícího zacházení po skončení azylového řízení — Životní podmínky osob požívajících mezinárodní ochrany v uvedeném členském státě“)	7
2019/C 187/10	C-236/17 P: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 27. března 2019 — Canadian Solar Emea GmbH a další v. Rada Evropské unie, Evropská komise („Kasační opravný prostředek — Dumping — Dovoz krystalických křemíkových fotovoltaických modulů a jejich klíčových komponentů (tj. článků) pocházejících nebo odesílaných z Číny — Konečné antidumpingové clo — Nařízení (ES) č. 1225/2009 — Článek 3 odst. 7 — Článek 9 odst. 4 — Časová působnost nařízení (EU) č. 1168/2012“).....	9

2019/C 187/11	Věc C-237/17 P: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 27. března 2019 — Canadian Solar Emea GmbH, Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Inc., Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Inc., Csi Cells Co. Ltd, Csi Solar Power (China), Inc. v. Rada Evropské unie, Evropská komise („Kasační opravný prostředek — Subvence — Dovoz krystalických křemíkových fotovoltaických modulů a jejich klíčových komponentů (tj. článků) pocházejících nebo odesílaných z Číny — Konečné vyrovnávací clo — Nařízení (ES) č. 597/2009“)	9
2019/C 187/12	Spojené věci C-266/17 a C-267/17: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 21. března 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberlandesgericht Düsseldorf — Německo) — Rhein-Sieg-Kreis (C-266/17), Rhenus Veniro GmbH & Co. KG (C-267/17) v. Verkehrsbetrieb Hüttebräucker GmbH, BVR Busverkehr Rheinland GmbH (C-266/17), Kreis Heinsberg (C-267/17) („Předběžná otázka — Doprava — Veřejné služby v přepravě cestujících po železnici a silnici — Nařízení (ES) č. 1370/2007 — Článek 5 odst. 1 a 2 — Přímé uzavření — Smlouvy na služby v přepravě cestujících autobusem či tramvají — Podmínky — Směrnice 2004/17/ES — Směrnice 2004/18/ES“)	10
2019/C 187/13	Spojené věci C-297/17, C-318/17, C-319/17 a C-438/17: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 19. března 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesverwaltungsgericht — Německo) — Bašar Ibrahim (C-297/17), Mahmud Ibrahim a další (C-318/17), Nišrén Šarkávi, Jazan Fattajrži, Hosam Fattajrži (C-319/17) v. Spolková republika Německo, Spolková republika Německo v. Taus Magamadov (C-438/17) („Řízení o předběžné otázce — Prostor svobody, bezpečnosti a práva — Společná řízení pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany — Směrnice 2013/32/EU — Článek 33 odst. 2 písm. a) — Odmítnutí žádosti o azyl orgány členského státu pro nepřípustnost z důvodu předchozího přiznání doplňkové ochrany v jiném členském státě — Článek 52 — Časová působnost uvedené směrnice — Články 4 a 18 Listiny základních práv Evropské unie — Systematické nedostatky azylového řízení v uvedeném jiném členském státě — Systematické zamítání žádostí o azyl — Skutečné a prokázané riziko nelidského či ponižujícího zacházení — Životní podmínky osob, kterým byla udělena doplňková ochrana v posledně zmíněném členském státě“)	11
2019/C 187/14	Spojené věci C-350/17 a C-351/17: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 21. března 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Consiglio di Stato — Itálie) — Mobit Soc. cons. arl v. Regione Toscana (C-350/17), Autolinee Toscane SpA v. Mobit Soc.cons.arl (C-351/17) („Řízení o předběžné otázce — Nařízení (ES) č. 1370/2007 — Veřejné služby v přepravě cestujících po železnici a silnici — Článek 5 — Uzavírání smluv o veřejných službách — Článek 5 odst. 2 — Přímé uzavření — Pojem „vnitřní provozovatel“ — Orgán provádějící podobnou kontrolu — Článek 8 odst. 2 — Přečasný režim — Lhůta pro uplynutí platnosti přímo uzavřené smlouvy“)	13
2019/C 187/15	Věc C-427/17: Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 28. března 2019 — Evropská komise v. Irsko („Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 91/271/EHS — Čištění městských odpadních vod — Výjimečné okolnosti — Nejlepší technické znalosti, nepřinášejí-li to nadměrné náklady — Zásada úměrnosti nákladů — Důkazní břemeno — Důkazní prostředky“)	14
2019/C 187/16	Věc C-443/17: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 21. března 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce High Court of Justice (Chancery Division) — Spojené království) — Abraxis Bioscience LLC v. Comptroller General of Patents („Řízení o předběžné otázce — Humánní léčivý přípravek — Dodatkové ochranné osvědčení pro léčivé přípravky — Nařízení (ES) č. 469/2009 — Článek 3 písm. d) — Podmínky pro udělení — Získání rozhodnutí o první registraci výrobku jako léčivého přípravku — Registrace týkající se výrobku jako léčivého přípravku, který představuje novou formulaci již známé účinné látky“)	15
2019/C 187/17	Věc C-444/17: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 19. března 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour de cassation — Francie) — Préfet des Pyrénées-Orientales v. Abdelaziz Arib, Procureur de la République près le tribunal de grande instance de Montpellier, Procureur général près la cour d'appel de Montpellier („Řízení o předběžné otázce — Prostor svobody, bezpečnosti a práva — Ochrana hranice, azyl a přistěhovalectví — Nařízení (EU) 2016/399 — Článek 32 — Dočasné znovuzavedení ochrany vnitřních hranic členským státem — Neoprávněný vstup státního příslušníka třetí země — Přirovnání vnitřních hranic k vnějším hranicím — Směrnice 2008/115/ES — Působnost — Článek 2 odst. 2 písm. a)“)	15

2019/C 187/18	Věc C-465/17: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 21. března 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberlandesgericht Düsseldorf — Německo) — Falck Rettungsdienste GmbH, Falck A/S v. Stadt Solingen („Řízení o předběžné otázce — Zadávání veřejných zakázek — Směrnice 2014/24/EU — Článek 10 písm. h) — Zvláštní výjimky pro veřejné zakázky na služby — Služby civilní obrany, civilní ochrany a prevence nebezpečí — Neziskové organizace nebo sdružení — Služby sanitní přepravy pacientů — Kvalifikovaná sanitní přeprava“) ..	16
2019/C 187/19	Spojené věci C-487/17 až C-489/17: Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 28. března 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Corte suprema di cassazione — Itálie) — trestní řízení proti Alfonsu Verlezzaovi a dalším („Řízení o předběžné otázce — Životní prostředí — Směrnice 2008/98/ES a rozhodnutí 2000/532/ES — Odpady — Zařazení mezi nebezpečné odpady — Odpady, jimž lze přidělit kódy odpovídající nebezpečným odpadům i odpadům, které nejsou nebezpečné“)	17
2019/C 187/20	Věc C-498/17: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 21. března 2019 — Evropská komise v. Italská republika („Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 1999/31/ES — Článek 14 písm. b) a c) — Sklárky odpadů — Stávající sklárky — Porušení“)	18
2019/C 187/21	Věc C-545/17: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 27. března 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Sąd Najwyższy — Polsko) — Mariusz Pawlak v. Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego („Řízení o předběžné otázce — Vnitřní trh poštovních služeb — Směrnice 97/67/ES a 2008/6/ES — Článek 7 odst. 1 — Pojem „výlučná nebo zvláštní práva k zavedení a poskytování poštovních služeb“ — Článek 8 — Právo členských států organizovat poštovní službu doporučených zásilek využívanou v soudním řízení — Lhůta pro podání procesní písemnosti u soudního orgánu — Konformní výklad vnitrostátního práva s unijním právem — Omezení — Přímý účinek dovolávaný odnoží členského státu v rámci jeho sporu s jednotlivcem“)	19
2019/C 187/22	Věc C-578/17: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 27. března 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Korkein hallinto-oikeus — Finsko) — řízení zahájené Oy Hartwall Ab („Řízení o předběžné otázce — Sbližování právních předpisů — Ochranné známky — Směrnice 2008/95/ES — Článek 2 a čl. 3 odst. 1 písm. b) — Zamítnutí zápisu nebo neplatnost — Posouzení in concreto rozlišovací způsobilosti — Kvalifikace ochranné známky — Dopad — Barevná ochranná známka nebo obrazová ochranná známka — Grafické ztvárnění ochranné známky, která byla předložena jako obrazová ochranná známka — Podmínky zápisu — Grafické ztvárnění, které není dostatečně jasné a přesné“)	20
2019/C 187/23	Věc C-590/17: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 21. března 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour de cassation — Francie) — Henri Pouvin, Marie Dijoux, manželka H. Pouvina v. Electricité de France (EDF) („Řízení o předběžné otázce — Směrnice 93/13/EHS — Oblast působnosti — Článek 2 písm. b) a písm. c) — Pojem „spotřebitel“ a pojem „prodávající nebo poskytovatel“ — Financování koupě nemovitosti určené k bydlení — Úvěr pro účely financování koupě nemovitosti poskytnutý zaměstnavatelem svému zaměstnanci a jeho manželce či manželovi, který nebo která je solidárním spolupříjemcem úvěru“)	21
2019/C 187/24	Věc C-637/17: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 28. března 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Judicial da Comarca de Lisboa — Portugalsko) — Cogeco Communications Inc v. Sport TV Portugal SA, Controlinveste-SGPS SA, NOS-SGPS SA („Řízení o předběžné otázce — Článek 102 SFEU — Zásady rovnocennosti a efektivity — Směrnice 2014/104/EU — Článek 9 odst. 1 — Článek 10 odst. 2 až 4 — Články 21 a 22 — Žaloby na náhradu škody podle vnitrostátního práva v případě porušení právních předpisů členských států a Evropské unie o hospodářské soutěži — Účinky vnitrostátních rozhodnutí — Promlčecí lhůty — Provedení — Časová působnost“)	21
2019/C 187/25	Věc C-681/17: Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 27. března 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesgerichtshof — Německo) — slewo — schlafen leben wohnen GmbH v. Sascha Ledowski („Řízení o předběžné otázce — Ochrana spotřebitele — Směrnice 2011/83/EU — Článek 6 odst. 1 písm. k) a čl. 16 písm. e) — Smlouva uzavřená na dálku — Právo odstoupit od smlouvy — Výjimky — Pojem „zboží v uzavřeném obalu, které není možné vrátit z důvodu ochrany zdraví nebo z hygienických důvodů a které spotřebitel z tohoto obalu vyňal“ — Matrace, jejíž ochrannou fólii spotřebitel po dodání odstranil“)	22

2019/C 187/26	C-702/17: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 21. března 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Consiglio di Stato — Itálie) — Unareti SpA v. Ministero dello Sviluppo Economico a další („Řízení o předběžné otázce — Vnitřní trh se zemním plynem — Koncese na veřejnou službu distribuce — Předčasné ukončení koncesí na konci přechodného období — Náhrada, kterou nový koncesionář dluží bývalému koncesionáři — Zásada právní jistoty“)	23
2019/C 187/27	Věc C-60/18: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 28. března 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tallina Ringkonnakohus — Estonsko) — AS Tallinna Vesi v. Keskkonnaamet („Řízení o předběžné otázce — Životní prostředí — Odpady — Směrnice 2008/98/ES — Opětovné použití a využití odpadů — Zvláštní kritéria týkající se stavu, kdy kal z čistíren odpadních vod přestává být po zpracování za účelem jeho využití odpadem — Neexistence kritérií vymezených na úrovni Evropské unie nebo na vnitrostátní úrovni“)	24
2019/C 187/28	Věc C-101/18: Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 28. března 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Consiglio di Stato — Itálie) — Idi Srl v. Arcadis — Agenzia Regionale Campana Difesa Suolo („Řízení o předběžné otázce — Koordinace postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby — Směrnice 2004/18/ES — Článek 45 odst. 1 písm. 2 první pododstavec písm. b) — Osobní situace zájemce nebo uchazeče — Možnost, aby členské státy vyloučily z účasti na veřejné zakázce každý subjekt, který je předmětem řízení o návrhu na povolení vyrovnání — Vnitrostátní právní úprava, která předpokládá vyloučení osob vůči kterým „probíhá“ řízení o schválení dohody o vyrovnání, s výjimkou případu, kdy návrh vyrovnání stanoví pokračování podnikatelské činnosti — Provozovatel, který podal žádost o dohodu o vyrovnání, s výhradou možnosti předložit návrh na pokračování v podnikatelské činnosti“)	25
2019/C 187/29	Věc C-129/18: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 26. března 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Supreme Court of the United Kingdom — Spojené království) — SM v. Entry Clearance Officer, UK Visa Section („Řízení o předběžné otázce — Občanství Evropské unie — Právo občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států — Směrnice 2004/38/ES — Rodinní příslušníci občana Unie — Článek 2 bod 2 písm. c) — Pojem „potomek v přímé linii“ — Dítě v trvalém opatrovnictví na základě alžírského institutu zajištění péče „kafala“ — Článek 3 odst. 2 písm. a) — Ostatní rodinní příslušníci — Článek 7 a čl. 24 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie — Rodinný život — Nejvlastnější zájem dítěte“)	26
2019/C 187/30	C-144/18 P: Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 28. března 2019 — River Kwai International Food Industry Co. Ltd v. Association européenne des transformateurs de maïs doux (Evropské sdružení zpracovatelů kukuřice cukrové) (AETMD), Rada Evropské unie, Evropská komise („Kasační opravný prostředek — Dumping — Konečné antidumpingové clo na dovoz některých připravených nebo konzervovaných zrn kukuřice cukrové pocházejících z Thajska — Prozatímní přezkum podle čl. 11 odst. 3 nařízení Rady (ES) č. 1225/2009“)	27
2019/C 187/31	Věc C-201/18: Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 27. března 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour d'appel de Mons, Belgique) — Mydibel SA v. État belge („Řízení o předběžné otázce — Daň z přidané hodnoty (DPH) — Směrnice 2006/112/ES — Harmonizace daňových právních předpisů — Odpočet daně zaplacené na vstupu — Nemovitý investiční majetek — Zpětný pronájem (sale and lease back) — Oprava odpočtů DPH — Zásada neutrality DPH — Zásada rovného zacházení“)	27
2019/C 187/32	C-245/18: Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 21. března 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale ordinario di Udine — Itálie) — Tecnoservice Int. Srl, v úpadku v. Poste Italiane SpA („Řízení o předběžné otázce — Platební služby na vnitřním trhu — Směrnice 2007/64/ES — Článek 74 odst. 2 — Příkaz k platbě bankovním převodem — Nesprávný jedinečný identifikátor uvedený plátcem — Provedení platební transakce na základě jedinečného identifikátoru — Odpovědnost poskytovatele platebních služeb příjemce“)	28

2019/C 187/33	Věc C-275/18: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 28. března 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Nejvyššího správního soudu — Česká republika) — Milan Vinš v. Odvolací finanční ředitelství („Řízení o předběžné otázce — Společný systém daně z přidané hodnoty — Směrnice 2006/112/ES — Článek 131 a čl. 146 odst. 1 písm. a) — Osvobození dodání zboží, které bylo odesláno nebo přepraveno mimo Evropskou unii, od daně — Podmínka osvobození od daně stanovená vnitrostátním právem — Propuštění zboží do určitého celního režimu — Prokázání propuštění do režimu vývozu“)	29
2019/C 187/34	Věc C-312/18 P: Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 21. března 2019 — Eco-Bat Technologies Ltd, Berzelius Metall GmbH, Sociétés traitements chimiques des métaux v. Evropská komise („Kasační opravný prostředek — Kartelové dohody — Trh recyklace automobilových baterií — Rozhodnutí, kterým se konstatuje porušení článku 101 SFEU a ukládají pokuty — Opravné rozhodnutí, kterým se doplňují hodnoty nákupů příjemců, které nebyly v původním rozhodnutí uvedeny — Lhůta pro podání žaloby — Počátek běhu — Opožděnost — Nepřípustnost“)	30
2019/C 187/35	Věc C-81/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Curtea de Apel Cluj (Rumunsko) dne 1. února 2019 — NG, OH v. SC Banca Transilvania SA.	30
2019/C 187/36	Věc C-83/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunalul Olt (Rumunsko) dne 5. února 2019 — Asociația „Forumul Judecătorilor Din România“ v. Inspekția Judiciară.	31
2019/C 187/37	Věc C-127/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Curtea de Apel Pitești (Rumunsko) dne 18. února 2019 — Asociația „Forumul Judecătorilor din România“, Asociația „Mișcarea pentru Apărarea Statutului Procurorilor“ v. Consiliul Superior al Magistraturii.	32
2019/C 187/38	Věc C-138/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landesverwaltungsgericht Steiermark (Rakousko) dne 20. února 2019 — DY	33
2019/C 187/39	Věc C-139/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landesverwaltungsgericht Steiermark (Rakousko) dne 20. února 2019 — DY	34
2019/C 187/40	Věc C-140/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landesverwaltungsgericht Steiermark (Rakousko) dne 20. února 2019 — EX	36
2019/C 187/41	Věc C-141/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landesverwaltungsgericht Steiermark (Rakousko) dne 20. února 2019 — EX	37
2019/C 187/42	Věc C-184/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Curtea de Apel București (Rumunsko) dne 26. února 2019 — Hecta Viticol SRL v. Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF) — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Biroul Vamal de Interior Buzău, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Galați	38
2019/C 187/43	Věc C-187/19 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 22. února 2019 Evropskou službou pro vnější činnost proti rozsudku Tribunálu (osmého senátu) vydanému dne 13. prosince 2018 ve věci T-537/17, De Loecker v. ESVČ	39
2019/C 187/44	Věc C-195/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Curtea de Apel București (Rumunsko) dne 28. února 2019 — PJ v. QK.	40

2019/C 187/45	Věc C-211/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Maďarsko) dne 6. března 2019 — UO v. Készenléti Rendőrség	41
2019/C 187/46	Věc C-223/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landesgericht Wiener Neustadt (Rakousko) dne 13. března 2019 — YS v. NK	42
2019/C 187/47	Věc C-225/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem (Nizozemsko) dne 14. března 2019 — R.N.N.S. v. Minister van Buitenlandse Zaken	43
2019/C 187/48	Věc C-226/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem (Nizozemsko) dne 14. března 2019 — K.A. v. Minister van Buitenlandse Zaken	44
2019/C 187/49	Věc C-229/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Gerechtshof te Amsterdam (Nizozemsko) dne 14. března 2019 — Dexia Nederland BV v. XXX	46
2019/C 187/50	Věc C-237/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Kúria (Maďarsko) dne 19. března 2019 — Gömböc Kutató, Szolgáltató és Kereskedelmi Kft. v. Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala	46
2019/C 187/51	Věc C-241/19 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 18. března 2019 Georgem Haswanim proti rozsudku Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 16. ledna 2019 ve věci T-477/17, Haswani v. Rada	47
2019/C 187/52	Věc C-258/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Kúria (Maďarsko) dne 27. března 2019 — EUROVIA Ipari, Kereskedelmi, Szállítmányozási és Idegenforgalmi Kft. v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága	48
2019/C 187/53	Věc C-260/19 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 26. března 2019 Bena Properties Co. SA proti rozsudku Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 16. ledna 2019 ve věci T-412/16, Bena Properties v. Rada	49
2019/C 187/54	Věc C-261/19 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 26. března 2019 Cham Holding Co. SA proti rozsudku Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 16. ledna 2019 ve věci T-413/16, Cham v. Rada	50
2019/C 187/55	Věc C-262/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Polymeles Protodikeio Athinon (Řecko) dne 28. března 2019 — RM, SN v. Agrotiki Trapeza tis Ellados AE	51
2019/C 187/56	Věc C-272/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgericht Wiesbaden (Německo) dne 1. dubna 2019 — VQ v. Land Hessen	52
2019/C 187/57	Věc C-277/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Općinski sud u Zadru (Chorvatsko) dne 2. dubna 2019 — R. D., A. D. v. Raiffeisenbank St. Stefan-Jagerberg-Wolfsberg eGen	53
2019/C 187/58	Věc C-281/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal administratif de Paris (Francie) dne 3. dubna 2019 — XS v. Recteur de l'académie de Paris	55
2019/C 187/59	Věc C-316/19: Žaloba podaná dne 16. dubna 2019 — Evropská komise v. Slovinská republika	55

Tribunál

2019/C 187/60	Věc T-388/11: Rozsudek Tribunálu ze dne 10. dubna 2019 — Deutsche Post v. Komise („Státní podpory — Poštovní služby — Financování mzdových vícenákladů a vícenákladů na sociální zabezpečení pro část zaměstnanců Deutsche Post prostřednictvím dotací a příjmů z plateb za služby za regulované ceny — Rozhodnutí o rozšíření formálního vyšetřovacího řízení — Rozhodnutí, kterým se konstatuje existence nové podpory po ukončení fáze předběžného zkoumání — Žaloba na neplatnost — Napadnutelný akt — Právní zájem na podání žaloby — Přípustnost — Důsledky zrušení konečného rozhodnutí — Povinnost uvést odůvodnění“) 57	57
2019/C 187/61	Věc T-182/15: Rozsudek Tribunálu ze dne 9. dubna 2019 — Sopra Steria Group v. Parlament („Veřejné zakázky na služby — Zadávací řízení — Poskytování služeb IT Parlamentu, jakož i dalším unijním orgánům a institucím — Vyloučení ze zadávacího řízení — Potenciální střet zájmů — Neposkytnutí informací požadovaných zadavatelem — Článek 107 odst. 1 písm. b) finančního nařízení — Transparentnost — Proporcionalita — Rovné zacházení — Článek 102 odst. 1 finančního nařízení“) 58	58
2019/C 187/62	Věc T-259/15: Rozsudek Tribunálu ze dne 9. dubna 2019 — Close a Cegelec v. Parlament („Veřejné zakázky na stavební práce — Zadávací řízení — Výstavba energetické centrály — Rozšíření a rekonstrukce budovy Konrad Adenauer v Lucemburku — Odmítnutí nabídky uchazeče — Zadání zakázky jinému uchazeči — Kritéria výběru — Finanční a hospodářská způsobilost — Technická a odborná způsobilost — Povinnost uvést odůvodnění — Zjevně nesprávné posouzení“) 58	58
2019/C 187/63	Věc T-492/15: Rozsudek Tribunálu ze dne 12. dubna 2019 — Deutsche Lufthansa v. Komise („Žaloba na neplatnost — Státní podpory — Opatření, která poskytlo Německo ve prospěch letiště Frankfurt-Hahn a leteckých společností, které toto letiště využívají — Rozhodnutí, kterým jsou opatření ve prospěch letiště Frankfurt-Hahn kvalifikována jako státní podpory slučitelné s vnitřním trhem a je konstatována neexistence státní podpory ve prospěch leteckých společností využívajících toto letiště — Neexistence osobního dotčení — Neexistence bezprostředního dotčení — Nepřípustnost“) 59	59
2019/C 187/64	Věc T-300/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 10. dubna 2019 — Jindal Saw a Jindal Saw Italia v. Komise („Subvence — Dovoz trub a trubek z tvárné litiny pocházejících z Indie — Prováděcí nařízení (EU) 2016/387 — Uložení konečného vyrovnávacího cla — Indický režim zavádějící vývozní daň na železnou rudu a dvojí politiku v oblasti nákladní železniční dopravy, která znevýhodňuje přepravu železné rudy určené na vývoz — Článek 3 bod 1 písm. a) bod iv) nařízení (ES) č. 597/2009 [nahrazeno nařízením (EU) 2016/1037] — Finanční příspěvek — Dodání zboží — Jednání spočívající v pověření soukromého subjektu výkonem funkce představující finanční příspěvek — Článek 4 odst. 2 písm. a) nařízení č. 597/2009 — Určení, zda se jedná o specifickou subvenci — Článek 6 písm. d) nařízení č. 597/2009 — Výpočet výhody — Újma výrobnímu odvětví Unie — Výpočet cenového podbízení a rozpětí újmy — Příčinná souvislost — Přístup k důvěrným údajům týkajícím se antisubvenčního šetření — Právo na obhajobu“) 60	60
2019/C 187/65	Věc T-301/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 10. dubna 2019 — Jindal Saw a Jindal Saw Italia v. Komise („Dumping — Dovoz trub a trubek z tvárné litiny pocházejících z Indie — Prováděcí nařízení (EU) 2016/388 — Nařízení (ES) č. 1225/2009 [nahrazeno nařízením (EU) 2016/1036] — Dumpingové rozpětí — Stanovení vývozní ceny — Obchodní spojení mezi vývozcem a dovozcem — Spolehlivá vývozní cena — Početní určení vývozní ceny — Přiměřené rozpětí prodejních, správních a režijních nákladů — Přiměřené ziskové rozpětí — Újma výrobnímu odvětví Unie — Výpočet cenového podbízení a rozpětí újmy — Příčinná souvislost — Přístup k důvěrným údajům týkajícím se antidumpingového šetření — Právo na obhajobu“) 61	61
2019/C 187/66	Věc T-643/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 10. dubna 2019 — Gamaa Islamiya Egypt v. Rada („Společná zahraniční a bezpečnostní politika — Zvláštní omezující opatření namířená proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu — Zmrazení finančních prostředků — Možnost kvalifikace orgánu třetího státu jako příslušného orgánu ve smyslu společného postoje 2001/931/SZBP — Skutkový základ rozhodnutí o zmrazení finančních prostředků — Povinnost odůvodnění — Ověřování aktů Rady“) 62	62

2019/C 187/67	Věci T-910/16 a T-911/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 4. dubna 2019 — Hesse a Wedl & Hofmann v. EUIPO (TESTA ROSSA) („Ochranná známka Evropské unie — Řízení o zrušení — Obrazová ochranná známka Evropské unie TESTA ROSSA — Částečné zrušení — Článek 51 odst. 1 písm. a) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 58 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) 2017/1001] — Důkaz o užívání — Externí užívání zpochybněné ochranné známky — Rovné zacházení“)	64
2019/C 187/68	Věc T-5/17: Rozsudek Tribunálu ze dne 4. dubna 2019 — Sharif v. Rada („Společná zahraniční a bezpečnostní politika — Omezující opatření přijatá vůči Sýrii — Zmrazení finančních prostředků — Právo na obhajobu — Právo na účinnou soudní ochranu — Zjevně nesprávné posouzení — Právo na vlastnictví — Přiměřenost — Poškození dobré pověsti“)	64
2019/C 187/69	Věc T-51/17: Rozsudek Tribunálu ze dne 10. dubna 2019 — Polsko v. Komise („EZZF a EZFRV — Výdaje vyloučené z financování — Odvětví ovoce a zeleniny — Podpora seskupením producentů — Výdaje vynaložené Polskem — Nedostatků v klíčových kontrolách — Kontroly plánů uznání a kritérií pro uznání — Kontroly žádostí o podporu — Hospodářská soudržnost — Přiměřenost nákladů — Systémové nedostatky — Riziko pro EZZF — Paušální opravy ve výši 25 %“)	65
2019/C 187/70	Věc T-108/17: Rozsudek Tribunálu ze dne 4. dubna 2019 — ClientEarth v. Komise („REACH — Nařízení (ES) č. 1907/2006 — Bis(2-ethylhexyl)-ftalát (DEHP) — Zamítnutí žádosti o vnitřní přezkum rozhodnutí o povolení uvedení na trh jako neopodstatněné — Nesprávné právní posouzení — Zjevně nesprávné posouzení — Článek 10 nařízení (ES) č. 1367/2006“)	66
2019/C 187/71	Věc T-223/17: Rozsudek Tribunálu ze dne 11. dubna 2019 — Adapta Color v. EUIPO — Coatings Foreign IP (ADAPTA POWDER COATINGS) („Ochranná známka Evropské unie — Řízení o prohlášení neplatnosti — Obrazová ochranná známka Evropské unie ADAPTA POWDER COATINGS — Prohlášení neplatnosti odvolacím senátem — Absolutní důvod pro zamítnutí — Popisný charakter — Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) 2017/1001] — Nedostatek rozlišovací způsobilosti získané užíváním — Článek 7 odst. 3 nařízení č. 207/2009 (nyní článek 7 odst. 3 nařízení č. 2017/1001) — Porušení práva být vyslechnut — Povinnost uvést odůvodnění — Článek 75 nařízení č. 207/2009 (nyní článek 94 nařízení 2017/1001) — Důkazy předložené poprvé před Tribunálem“)	67
2019/C 187/72	Věc T-224/17: Rozsudek Tribunálu ze dne 11. dubna 2019 — Adapta Color v. EUIPO — Coatings Foreign IP (Bio proof ADAPTA) („Ochranná známka Evropské unie — Řízení o prohlášení neplatnosti — Obrazová ochranná známka Evropské unie Bio proof ADAPTA — Prohlášení neplatnosti odvolacím senátem — Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu — Popisný charakter — Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) 2017/1001] — Nedostatek rozlišovací způsobilosti získané užíváním — Článek 7 odst. 3 nařízení č. 207/2009 (nyní čl. 7 odst. 3 nařízení 2017/1001) — Porušení práva být vyslechnut — Povinnost uvést odůvodnění — Článek 75 nařízení č. 207/2009 (nyní článek 94 nařízení 2017/1001) — Důkazy předložené poprvé před Tribunálem“)	68
2019/C 187/73	Věc T-225/17: Rozsudek Tribunálu ze dne 11. dubna 2019 — Adapta Color v. EUIPO — Coatings Foreign IP (Bio proof ADAPTA) („Ochranná známka Evropské unie — Řízení o prohlášení neplatnosti — Obrazová ochranná známka Evropské unie Bio proof ADAPTA — Prohlášení částečné neplatnosti odvolacím senátem — Absolutní důvod pro zamítnutí — Popisný charakter — Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 207/2009 — [nyní čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) 2017/1001] — Nedostatek rozlišovací způsobilosti získané užíváním — Článek čl. 7 odst. 3 nařízení (ES) č. 207/2009 (nyní čl. 7 odst. 3 nařízení 2017/1001) — Porušení práva být vyslechnut — Povinnost uvést odůvodnění — Článek 75 nařízení č. 207/2009 (nyní článek 94 nařízení 2017/1001) — Důkazy předložené poprvé před Tribunálem“)	69

2019/C 187/74	Věc T-229/17: Rozsudek Tribunálu ze dne 10. dubna 2019 — Německo v. Komise („Sbližování právních předpisů — Nařízení (EU) č. 305/2011 — Nařízení (EU) č. 1025/2012 — Stavební výrobky — Harmonizované normy EN 14342:2013 a EN 14904:2006 — Povinnost uvést odůvodnění“).	70
2019/C 187/75	Věc T-319/17: Rozsudek Tribunálu ze dne 9. dubna 2019 — Aldridge a další v. Komise („Veřejná služba — Dočasní zaměstnanci — OLAF — Smlouva na dobu neurčitou — Rozhodnutí ředitele OLAF o jediném zařazení do vyšší platové třídy — Žádost o zahájení každoročního přeházení — Opatření obecné povahy — Lhůta na podání žaloby — Začátek plynutí lhůty — Zveřejnění na intranetu — Přípustnost“)	71
2019/C 187/76	Věc T-371/17: Rozsudek Tribunálu ze dne 9. dubna 2019 — Qualcomm a Qualcomm Europe v. Komise („Hospodářská soutěž — Trh čipových sad pro základní pásmo, které se používají ve spotřebních elektronických zařízeních — Administrativní postup — Článek 18 odst. 3 a čl. 24 odst. 1 písm. d) nařízení (ES) č. 1/2003 — Rozhodnutí o žádosti o informace — Povinnost uvést odůvodnění — Nezbytnost vyžadovaných informací — Proporcionalita — Důkazní břemeno — Zásada zákazu vypovídat ve vlastní neprospěch — Zásada řádné správy“)	72
2019/C 187/77	Věc T-655/17: Rozsudek Tribunálu ze dne 11. dubna 2019 — Inditex v. EUIPO — Ansell (ZARA TANZANIA ADVENTURES) („Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie ZARA TANZANIA ADVENTURES — Starší slovní ochranné známky Evropské unie ZARA — Relativní důvod pro zamítnutí zápisu — Článek 8 odst. 5 nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 8 odst. 5 nařízení (EU) 2017/1001] — Neoprávněný prospěch z rozlišovací způsobilosti nebo dobrého jména starších ochranných známek — Újma na rozlišovací způsobilosti nebo dobrém jménu starších ochranných známek“)	73
2019/C 187/78	Věc T-765/17: Rozsudek Tribunálu ze dne 11. dubna 2019 — Kiku v. EUIPO — Sächsisches Landesamt für Umwelt, Landwirtschaft und Geologie (Pinova) („Odrůdová práva — Řízení o prohlášení neplatnosti — Odrůda jablek Pinova — Zamítnutí návrhu na prohlášení neplatnosti — Podmínka novosti odrůdy — Článek 10 nařízení (ES) č. 2100/94 — Důkazní břemeno — Článek 76 nařízení č. 2100/94 — Zjišťování skutkového stavu úřadem CPVO z moci úřední“)	74
2019/C 187/79	Věc T-277/18: Rozsudek Tribunálu ze dne 9. dubna 2019 — Zitro IP v. EUIPO (PICK & WIN MULTISLOT) („Ochranná známka Evropské unie — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie PICK & WIN MULTISLOT — Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu — Nedostatek rozlišovací způsobilosti — Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001“)	74
2019/C 187/80	Věc T-303/18 RENV: Rozsudek Tribunálu ze dne 10. dubna 2019 — AV v. Komise („Veřejná služba — Dočasní zaměstnanci — Přijetí — Článek 13 pracovního řádu ostatních zaměstnanců — Lékařské vyšetření před přijetím — Neúplná prohlášení při lékařské prohlídce — Skutečnost, že dotyčná osoba nenahlásila nemoc — Pozdější zjištění orgánem oprávněným uzavírat pracovní smlouvy — Článek 32 pracovního řádu ostatních zaměstnanců — Zpětné použití ustanovení o výhradě týkající se zdravotního stavu během pěti let — Předložení věci výboru pro otázky invalidity — Přiměřená lhůta — Odpovědnost — Nemajetková újma“)	75
2019/C 187/81	Věc T-323/18: Rozsudek Tribunálu ze dne 11. dubna 2019 — Fomanu v. EUIPO — Fujifilm Imaging Germany (Vyobrazení motýla) („Ochranná známka Evropské unie — Řízení o zrušení — Obrazová ochranná známka Evropské unie představující motýla — Řádné užívání ochranné známky — Částečné zrušení — Článek 18 odst. 1 nařízení (EU) 2017/1001 — Článek 58 odst. 1 písm. a) a odst. 2 nařízení 2017/1001“)	76
2019/C 187/82	Věc T-403/18: Rozsudek Tribunálu ze dne 11. dubna 2019 — Pharmadom v. EUIPO — Objectif Pharma (WS wellpharma shop) („Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie WS wellpharma shop — Starší slovní národní ochranná známka WELL AND WELL — Relativní důvod zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001“)	77

2019/C 187/83	Věc T-468/18: Rozsudek Tribunálu ze dne 3. dubna 2019 — NSC Holding v. EUIPO — Ibercondor (CONDOR SERVICE, NSC) („Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie CONDOR SERVICE, NSC — Starší slovní ochranná známka Evropské unie IBERCONDOR — Relativní důvod pro zamítnutí zápisu — Nebezpečí záměny — Relevantní veřejnost — Podobnost služeb — Podobnost označení — Článek 8 odstavec 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001“) 77	77
2019/C 187/84	Věc T-477/18: Rozsudek Tribunálu ze dne 11. dubna 2019 — Užstato sistemas administratorius v. EUIPO — DPG Deutsche Pfandsystem (Vyobrazení lahve s šípkou) („Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie znázorňující láhev s šípkou — Starší obrazová ochranná známka Evropské unie znázorňující plechovku, láhev a šípku — Relativní důvod pro zamítnutí zápisu — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001“) 78	78
2019/C 187/85	Věc T-555/18: Rozsudek Tribunálu ze dne 3. dubna 2019 — Medrobotics v. EUIPO (See More. Reach More. Treat More.) („Ochranná známka Evropské unie — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie See More. Reach More. Treat More. — Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu — Nedostatek rozlišovací způsobilosti — Článek 7 odstavec 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001“) 79	79
2019/C 187/86	Věc T-701/18: Žaloba podaná dne 8. dubna 2019 — SJ v. Komise. 80	80
2019/C 187/87	Věc T-177/19: Žaloba podaná dne 21. března 2019 — Exxonmobil Petroleum & Chemical v. ECHA 80	80
2019/C 187/88	Věc T-186/19: Žaloba podaná dne 29. března 2019 — Zubedi v. Rada 82	82
2019/C 187/89	Věc T-189/19: Žaloba podaná dne 3. dubna 2019 — Haikal v. Rada. 82	82
2019/C 187/90	Věc T-211/19: Žaloba podaná dne 5. dubna 2019 — Le Pen v. Parlament 84	84
2019/C 187/91	Věc T-213/19: Žaloba podaná dne 8. dubna 2019 — AW v. Parlament 85	85
2019/C 187/92	Věc T-239/19: Žaloba podaná dne 9. dubna 2019 — Vinos de Arganza v. EUIPO — Nordbrand Nordhausen (ENCANTO) 85	85
2019/C 187/93	Věc T-241/19: Žaloba podaná dne 10. dubna 2019 — Španělsko v. Komise. 86	86
2019/C 187/94	Věc T-249/19: Žaloba podaná dne 12. dubna 2019 — Karpeta-Kovalyova v. Komise 87	87
2019/C 187/95	Věc T-250/19: Žaloba podaná dne 15. dubna 2019 — Tradición CZ v. EUIPO — Rivero Argudo (TRADICIÓN CZ, S.L.) 88	88
2019/C 187/96	Věc T-255/19: Žaloba podaná dne 18. dubna 2019 — Baustoffwerke Gebhart & Söhne v. EUIPO (BIOTON) 89	89

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie

(2019/C 187/01)

Poslední publikace

Úř. věst. C 182, 27.5.2019

Dřívější publikace

Úř. věst. C 172, 20.5.2019

Úř. věst. C 164, 13.5.2019

Úř. věst. C 155, 6.5.2019

Úř. věst. C 148, 29.4.2019

Úř. věst. C 139, 15.4.2019

Úř. věst. C 131, 8.4.2019

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

**Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 26. března 2019 — Španělské království
v. Evropský parlament**

(Věc C-377/16) ⁽¹⁾

(„Žaloba na neplatnost — Užívání jazyků — Výběrové řízení pro smluvní zaměstnance — Výzva k vyjádření zájmu — Řidiči — Funkční skupina I — Jazykové znalosti — Omezení volby jazyka jako jazyka 2 výběrového řízení na anglický, francouzský a německý jazyk — Jazyk pro komunikaci — Nařízení č. 1 — Služební řád úředníků — Pracovní řád ostatních zaměstnanců — Diskriminace na základě jazyka — Odůvodnění — Zájem služby“)

(2019/C 187/02)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobce: Španělské království (zástupci: M. J. García-Valdecasas Dorrego a M. A. Sampol Pucurull, zmocněnci)

Žalovaný: Evropský parlament (zástupkyně: D. Nessaf, C. Burgos a M. Rantala, zmocněnkyně)

Výrok

- 1) Výzva k vyjádření zájmu Smluvní zaměstnanci — Funkční skupina I — Řidiči (Ž/M), EP/CAST/S/16/2016, se zrušuje.
- 2) Databáze zřízená na základě výzvy k vyjádření zájmu Smluvní zaměstnanci — Funkční skupina I — Řidiči (Ž/M), EP/CAST/S/16/2016, se zrušuje.
- 3) Evropskému parlamentu se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 314, 29.8.2016.

**Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 28. března 2019 — Spolková republika Německo
v. Evropská komise**

(Věc C-405/16 P) ⁽¹⁾

(„Kasační opravný prostředek — Státní podpory — Podpory poskytnuté některými ustanoveními německého pozměněného zákona o obnovitelných zdrojích energie (zákon EEG z roku 2012) — Podpora výrobců elektřiny EEG a nižší příplatek EEG pro uživatele s vysokou spotřebou energie — Rozhodnutí prohlašující podpory za částečně neslučitelné s vnitřním trhem — Pojem „státní podpora“ — Výhoda — Státní prostředky — Veřejná kontrola prostředků — Opatření srovnatelné s daní ze spotřeby elektřiny“)

(2019/C 187/03)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Spolková republika Německo (zástupci: T. Henze a R. Kanitz, zmocněnci, ve spolupráci s T. Lübbigem, Rechtsanwalt)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: K. Herrmann a T. Maxian Rusche, zmocněnci)

Výrok

- 1) Rozsudek Tribunálu Evropské unie ze dne 10. května 2016, Německo v. Komise (T-47/15, EU:T:2016:281), se zrušuje.
- 2) Rozhodnutí Komise (EU) 2015/1585 ze dne 25. listopadu 2014 o režimu podpory SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) [který zavedlo Německo na podporu elektřiny z obnovitelných zdrojů a uživatelů s vysokou spotřebou energie], se zrušuje.
- 3) Evropské komisi se ukládá náhrada nákladů řízení souvisejících jak s řízením o kasačním opravném prostředku, tak s řízením v prvním stupni.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 326, 5.9.2016.

**Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 27. března 2019 — Evropská komise
v. Spolková republika Německo**

(Věc C-620/16) ⁽¹⁾

(„Nesplnění povinnosti státem — Článek 258 SFEU — Rozhodnutí 2014/699/EU — Zásada loajální spolupráce — Článek 4 odst. 3 SEU — Přípustnost — Účinky vytýkaného jednání ke dni uplynutí lhůty stanovené v odůvodněném stanovisku — Trvající účinky na jednotu a soudržnost mezinárodní činnosti Evropské unie — Dostatečnost opatření přijatých dotyčným členským státem k vyhovění odůvodněnému stanovisku — Hlasování Spolkové republiky Německo proti postoji Unie stanovenému v rozhodnutí 2014/699/EU na 25. zasedání revizní komise Mezinárodní organizace pro mezinárodní železniční přepravu (OTIF) a nesouhlas uvedeného členského státu s tímto postojem a s úpravou výkonu hlasovacích práv, jak je stanovena v tomto rozhodnutí“)

(2019/C 187/04)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: W. Mölls, L. Havas, J. Hottiaux a J. Norris-Usher, zmocněnci)

Žalovaná: Spolková republika Německo (zástupci: T. Henze a J. Möller, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalobkyni: Rada Evropské unie (zástupci: R. Liudvinavičiute-Cordeiro a J.-P. Hix, zmocněnci)

Výrok

- 1) Spolková republika Německo tím, že na 25. zasedání revizní komise Mezivládní organizace pro mezinárodní železniční přepravu (OTIF) hlasovala proti postoji stanovenému v rozhodnutí Rady 2014/699/EU ze dne 24. června 2014 o postoji, který má být přijat jménem Evropské unie na 25. zasedání revizní komise Mezivládní organizace pro mezinárodní železniční přepravu k některým změnám Úmluvy o mezinárodní železniční přepravě (COTIF) a přípojků k ní, a tím, že veřejně vyjádřila nesouhlas s uvedeným postojem a s úpravou výkonu hlasovacích práv stanovenou v tomto postoji, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z tohoto rozhodnutí a z čl. 4 odst. 3 SEU.
- 2) Spolkové republiky Německo se ukládá náhrada nákladů řízení.
- 3) Rada Evropské unie ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 22, 22.01.2018.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 26. března 2019 — Evropská komise v. Italská republika, Litevská republika

(Věc C-621/16 P) (¹)

(„Kasační opravný prostředek — Jazykový režim — Otevřená výběrová řízení na pozici administrátor — Oznámení o výběrovém řízení — Administrátoři (AD 5) — Administrátoři (AD 6) v oblasti ochrany údajů — Jazykové znalosti — Omezení volby druhého jazyka výběrového řízení na angličtinu, francouzštinu a němčinu — Jazyk komunikace s Evropským úřadem pro výběr personálu (EPSO) — Nařízení č. 1 — Služební řád — Diskriminace na základě jazyka — Odůvodnění — Zájem služby — Soudní přezkum“)

(2019/C 187/05)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Evropská komise (zástupci: L. Pignataro-Nolin a G. Gattinara, zmocněnci)

Další účastnice řízení: Italská republika (zástupci: G. Palmieri, zmocněnkyně, ve spolupráci s P. Gentilim, avvocato dello Stato), Litevská republika

Vedlejší účastník podporující žalovanou: Španělské království (zástupkyně: M. J. García-Valdecasas Dorrego, zmocněnkyně)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Evropská komise ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Italskou republikou.
- 3) Španělské království ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 46, 13.2.2017.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 27. března 2019 — Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel, Remedia d.o.o. v. Evropská komise

(Věc C-680/16 P) (¹)

(„Kasační opravný prostředek — Humánní léčivé přípravky — Směrnice 2001/83/ES — Článek 30 odst. 1 — Výbor pro humánní léčivé přípravky — Podání žádosti k Výboru, které je podmíněno tím, že předtím nebylo přijato vnitrostátní rozhodnutí — Aktivní látka estradiol — Rozhodnutí Evropské komise, které nařizuje členským státům zrušení a změnu vnitrostátních registrací léčivých přípravků pro lokální použití s hmotnostním podílem estradiolu 0,01 %“)

(2019/C 187/06)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel, Remedia d.o.o. (zástupci: P. Klappich a C. Schmidt, Rechtsanwälte)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: B.-R. Killmann, A. Sipos a M. Šimerdová, zmocněnci)

Výrok

- 1) Rozsudek Tribunálu Evropské unie ze dne 20. října 2016, August Wolff a Remedia v. Komise (T-672/14, nezveřejněný, EU:T:2016:623), se zrušuje.
- 2) Prováděcí rozhodnutí Komise C (2014) 6030 final ze dne 19. srpna 2014 o registraci humánních léčivých přípravků pro lokální použití s vysokými koncentracemi estradiolu podle článku 31 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES se zrušuje v rozsahu, v němž ukládá členským státům dodržovat povinnosti, které stanoví ve vztahu k léčivým přípravkům pro lokální použití s hmotnostním podílem estradiolu 0,01 % uvedeným i neuvedeným v příloze I, jejichž držiteli jsou společnosti Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel a Remedia d.o.o., s výjimkou omezení, že léčivé přípravky pro lokální použití s hmotnostním podílem estradiolu 0,01 % uvedené v téže příloze smějí být dále aplikovány pouze intravaginálně.

- 3) Evropská Komise ponese náklady řízení vynaložené jak v řízení v prvním stupni, tak v řízení o kasačním opravném prostředku, s výjimkou nákladů řízení týkajících se řízení o předběžných opatřeních, které ponесou společnosti Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel a Remedia d.o.o.

(¹) Úř. věst. C 78, 13.03.2017.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 26. března 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Supremo, Juzgado de Primera Instancia no 1 de Barcelona — Španělsko) — Abanca Corporación Bancaria SA v. Alberto García Salamanca Santos (C-70/17), Bankia SA v. Alfonso Antonio Lau Mendoza, Verónica Yuliana Rodríguez Ramírez (C-179/17)

(Spojené věci C-70/17 a C-179/17) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce — Ochrana spotřebitele — Směrnice 93/13/EHS — Články 6 a 7 — Zneužívající ujednání ve spotřebitelských smlouvách — Ujednání o předčasné splatnosti ve smlouvě o hypotečním úvěru — Prohlášení, že ujednání je částečně zneužívající — Pravomoci vnitrostátního soudu v případě existence ujednání kvalifikovaného jako „zneužívající“ — Nahrazení zneužívajícího ujednání ustanovením vnitrostátního práva“)

(2019/C 187/07)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Supremo, Juzgado de Primera Instancia n° 1 de Barcelona

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Abanca Corporación Bancaria SA (C-70/17), Bankia SA (C-179/17)

Žalovaní: Alberto García Salamanca Santos (C-70/17), Alfonso Antonio Lau Mendoza, Verónica Yuliana Rodríguez Ramírez (C-179/17)

Výrok

Články 6 a 7 směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o zneužívajících ujednáních ve spotřebitelských smlouvách musí být vykládány v tom smyslu, že brání tomu, aby ujednání o předčasné splatnosti ve smlouvě o hypotečním úvěru, jež je považováno za zneužívající, bylo zčásti zachováno odstraněním prvků, které je činí zneužívajícím, kdyby takové odstranění vedlo ke změně obsahu uvedeného ujednání s dopadem na jeho podstatu, a dále že tyto články nebrání tomu, aby vnitrostátní soud zhojil neplatnost takového zneužívajícího ujednání jeho nahrazením novým zněním zákonného ustanovení, z něhož toto ujednání vycházelo, které je použitelné v případě dohody smluvních stran, pokud by smlouva o hypotečním úvěru nemohla v případě odstranění uvedeného zneužívajícího ujednání nadále existovat a zrušení smlouvy v plném rozsahu by spotřebitele vystavilo zvláště nepříznivým důsledkům.

(¹) Úř. věst. C 121, 18.04.2017
Úř. věst. C 231, 17.07.2017.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 21. března 2019 — Evropská komise v. Polská republika(Věc C-127/17) ⁽¹⁾

(„Nesplnění povinnosti státem — Doprava — Směrnice 96/53/ES — Mezinárodní provoz — Vozidla, která vyhovují mezním hodnotám, pokud jde o hmotnosti a rozměry specifikované v této směrnici — Užívání takových vozidel, registrovaných nebo uvedených do provozu v jednom členském státě, na území jiného členského státu — Systém zvláštního povolení — Články 3 a 7 — Akt o přistoupení z roku 2003 — Přechodná ustanovení — Bod 8 odst. 3 přílohy XII“)

(2019/C 187/08)

Jednací jazyk: polština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: J. Hottiaux a W. Mölls, zmocněnci)

Žalovaná: Polská republika (zástupci: B. Majczyna, M. Kamejsza-Kozłowska a J. Sawicka, zmocněnci, ve spolupráci s J. Waszkiewiczem, expertem)

Výrok

- 1) Polská republika tím, že přepravním podnikům ukládá povinnost mít zvláštní povolení na používání určitých veřejných komunikací, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článků 3 a 7 směrnice Rady 96/53/ES ze dne 25. července 1996, kterou se pro určitá silniční vozidla provozovaná v rámci Společenství stanoví maximální přípustné rozměry pro vnitrostátní a mezinárodní provoz a maximální přípustné hmotnosti pro mezinárodní provoz, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/719 ze dne 29. dubna 2015, ve spojení s body 3.1 a 3.4 přílohy I uvedené směrnice 96/53.
- 2) Polské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 151, 15.5.2017.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 19. března 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgesichtshof Baden-Württemberg — Německo) — Abubacarr Jawo v. Spolková republika Německo(Věc C-163/17) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce — Prostor svobody, bezpečnosti a práva — Dublinský systém — Nařízení (EU) č. 604/2013 — Přemístění žadatele o azyl do členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu — Pojem „útěk“ — Podmínky prodloužení lhůty pro přemístění — Článek 4 Listiny základních práv Evropské unie — Vážné riziko nelidského či ponižujícího zacházení po skončení azylového řízení — Životní podmínky osob požívajících mezinárodní ochrany v uvedeném členském státě“)

(2019/C 187/09)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg

Účastníci původního řízení

Žalobce: Abubacarr Jawo

Žalovaná: Spolková republika Německo

Výrok

- 1) Článek 29 odst. 2 druhá věta nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států, je třeba vykládat v tom smyslu, že žadatel „je na útěku“ ve smyslu tohoto ustanovení, pokud se vědomě vyhýbá vnitrostátním orgánům, kterým přísluší provést jeho přemístění, aby toto přemístění zmařil. Lze se domnívat, že tomu tak bude tehdy, když přemístění nelze provést z toho důvodu, že tento žadatel opustil místo pobytu, které mu bylo určeno, aniž vyrozuměl příslušné vnitrostátní orgány o své nepřítomnosti, pokud byl uvedený žadatel informován o svých příslušných povinnostech, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu. Uvedenému žadateli musí být ponechána možnost, aby prokázal, že skutečnost, že tyto orgány neinformoval o své nepřítomnosti, je ospravedlněna oprávněnými důvody a není zapříčiněna jeho úmyslem vyhýbat se těmto orgánům.

Článek 27 odst. 1 nařízení č. 604/2013 musí být vykládán v tom smyslu, že se dotčená osoba může v rámci řízení, v němž je napadáno rozhodnutí o přemístění, dovolávat čl. 29 odst. 2 tohoto nařízení a tvrdit, že šestiměsíční lhůta k přemístění uplynula, neboť dotčená osoba nebyla na útěku.

- 2) Ustanovení čl. 29 odst. 2 druhé věty nařízení Dublin III musí být vykládáno v tom smyslu, že k prodloužení lhůty pro přemístění maximálně na osmnáct měsíců stačí, aby dožadující členský stát informoval před uplynutím šestiměsíční lhůty pro přemístění příslušný členský stát o skutečnosti, že dotčená osoba je na útěku, a zároveň uvedl novou lhůtu pro přemístění.
- 3) Unijní právo musí být vykládáno v tom smyslu, že se oblast jeho působnosti vztahuje na otázku, zda článek 4 Listiny základních práv Evropské unie brání přemístění žadatele o mezinárodní ochranu podle článku 29 nařízení č. 604/2013 do členského státu, který je na základě tohoto nařízení obvykle příslušným k posouzení jeho žádosti o mezinárodní ochranu, pokud by v případě poskytnutí takové ochrany v tomto členském státě byl tento žadatel vystaven vážnému riziku, že bude podroben nelidskému či ponižujícímu zacházení ve smyslu tohoto článku 4 kvůli předvídatelným životním podmínkám, v nichž by se ocitl jakožto osoba požívající mezinárodní ochrany v uvedeném členském státě.

Článek 4 Listiny základních práv musí být vykládán v tom smyslu, že takovému přemístění žadatele o mezinárodní ochranu nebrání, ledaže by soud, který rozhoduje o opravném prostředku, kterým je napadeno rozhodnutí o přemístění, na základě objektivních, spolehlivých, přesných a řádně aktualizovaných údajů a s ohledem na standard ochrany základních práv zaručený unijním právem konstatoval skutečnou existenci tohoto rizika pro tohoto žadatele z toho důvodu, že v případě přemístění by se uvedený žadatel ocitl nezávisle na své vůli a osobní volbě v situaci silné materiální deprivace.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 318, 25.9.2017.

**Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 27. března 2019 — Canadian Solar Emea GmbH a další
v. Rada Evropské unie, Evropská komise**

(C-236/17 P) ⁽¹⁾

**(„Kasační opravný prostředek — Dumping — Dovoz krystalických křemíkových fotovoltaických modulů a jejich
klíčových komponentů (tj. článků) pocházejících nebo odesílaných z Číny — Konečné antidumpingové clo —
Nařízení (ES) č. 1225/2009 — Článek 3 odst. 7 — Článek 9 odst. 4 — Časová působnost nařízení (EU)
č. 1168/2012“)**

(2019/C 187/10)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Canadian Solar Emea GmbH, Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Inc., Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Inc., Csi Cells Co. Ltd, Csi Solar Power Group Co. Ltd, dříve Csi Solar Power (China) Inc. (zástupci: J. Bourgeois a A. Willems, avocats, a S. De Knop, M. Meulenbelt a B. Natens, advocaten)

Další účastnice řízení: Rada Evropské unie (zástupkyně: H. Marcos Fraile, zmocněnkyně, ve spolupráci s N. Tuominen, advokátkou), Evropská komise (zástupci: N. Kuplewatzky, J.-F. Brakeland a T. Maxian Rusche, zmocněnci)

Výrok

- 1) Kasační opravné prostředky se zamítají.
- 2) Společnostem Canadian Solar Emea GmbH, Canadian Solar Manufacturing (Changshu) Inc., Canadian Solar Manufacturing (Luoyang) Inc., Csi Cells Co. Ltd a Csi Solar Power Group Co. Ltd se ukládá náhrada nákladů řízení souvisejících s hlavním kasačním opravným prostředkem.
- 3) Evropská komise ponese vlastní náklady řízení související s hlavním kasačním opravným prostředkem.
- 4) Evropské komisi se ukládá náhrada nákladů řízení souvisejících s vedlejším kasačním opravným prostředkem.
- 5) Rada Evropské unie ponese vlastní náklady řízení související s vedlejším kasačním opravným prostředkem.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 239, 24.7.2017.

**Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 27. března 2019 — Canadian Solar Emea
GmbH, Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Inc., Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Inc., Csi
Cells Co. Ltd, Csi Solar Power (China), Inc. v. Rada Evropské unie, Evropská komise**

(Věc C-237/17 P) ⁽¹⁾

**(„Kasační opravný prostředek — Subvence — Dovoz krystalických křemíkových fotovoltaických modulů a jejich
klíčových komponentů (tj. článků) pocházejících nebo odesílaných z Číny — Konečné vyrovnávací clo — Nařízení
(ES) č. 597/2009“)**

(2019/C 187/11)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Canadian Solar Emea GmbH, Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Inc., Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Inc., Csi Cells Co. Ltd, Csi Solar Power Group Co. Ltd, dříve Csi Solar Power (China) Inc. (zástupci: J. Bourgeois a A. Willems, avocats, a S. De Knop, M. Meulenbelt a B. Natens, advocaten)

Další účastníci řízení: Rada Evropské unie (zástupkyně: H. Marcos Fraile, zmocněnkyně, ve spolupráci s N. Tuominen, avocát), Evropská komise (zástupci: T. Maxian Rusche, J.-F. Brakeland a N. Kuplewatzky, zmocněnci)

Výrok

- 1) Kasační opravné prostředky se zamítají.
- 2) Společnostem Canadian Solar Emea GmbH, Canadian Solar Manufacturing (Changshu) Inc., Canadian Solar Manufacturing (Luoyang) Inc., Csi Cells Co. Ltd a Csi Solar Power Group Co. Ltd se ukládá náhrada nákladů řízení souvisejících s hlavním kasačním opravným prostředkem.
- 3) Evropská komise ponese vlastní náklady řízení související s hlavním kasačním opravným prostředkem.
- 4) Evropské komisi se ukládá náhrada nákladů řízení souvisejících s vedlejším kasačním opravným prostředkem.
- 5) Rada Evropské unie ponese vlastní náklady řízení související s vedlejším kasačním opravným prostředkem.

(¹) Úř. věst. C 239, 24.7.2017.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 21. března 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberlandesgericht Düsseldorf — Německo) — Rhein-Sieg-Kreis (C-266/17), Rhenus Veniro GmbH & Co. KG (C-267/17) v. Verkehrsbetrieb Hüttebräucker GmbH, BVR Busverkehr Rheinland GmbH (C-266/17), Kreis Heinsberg (C-267/17)

(Spojené věci C-266/17 a C-267/17) (¹)

(„Předběžná otázka — Doprava — Veřejné služby v přepravě cestujících po železnici a silnici — Nařízení (ES) č. 1370/2007 — Článek 5 odst. 1 a 2 — Přímé uzavření — Smlouvy na služby v přepravě cestujících autobusem či tramvají — Podmínky — Směrnice 2004/17/ES — Směrnice 2004/18/ES“)

(2019/C 187/12)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberlandesgericht Düsseldorf

Účastníci původního řízení

(Věc C-266/17)

Žalobce: Rhein-Sieg-Kreis

Žalované: Verkehrsbetrieb Hüttebräucker GmbH, BVR Busverkehr Rheinland GmbH

za přítomnosti: Regionalverkehr Köln GmbH (C-266/17)

(Věc C-267/17)

Žalobkyně: Rhenus Veniro GmbH & Co. KG

Žalovaný: Kreis Heinsberg

za přítomnosti: WestVerkehr GmbH (C-267/17)

Výrok

Článek 5 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1370/2007 ze dne 23. října 2007 o veřejných službách v přepravě cestujících po železnici a silnici se nepoužije na přímé uzavření smluv, jež se týkají veřejných služeb v přepravě autobusem, které nemají podobu koncesí na služby ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/17/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb a ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby.

(¹) Úř. věst. C 283, 28.8.2017.

Úř. věst. C 269, 14.8.2017.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 19. března 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesverwaltungsgericht — Německo) — Bašar Ibrahim (C-297/17), Mahmud Ibrahim a další (C-318/17), Nišrén Šarkávi, Jazan Fattajrži, Hosam Fattajrži (C-319/17) v. Spolková republika Německo, Spolková republika Německo v. Taus Magamadov (C-438/17)

(Spojené věci C-297/17, C-318/17, C-319/17 a C-438/17) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce — Prostor svobody, bezpečnosti a práva — Společná řízení pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany — Směrnice 2013/32/EU — Článek 33 odst. 2 písm. a) — Odmítnutí žádosti o azyl orgány členského státu pro nepřipustnost z důvodu předchozího přiznání doplňkové ochrany v jiném členském státě — Článek 52 — Casová působnost uvedené směrnice — Články 4 a 18 Listiny základních práv Evropské unie — Systematické nedostatky azylového řízení v uvedeném jiném členském státě — Systematické zamítnutí žádostí o azyl — Skutečné a prokázané riziko nelidského či ponižujícího zacházení — Životní podmínky osob, kterým byla udělena doplňková ochrana v posledně zmíněném členském státě“)

(2019/C 187/13)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesverwaltungsgericht

Účastníci původního řízení

Žalobci: Bašar Ibrahim (C-297/17), Mahmud Ibrahim, Fadwa Ibrahim, Bušra Ibrahim, Mohammad Ibrahim, Ahmad Ibrahim (C-318/17), Nišrén Šarkávi, Jazan Fattajrži, Hosam Fattajrži (C-319/17) a Spolková republika Německo (C-438/17)

Žalovaní: Spolková republika Německo (C-297/17, C-318/17, C-319/17) a Taus Magamadov (C-438/17)

Výrok

- 1) Článek 52 první pododstavec směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. června 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odmítání statusu mezinárodní ochrany musí být vykládán v tom smyslu, že umožňuje členskému státu rozhodnout o okamžitém uplatňování vnitrostátního ustanovení provádějícího čl. 33 odst. 2 písm. a) této směrnice na žádosti o azyl, o kterých ještě nebylo s konečnou platností rozhodnuto a které byly podány před 20. červencem 2015 a před nabytím účinnosti tohoto ustanovení vnitrostátního práva. Naproti tomu uvedený čl. 52 první pododstavec vykládaný zejména ve světle zmíněného článku 33 brání takovému okamžitému uplatňování v situaci, v níž žádost o azyl i žádost o přijetí zpět byly podány před vstupem směrnice 2013/32 v platnost a podle článku 49 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013 ze dne 26. června 2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států, ještě plně spadají do působnosti nařízení Rady (ES) č. 343/2003 ze dne 18. února 2003, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o azyl podané státním příslušníkem třetí země v některém z členských států.
- 2) V takové situaci, jako je situace dotčená ve věcech C-297/17, C-318/17 a C-319/17, musí být článek 33 směrnice 2013/32 vykládán v tom smyslu, že umožňuje členským státům odmítnout žádost o azyl jako nepřipustnou na základě tohoto čl. 33 odst. 2 písm. a), aniž by musely nebo mohly přednostně využívat řízení o převzetí nebo přijetí zpět podle nařízení č. 604/2013.
- 3) Článek 33 odst. 2 písm. a) směrnice 2013/32 musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání členskému státu v tom, aby využil možnosti poskytované tímto ustanovením a odmítl žádost o přiznání postavení uprchlíka jako nepřipustnou z důvodu, že jiný členský stát již přiznal žadateli doplňkovou ochranu, pokud předvídatelné životní podmínky žadatele jakožto osoby požívající doplňkové ochrany v tomto jiném členském státě ho nevystaví vážné hrozbě, že bude podroben nelidskému či ponižujícímu zacházení ve smyslu článku 4 Listiny základních práv Evropské unie. Okolnost, že osobám požívajícím takové doplňkové ochrany nejsou v uvedeném členském státě poskytovány žádné dávky k zabezpečení existenčních potřeb, případně jim jsou v porovnání s jinými členskými státy poskytovány jen ve velmi omezeném rozsahu, ale není s nimi přítom v tomto ohledu zacházeno jinak než se státními příslušníky dotčeného členského státu, může vést ke konstatování, že by tento žadatel byl v daném státě vystaven takové hrozbě, pouze tehdy, pokud má za následek, že by se žadatel vzhledem ke své zvláštní zranitelnosti nezávisle na své vůli a osobní volbě ocitl v situaci krajní hmotné nouze.

Článek 33 odst. 2 písm. a) směrnice 2013/32 musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání, aby členský stát využil téže možnosti, pokud azylové řízení ve druhém členském státě, který přiznal žadateli doplňkovou ochranu, vede k systematickému odmítání, bez skutečného posouzení, přiznání postavení uprchlíka žadatelům o mezinárodní ochranu, kteří splňují podmínky stanovené v kapitolách II a III směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/95/EU ze dne 13. prosince 2011 o normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli požívat mezinárodní ochrany, o jednotném statusu pro uprchlíky nebo osoby, které mají nárok na doplňkovou ochranu, a o obsahu poskytnuté ochrany.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 309, 18.9.2017

Úř. věst. C 347, 16.10.2017.

**Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 21. března 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce
Consiglio di Stato — Itálie) — Mobit Soc. cons. arl v. Regione Toscana (C-350/17), Autolinee Toscane SpA
v. Mobit Soc.cons.arl (C-351/17)**

(Spojené věci C-350/17 a C-351/17) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce — Nařízení (ES) č. 1370/2007 — Veřejné služby v přepravě cestujících po železnici a silnici — Článek 5 — Uzavírání smluv o veřejných službách — Článek 5 odst. 2 — Přímé uzavření — Pojem „vnitřní provozovatel“ — Orgán provádějící podobnou kontrolu — Článek 8 odst. 2 — Přechodný režim — Lhůta pro uplynutí platnosti přímo uzavřené smlouvy“)

(2019/C 187/14)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastníci původního řízení

(Věc C-350/17)

Žalobkyně: Mobit Soc. cons. arl

Žalovaný: Regione Toscana

Za přítomnosti: Autolinee Toscane SpA, Régie Autonome des Transports Parisiens (RATP) (C-350/17)

(Věc C-351/17)

Žalobkyně: Autolinee Toscane SpA

Žalovaná: Mobit Soc. cons. arl,

Za přítomnosti: Regione Toscana, Régie Autonome des Transports Parisiens (RATP) (C-351/17)

Výrok

Článek 5 a čl. 8 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1370/2007 ze dne 23. října 2007 o veřejných službách v přepravě cestujících po železnici a silnici a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 1191/69 a nařízení Rady (EHS) č. 1107/70 musí být vykládány v tom smyslu, že článek 5 tohoto nařízení se nepoužije na postup uzavření smlouvy, který proběhl před 3. prosincem 2019, takže příslušný orgán, který před tímto datem uzavře na základě konečného rozhodnutí o zadání, jímž je ukončeno zadávací řízení, koncesní smlouvu o veřejných službách v oblasti silniční přepravy cestujících, není povinen uvedený článek 5 dodržet.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 330, 2.10.2017.

Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 28. března 2019 — Evropská komise v. Irsko(Věc C-427/17) ⁽¹⁾

(„Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 91/271/EHS — Čištění městských odpadních vod — Výjimečné okolnosti — Nejlepší technické znalosti, nepřináší-li to nadměrné náklady — Zásada úměrnosti nákladů — Důkazní břemeno — Důkazní prostředky“)

(2019/C 187/15)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: K. Mifsud-Bonnici a E. Manhaeve, zmocněnci)

Žalované: Irsko (zástupci: J. Quaney, M. Browne a M. A. Joyce, zmocněnci, ve spolupráci s S. Kingston, BL, C. Tolandem, SC, a B. Murraym, SC)

Výrok

1) Irsko nesplnilo povinnosti, které pro ně vyplývají:

- z čl. 3 odst. 1 a 2 směrnice Rady 91/271/EHS ze dne 21. května 1991 o čištění městských odpadních vod, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1137/2008 ze dne 22. října 2008, jakož i z přílohy I A a poznámky pod čarou 1 této směrnice, ve znění pozdějších změn, tím, že nezajistilo, aby vody shromažďované v kombinované soustavě městských odpadních a dešťových vod byly zadrženy a odváděny k čištění v souladu s požadavky uvedené směrnice, ve znění pozdějších změn, pokud jde o aglomerace Athlone, Cork City, Enniscorthy (s výjimkou townland of Killagoley), Fermoy, Mallow, Middleton, Ringaskiddy a Roscommon Town;
- z čl. 4 odst. 1 a 3 směrnice 91/271, ve znění nařízení č. 1137/2008, ve spojení s článkem 10 a přílohou 1 B této směrnice, ve znění pozdějších změn, tím, že nezajistilo sekundární nebo jiné rovnocenné čištění, pokud jde o aglomerace Arklow, Athlone, Ballybofey/Stranorlar, Cobh, Cork City, Enfield, Enniscorthy, Fermoy, Killybegs, Mallow, Middleton, Passage/Monkstown, Rathcormac, Ringaskiddy, Ringsend, Roscommon Town, Shannon Town, Tubbercurry a Youghal;
- z čl. 5 odst. 2 a 3 směrnice 91/271, ve znění nařízení č. 1137/2008, ve spojení s článkem 10 a přílohou 1 B této směrnice, ve znění pozdějších změn, tím, že nezajistilo, aby městské odpadní vody odváděné stokovými soustavami aglomerací Athlone, Cork City, Dundalk, Enniscorthy (s výjimkou townland of Killagoley), Fermoy, Killarney, Killybegs, Longford, Mallow, Middleton, Navan, Nenagh, Portarlinton, Ringsend, Roscrea a Tralee byly před vypuštěním do citlivých oblastí čištěny podle přísnějších požadavků, než jaké jsou stanoveny v článku 4 uvedené směrnice, ve znění pozdějších změn, a v souladu s požadavky přílohy 1 B téže směrnice, ve znění pozdějších změn, a
- z článku 12 směrnice 91/271, ve znění nařízení č. 1137/2008, tím, že nezajistilo, aby vypouštění odpadních vod z čistíren městských odpadních vod v aglomeracích Arklow a Castlebridge podléhalo předem vydaným předpisům nebo předem uděleným zvláštním povolením.

2) Ve zbývajících částech se žaloba zamítá.

3) Irsku se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 293, 4.9.2017.

**Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 21. března 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce
High Court of Justice (Chancery Division) — Spojené království) — Abraxis Bioscience LLC v. Comptroller
General of Patents**

(Věc C-443/17) ⁽¹⁾

*(„Řízení o předběžné otázce — Humánní léčivý přípravek — Dodatkové ochranné osvědčení pro léčivé přípravky —
Nařízení (ES) č. 469/2009 — Článek 3 písm. d) — Podmínky pro udělení — Získání rozhodnutí o první registraci
výrobku jako léčivého přípravku — Registrace týkající se výrobku jako léčivého přípravku, který představuje novou
formulaci již známé účinné látky“)*

(2019/C 187/16)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

High Court of Justice (Chancery Division)

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Abraxis Bioscience LLC

Žalovaný: Comptroller General of Patents

Výrok

Článek 3 písm. d) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 469/2009 ze dne 6. května 2009 o dodatkových ochranných osvědčeních pro léčivé přípravky ve spojení s čl. 1 písm. b) tohoto nařízení musí být vykládán v tom smyslu, že registraci uvedenou v čl. 3 písm. b) uvedeného nařízení uplatňovanou na podporu žádosti o dodatkové ochranné osvědčení týkající se nové formulace starší účinné látky nelze považovat za první registraci dotyčného výrobku jako léčivého přípravku, jestliže tato účinná látka je již jako taková registrována.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 309, 18.9.2017.

**Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 19. března 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce
Cour de cassation — Francie) — Préfet des Pyrénées-Orientales v. Abdelaziz Arib, Procureur de la République
près le tribunal de grande instance de Montpellier, Procureur général près la cour d'appel de Montpellier**

(Věc C-444/17) ⁽¹⁾

*(„Řízení o předběžné otázce — Prostor svobody, bezpečnosti a práva — Ochrana hranice, azyl a přistěhovalectví —
Nařízení (EU) 2016/399 — Článek 32 — Dočasné znovuzavedení ochrany vnitřních hranic členským státem —
Neoprávněný vstup státního příslušníka třetí země — Přirovnání vnitřních hranic k vnějším hranicím —
Směrnice 2008/115/ES — Působnost — Článek 2 odst. 2 písm. a)“)*

(2019/C 187/17)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour de cassation

Účastníci původního řízení

Žalobce: Préfet des Pyrénées-Orientales

Žalovaní: Abdelaziz Arib, Procureur de la République près le tribunal de grande instance de Montpellier, Procureur général près la cour d'appel de Montpellier

Výrok

Článek 2 odst. 2 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/115/ES ze dne 16. prosince 2008 o společných normách a postupech v členských státech při navracení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí ve spojení s článkem 32 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/399 ze dne 9. března 2016, kterým se stanoví kodex Unie o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex), musí být vykládán v tom smyslu, že se nepoužije na situaci státního příslušníka třetí země s neoprávněným pobytem, který byl zadržen v bezprostřední blízkosti vnitřní hranice členského státu, i když tento členský stát v souladu s článkem 25 tohoto kodexu znovu zavedl ochranu na této hranici z důvodu závažné hrozby pro veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost uvedeného členského státu.

(¹) Úř. věst. C 330, 2.10.2017.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 21. března 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberlandesgericht Düsseldorf — Německo) — Falck Rettungsdienste GmbH, Falck A/S v. Stadt Solingen

(Věc C-465/17) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce — Zadávání veřejných zakázek — Směrnice 2014/24/EU — Článek 10 písm. h) — Zvláštní výjimky pro veřejné zakázky na služby — Služby civilní obrany, civilní ochrany a prevence nebezpečí — Neziskové organizace nebo sdružení — Služby sanitní přepravy pacientů — Kvalifikovaná sanitní přeprava“)

(2019/C 187/18)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberlandesgericht Düsseldorf

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Falck Rettungsdienste GmbH, Falck A/S

Žalovaný: Stadt Solingen

Výrok

- 1) Článek 10 písm. h) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání veřejných zakázek a o zrušení směrnice 2004/18/ES musí být vykládán v tom smyslu, že výjimka z uplatnění pravidel o zadávání veřejných zakázek, kterou toto ustanovení stanoví, zahrnuje péči o akutní pacienty ve vozidle zdravotnické záchranné služby poskytovanou zdravotnickým záchranářem/sanitářem, na kterou se vztahuje kód CPV [Common Procurement Vocabulary; Společný slovník pro veřejné zakázky] 75252000 7 (záchranné služby), jakož i kvalifikovanou sanitní přepravu, která kromě přepravy zahrnuje i péči poskytovanou sanitářem ve spolupráci s pomocníkem záchranné služby a na kterou se vztahuje kód CPV 85143000-3 (sanitní služby), pokud je v případě uvedené kvalifikované sanitní přepravy tato služba skutečně poskytována řádně vyškoleným personálem v oblasti první pomoci a zaměřuje se na pacienta, u kterého existuje nebezpečí zhoršení jeho zdravotního stavu během přepravy.

- 2) Článek 10 písm. h) směrnice 2014/24 musí být vykládán v tom smyslu, že zaprvé brání tomu, aby charitativní organizace uznané vnitrostátním právem jako organizace civilní ochrany a obrany byly považovány za „neziskové organizace nebo sdružení“ ve smyslu tohoto ustanovení, pokud uznání statusu charitativní organizace není podle vnitrostátního práva závislé na tom, zda je organizace nezisková, a zadruhé aby organizace nebo sdružení, jejichž cíl spočívá v plnění sociálních úkolů, které nejsou zaměřeny na dosahování zisku a případné zisky reinvestují za účelem dosažení cíle organizace nebo sdružení, představovaly „neziskové organizace nebo sdružení“ ve smyslu tohoto ustanovení.

(¹) Úř. věst. C 330, 2.10.2017.

Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 28. března 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Corte suprema di cassazione — Itálie) — trestní řízení proti Alfonsu Verlezzaovi a dalším

(Spojené věci C-487/17 až C-489/17) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce — Životní prostředí — Směrnice 2008/98/ES a rozhodnutí 2000/532/ES — Odpady — Zařazení mezi nebezpečné odpady — Odpady, jimž lze přidělit kódy odpovídající nebezpečným odpadům i odpadům, které nejsou nebezpečné“)

(2019/C 187/19)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Corte suprema di cassazione

Účastníci původního trestního řízení

Alfonso Verlezza, Riccardo Traversa, Irene Cocco, Francesco Rando, Carmelina Scaglione, Francesco Rizzi, Antonio Giuliano, Enrico Giuliano, Refecta Srl, E. Giovi Srl, Vetresco Srl a SE.IN Srl

Výrok

- 1) Příloha III směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES ze dne 19. listopadu 2008 o odpadech a o zrušení některých směrnic ve znění nařízení Komise (EU) č. 1357/2014 ze dne 18. prosince 2014, jakož i příloha rozhodnutí Komise 2000/532/ES ze dne 3. května 2000, kterým se nahrazuje rozhodnutí 94/3/ES, kterým se stanoví seznam odpadů podle čl. 1 písm. a) směrnice Rady 75/442/EHS o odpadech, a rozhodnutí Rady 94/904/ES, kterým se stanoví seznam nebezpečných odpadů ve smyslu čl. 1 odst. 4 směrnice Rady 91/689/EHS o nebezpečných odpadech, ve znění rozhodnutí Komise 2014/955/EU ze dne 18. prosince 2014 musí být vykládány v tom smyslu, že držitel odpadu, který by mohl být zařazen pod

kódy odpovídající nebezpečným odpadům, nebo kódy odpovídající nikoliv nebezpečným odpadům, ale jehož složení není předem známo, musí za účelem tohoto zařazení určit uvedené složení a zjistit nebezpečné látky, které se v něm mnohou důvodně nacházejí, aby mohl určit, zda má odpad nebezpečné vlastnosti, přičemž k tomuto účelu může použít odběr vzorků, chemické rozborů a zkoušky stanovené v nařízení Komise (ES) č. 440/2008 ze dne 30. května 2008, kterým se stanoví zkušební metody podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek (REACH), nebo jakýkoli jiný odběr vzorků, chemické rozborů a zkoušky uznávané na mezinárodní úrovni.

- 2) Zásada předběžné opatrnosti musí být vykládána v tom smyslu, že pokud po co nejúplnějším posouzení rizika s ohledem na zvláštní okolnosti zkoumaného případu nemůže držitel odpadu, který by mohl být zařazen pod kódy odpovídající nebezpečným odpadům, nebo kódy odpovídající nikoliv nebezpečným odpadům, v praxi určit přítomnost nebezpečných látek nebo posoudit nebezpečné vlastnosti odpadu, musí být tento klasifikován jako nebezpečný odpad.

(¹) Úř. věst. C 374, 6.11.2017.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 21. března 2019 — Evropská komise v. Italská republika

(Věc C-498/17) (¹)

(„Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 1999/31/ES — Článek 14 písm. b) a c) — Skládky odpadů — Stávající skládky — Porušení“)

(2019/C 187/20)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: G. Gattinara, F. Thiran a E. Sanfrutos Cano, zmocněnci)

Žalovaná: Italská republika (zástupci: G. Palmieri, zmocněnkyně, a G. Palatiello, avvocato dello Stato)

Výrok

- 1) Italská republika tím, že nepřijala stran skládek v Aviglianu (oblast Serre Le Brece), Ferrandině (oblast Venita), v Genzanu di Lucania (oblast Martinella), v Latronicu (oblast Torre), v Laurii (oblast Carpineto), v Maratee (oblast Montescuro), v Moliternu (oblast Tempa La Guarella), dvou skládek v Potenze (oblast Montegrosso-Pallareta), skládky v Rapolle (oblast Albero in Piano), v Roccanově (oblast Serre), v Sant'Angelu Le Fratte (oblast Farisi), v Campotostu (oblast Reperduto), v Capistrellu (oblast Trasolero), ve Francaville (Valle Anzuca), v Aquile (oblast Ponte delle Grotte), v Andrie (D'Oria G. & C. Snc), v Canose (CO.BE.MA), v Bisceglie (CO.GE.SER), v Andrie (F.lli Acquaviva), v Trani (BAT-Igea Srl), v Torviscosa (společnost Caffaro), v Atelle (oblast Cafaro), v Corletu Perticara (oblast Tempa Masone), v Marsicu Nuovo (oblast Galaino), v Matere (oblast La Martella), v Pescopaganu (oblast Domacchia), v Rioneru in Vulture (oblast Ventaruolo), v Salandre (oblast Piano del Governo), v San Mauru Forte (oblast Priati), v Senise (oblast Palomabara), v Titu (oblast Aia dei Monaci), v Titu (oblast Valle del Forno), v Capecstranu (oblast

Tirassegno), v Castellaltu (oblast Colle Coccu), v Castelvecciu Calvisio (oblast Termine), v Corfiniu (oblast Cannucce), v Corfiniu (oblast Case querceto), v Moscianu S. Angelo (oblast Santa Assunta), v S. Omeru (oblast Ficcadenti), v Montecorvinu Pugliano (oblast Parapoti), v San Bartolomeu in Galdo (oblast Serra Pastore), v Triviganu (dříve Cava Zof) a v Torviscosa (oblast La Valletta), veškerá nezbytná opatření, aby v souladu s čl. 7 písm. g) a článkem 13 směrnice Rady 1999/31/ES ze dne 26. dubna 1999 o skládkách odpadů byl v co nejkratším termínu ukončen provoz těch skládek, které neobdržely v souladu s článkem 8 této směrnice povolení k pokračování provozu, nebo tím, že nepřijala opatření nezbytná k tomu, aby ty z uvedených skládek, které povolení k pokračování v provozu obdržely, byly uvedeny do souladu s uvedenou směrnicí, aniž jsou dotčeny podmínky stanovené v příloze I bodu 1 téže směrnice, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 14 písm. b) a c) směrnice 1999/31.

- 2) Italské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 338, 9.10.2017.

**Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 27. března 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce
Sąd Najwyższy — Polsko) — Mariusz Pawlak v. Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego**

(Věc C-545/17) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce — Vnitřní trh poštovních služeb — Směrnice 97/67/ES a 2008/6/ES — Článek 7 odst. 1 — Pojem „výlučná nebo zvláštní práva k zavedení a poskytování poštovních služeb“ — Článek 8 — Právo členských států organizovat poštovní službu doporučených zásilek využívanou v soudním řízení — Lhůta pro podání procesní písemnosti u soudního orgánu — Konformní výklad vnitrostátního práva s unijním právem — Omezení — Přímý účinek dovolávaný odnoží členského státu v rámci jeho sporu s jednotlivcem“)

(2019/C 187/21)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Sąd Najwyższy

Účastníci původního řízení

Žalobce: Mariusz Pawlak

Žalovaný: Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

Výrok

- 1) Článek 7 odst. 1 první věta směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/67/ES ze dne 15. prosince 1997 o společných pravidlech pro rozvoj vnitřního trhu poštovních služeb Společenství a zvyšování kvality služby, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/6/ES ze dne 20. února 2008 ve spojení s článkem 8 této směrnice musí být vykládán v tom smyslu, že brání pravidlu vnitrostátního práva, které uznává, a to bez objektivního odůvodnění vycházejícího z důvodu veřejného pořádku nebo veřejné bezpečnosti, za rovnocenné podání procesní písemnosti k dotčenému soudu pouze podání procesní písemnosti na poštovní pobočce poskytovatele určeného k poskytování všeobecných poštovních služeb.

- 2) Veřejný orgán, který je považován za odnož členského státu, se nemůže vůči jednotlivci dovolávat směrnice 97/67, ve znění směrnice 2008/6, jako takové.

(¹) Úř. věst. C 13, 15.01.2018.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 27. března 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Korkein hallinto-oikeus — Finsko) — řízení zahájené Oy Hartwall Ab

(Věc C-578/17) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce — Sbližování právních předpisů — Ochranné známky — Směrnice 2008/95/ES — Článek 2 a čl. 3 odst. 1 písm. b) — Zamítnutí zápisu nebo neplatnost — Posouzení in concreto rozlišovací způsobilosti — Kvalifikace ochranné známky — Dopad — Barevná ochranná známka nebo obrazová ochranná známka — Grafické ztvárnění ochranné známky, která byla předložena jako obrazová ochranná známka — Podmínky zápisu — Grafické ztvárnění, které není dostatečně jasné a přesné“)

(2019/C 187/22)

Jednací jazyk: finština

Předkládající soud

Korkein hallinto-oikeus

Účastníci původního řízení

Oy Hartwall Ab

Za přítomnosti: Patentti- ja rekisterihallitus

Výrok

- 1) Článek 2 a čl. 3 odst. 1 písm. b) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/95/ES ze dne 22. října 2008, kterou se sbližují právní předpisy členských států o ochranných známkách, musí být vykládány v tom smyslu, že kvalifikace označení buď jako „barevná ochranná známka“, anebo jako „obrazová ochranná známka“, kterou při jeho zápisu zvolil přihlašovatel, představuje jeden z prvků, které jsou relevantní pro posouzení otázky, zda toto označení může představovat ochrannou známku ve smyslu článku 2 této směrnice, a popřípadě zda má tato ochranná známka rozlišovací způsobilost ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. b) uvedené směrnice, avšak nezbavuje orgán příslušný v oblasti ochranných známek jeho povinnosti provést komplexní posouzení rozlišovací způsobilosti dané ochranné známky in concreto, což znamená, že tento orgán nemůže odmítnout zapsat označení jako ochrannou známku pouze z důvodu, že uvedené označení nezískalo rozlišovací způsobilost proto, že je užíváno v souvislosti s přihlašovanými výrobky nebo službami.
- 2) Článek 2 směrnice 2008/95 musí být vykládán v tom smyslu, že za takových okolností, jako jsou okolnosti, které nastaly ve věci v původním řízení, brání zápisu označení jako ochranné známky, protože existuje rozpor v přihlášce, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu.

(¹) Úř. věst. C 412, 4.12.2017.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 21. března 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour de cassation — Francie) — Henri Pouvin, Marie Dijoux, manželka H. Pouvina v. Electricité de France (EDF)

(Věc C-590/17) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce — Směrnice 93/13/EHS — Oblast působnosti — Článek 2 písm. b) a písm. c) — Pojem „spotřebitel“ a pojem „prodávající nebo poskytovatel“ — Financování koupě nemovitosti určené k bydlení — Úvěr pro účely financování koupě nemovitosti poskytnutý zaměstnavatelem svému zaměstnanci a jeho manželce či manželovi, který nebo která je solidárním spolupříjemcem úvěru“)

(2019/C 187/23)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour de cassation

Účastníci původního řízení

Žalobci: Henri Pouvin, Marie Dijoux, manželka H. Pouvina

Žalovaná: Electricité de France (EDF)

Výrok

Článek 2 písm. b) směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o zneužívajících ujednáních ve spotřebitelských smlouvách musí být vykládán v tom smyslu, že zaměstnanec společnosti a jeho manžel či manželka, kteří uzavřou s uvedenou společností smlouvu o úvěru vyhrazenou v první řadě zaměstnancům této společnosti, určenou k financování koupě nemovitosti pro soukromé účely, musí být považováni za „spotřebitele“ ve smyslu tohoto ustanovení.

Článek 2 písm. c) směrnice 93/13 musí být vykládán v tom smyslu, že uvedená společnost musí být považována za „prodávajícího nebo poskytovatele“ ve smyslu tohoto ustanovení, pokud uzavře takovou smlouvu o úvěru v rámci své obchodní nebo výrobní činnosti nebo svého povolání, ačkoli poskytování úvěrů nepředstavuje její hlavní činnost.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 437, 18.12.2017.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 28. března 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Judicial da Comarca de Lisboa — Portugalsko) — Cogeco Communications Inc v. Sport TV Portugal SA, Controlinveste-SGPS SA, NOS-SGPS SA

(Věc C-637/17) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce — Článek 102 SFEU — Zásady rovnocennosti a efektivit — Směrnice 2014/104/EU — Článek 9 odst. 1 — Článek 10 odst. 2 až 4 — Články 21 a 22 — Žaloby na náhradu škody podle vnitrostátního práva v případě porušení právních předpisů členských států a Evropské unie o hospodářské soutěži — Účinky vnitrostátních rozhodnutí — Promlčecí lhůty — Provedení — Časová působnost“)

(2019/C 187/24)

Jednací jazyk: portugalština

Předkládající soud

Tribunal Judicial da Comarca de Lisboa

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Cogeco Communications Inc

Žalované: Sport TV Portugal SA, Controlinveste-SGPS SA, NOS-SGPS SA

Výrok

- 1) Článek 22 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/104/EU ze dne 26. listopadu 2014 o určitých pravidlech upravujících žaloby o náhradu škody podle vnitrostátního práva v případech porušení právních předpisů členských států a Evropské unie o hospodářské soutěži musí být vykládán v tom smyslu, že se tato směrnice nevztahuje na spor v původním řízení.
- 2) Článek 102 SFEU a zásada efektivit musí být vykládány v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, která stanoví, že promlčecí lhůta, pokud jde o žaloby na náhradu škody, činí tři roky a začíná běžet ode dne, kdy se poškozený dozvěděl o svém nároku na náhradu škody, i když neznal osobu odpovědnou za protiprávní jednání, a která dále nestanoví žádnou možnost zastavení nebo přerušování běhu této lhůty během doby, kdy probíhá řízení před vnitrostátním orgánem pro hospodářskou soutěž.

(¹) Úř. věst. C 32, 29. 1. 2018.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 27. března 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesgerichtshof — Německo) — slewo — schlafen leben wohnen GmbH v. Sascha Ledowski

(Věc C-681/17) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce — Ochrana spotřebitele — Směrnice 2011/83/EU — Článek 6 odst. 1 písm. k) a čl. 16 písm. e) — Smlouva uzavřená na dálku — Právo odstoupit od smlouvy — Výjimky — Pojem „zboží v uzavřeném obalu, které není možné vrátit z důvodu ochrany zdraví nebo z hygienických důvodů a které spotřebitel z tohoto obalu vyňal“ — Matrace, jejíž ochrannou fólii spotřebitel po dodání odstranil“)

(2019/C 187/25)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesgerichtshof

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: slewo — schlafen leben wohnen GmbH

Žalovaný: Sascha Ledowski

Výrok

Článek 16 písm. e) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/83/EU ze dne 25. října 2011 o právech spotřebitelů, kterou se mění směrnice Rady 93/13/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/44/ES a zrušuje směrnice Rady 85/577/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, musí být vykládán v tom smyslu, že takové zboží, jako je matrace, jehož ochrannou fólii spotřebitel po jeho dodání odstranil, nelze podřadit pod pojem „zboží v uzavřeném obalu, které není možné vrátit z důvodu ochrany zdraví nebo z hygienických důvodů a které spotřebitel z tohoto obalu vyňal“ ve smyslu tohoto ustanovení.

(¹) Úř. věst. C 112, 26.3.2018.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 21. března 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Consiglio di Stato — Itálie) — Unareti SpA v. Ministero dello Sviluppo Economico a další

(C-702/17) (¹)

*(„Řízení o předběžné otázce — Vnitřní trh se zemním plynem — Koncese na veřejnou službu distribuce —
Předčasné ukončení koncesí na konci přechodného období — Náhrada, kterou nový koncesionář dluží bývalému
koncesionáři — Zásada právní jistoty“)*

(2019/C 187/26)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Unareti SpA

Žalovaní: Ministero dello Sviluppo Economico, Presidenza del Consiglio dei Ministri — Dipartimento per gli Affari Regionali, Autorità Garante per l'Energia Elettrica il Gas e il Sistema Idrico — Sede di Milano, Presidenza del Consiglio dei Ministri — Conferenza Stato Regioni ed Unificata, Ministero per gli affari regionali, Dipartimento per gli affari regionali e le autonomie, Conferenza Unificata Stato Regioni e Enti Locali

Výrok

Unijní právo upravující koncese na veřejné služby ve spojení se zásadou právní jistoty musí být vykládáno v tom smyslu, že nebrání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je právní úprava dotčená ve věci v původním řízení, která pozměňuje normativní rámec pro výpočet náhrady, na kterou mají nárok držitelé koncesí na distribuci zemního plynu, které byly uděleny bez soutěže, z důvodu, že uvedené koncese byly předčasně ukončeny proto, aby byly znovu uděleny po zajištění soutěže.

(¹) Úř. věst. C 112, 26. 3. 2018.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 28. března 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tallina Ringkonnakohus — Estonsko) — AS Tallinna Vesi v. Keskkonnaamet

(Věc C-60/18) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce — Životní prostředí — Odpady — Směrnice 2008/98/ES — Opětovné použití a využití odpadů — Zvláštní kritéria týkající se stavu, kdy kal z čistíren odpadních vod přestává být po zpracování za účelem jeho využití odpadem — Neexistence kritérií vymezených na úrovni Evropské unie nebo na vnitrostátní úrovni“)

(2019/C 187/27)

Jednací jazyk: estonština

Předkládající soud

Tallinna Ringkonnakohus

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: AS Tallinna Vesi

Žalovaný: Keskkonnaamet

za přítomnosti: Keskkonnaministeerium

Výrok

Článek 6 odst. 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES ze dne 19. listopadu 2008 o odpadech a o zrušení některých směrnic, musí být vykládán v tom smyslu, že:

- nebrání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je úprava, o níž jde ve věci v původním řízení, podle které v případě neexistence kritérií stanovených na úrovni Evropské unie pro určení stavu, kdy určitý druh odpadu přestává být odpadem, závisí takový stav na existenci kritérií pro tento druh odpadu, stanovených obecně závazným vnitrostátním právním aktem, a
- neumožňuje držiteli odpadu vyžadovat za takových okolností, jako jsou okolnosti věci v původním řízení, konstatování stavu, kdy odpad přestává být odpadem, příslušným úřadem členského státu nebo soudem tohoto členského státu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 142, 23.4.2018.

Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 28. března 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Consiglio di Stato — Itálie) — Idi Srl v. Arcadis — Agenzia Regionale Campana Difesa Suolo

(Věc C-101/18) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce — Koordinace postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby — Směrnice 2004/18/ES — Článek 45 odst. 1 písm. 2 první pododstavec písm. b) — Osobní situace zájemce nebo uchazeče — Možnost, aby členské státy vyloučily z účasti na veřejné zakázce každý subjekt, který je předmětem řízení o návrhu na povolení vyrovnání — Vnitrostátní právní úprava, která předpokládá vyloučení osob vůči kterým „probíhá“ řízení o schválení dohody o vyrovnání, s výjimkou případu, kdy návrh vyrovnání stanoví pokračování podnikatelské činnosti — Provozovatel, který podal žádost o dohodu o vyrovnání, s výhradou možnosti předložit návrh na pokračování v podnikatelské činnosti“)

(2019/C 187/28)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastnice původního řízení

Navrhovatelka: Idi Srl

Odpůrkyně: Arcadis — Agenzia Regionale Campana Difesa Suolo

za přítomnosti: Regione Campania

Výrok

Článek 45 odst. 2 první pododstavec písm. b) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání takové vnitrostátní právní úpravě, jakou je úprava dotčená ve věci v původním řízení, která umožňuje vyloučit ze zadávacího řízení na veřejnou zakázku hospodářský subjekt, který k datu rozhodnutí o vyloučení, předložil návrh za účelem schválení dohody o vyrovnání, přičemž si vyhradil možnost předložit plán na pokračování v podnikatelské činnosti.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 166, 14.5.2018.

**Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 26. března 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce
Supreme Court of the United Kingdom — Spojené království) — SM v. Entry Clearance Officer, UK
Visa Section**

(Věc C-129/18) ⁽¹⁾

**(„Řízení o předběžné otázce — Občanství Evropské unie — Právo občanů Unie a jejich rodinných
příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států — Směrnice 2004/38/ES —
Rodinní příslušníci občana Unie — Článek 2 bod 2 písm. c) — Pojem „potomek v přímé linii“ — Dítě v trvalém
opatrovnictví na základě alžírského institutu zajištění péče „kafala“ — Článek 3 odst. 2 písm. a) — Ostatní rodinní
příslušníci — Článek 7 a čl. 24 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie — Rodinný život — Nejvlastnější
zájem dítěte“)**

(2019/C 187/29)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Supreme Court of the United Kingdom

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: SM

Žalovaný: Entry Clearance Officer, UK Visa Section

za účasti: Coram Children's Legal Centre (CCLC), AIRE Centre

Výrok

Pojem „potomek [občana Unie] v přímé linii“ použitý v čl. 2 bod 2 písm. c) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS musí být vykládán v tom smyslu, že nezahrnuje dítě, které je v trvalém opatrovnictví občana Unie na základě alžírského institutu „kafala“, neboť svěřením do takového opatrovnictví mezi nimi nevzniká trvalý vztah rodiče a dítěte.

Příslušné vnitrostátní orgány nicméně musí v souladu s čl. 3 odst. 2 písm. a) této směrnice ve spojení s článkem 7 a čl. 24 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie usnadnit vstup a pobyt takového dítěte coby jiného rodinného příslušníka občana Unie tím, že vyváženým a odpovídajícím způsobem posoudí všechny aktuální okolnosti relevantní pro daný případ a zohlední všechny dotčené zájmy, zejména nejvlastnější zájem dotčeného dítěte. Prokáže-li se při tomto posuzování, že dítě a jeho opatrovník, občan Unie, mají vést skutečný rodinný život a dítě je na svém opatrovníkovi závislé, pak požadavky související se základním právem na respektování rodinného života ve spojení s povinností zohlednit nejvlastnější zájem dítěte v zásadě vyžadují přiznání práva na vstup a pobyt tomuto dítěti, aby mohlo žít se svým opatrovníkem v hostitelském členském státě tohoto opatrovníka.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 134, 16.4.2018.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 28. března 2019 — River Kwai International Food Industry Co. Ltd v. Association européenne des transformateurs de maïs doux (Evropské sdružení zpracovatelů kukuřice cukrové) (AETMD), Rada Evropské unie, Evropská komise

(C-144/18 P) ⁽¹⁾

(„Kasační opravný prostředek — Dumping — Konečné antidumpingové clo na dovoz některých připravených nebo konzervovaných zrn kukuřice cukrové pocházejících z Thajska — Prozatímní přezkum podle čl. 11 odst. 3 nařízení Rady (ES) č. 1225/2009“)

(2019/C 187/30)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: River Kwai International Food Industry Co. Ltd (zástupci: F. Graafsma a J. Cornelis, advocaten)

Další účastníci řízení: Association européenne des transformateurs de maïs doux (Evropské sdružení zpracovatelů kukuřice cukrové) (AETMD) (zástupci: A. Willems, C. Zimmermann, avocats, a S. De Knop, advocaat), Rada Evropské unie (zástupkyně: S. Boelaert, zmocněnkyně), Evropská komise (zástupci: J.-F. Brakeland a A. Demeneix, zmocněnci)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Společnost River Kwai International Food Industry Co. Ltd ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Association européenne des transformateurs de maïs doux (Evropským sdružením zpracovatelů kukuřice cukrové) (AETMD) a Radou Evropské unie.
- 3) Evropská komise ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 142, 23.4.2018.

Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 27. března 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour d'appel de Mons, Belgie) — Mydibel SA v. État belge

(Věc C-201/18) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce — Daň z přidané hodnoty (DPH) — Směrnice 2006/112/ES — Harmonizace daňových právních předpisů — Odpočet daně zaplacené na vstupu — Nemovitý investiční majetek — Zpětný pronájem (sale and lease back) — Oprava odpočtů DPH — Zásada neutrality DPH — Zásada rovného zacházení“)

(2019/C 187/31)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour d'appel de Mons

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Mydibel SA

Odpůrce: État belge

Předběžné otázky

- 1) S výhradou ověření skutkových okolností a relevantního vnitrostátního práva předkládajícím soudem musí být články 184, 185, 187 a 188 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty, ve znění směrnice Rady 2009/162/EU ze dne 22. prosince 2009, vykládány v tom smyslu, že neukládají povinnost opravit počáteční správně provedený odpočet daně z přidané hodnoty (DPH) u nemovitosti, pokud byla tato nemovitost předmětem transakce *sale and lease back* (zpětný pronájem), která za takových okolností, jako jsou okolnosti dotčené ve věci v původním řízení, nepodléhala DPH.
- 2) Výklad článků 184, 185, 187 a 188 směrnice 2006/112, ve znění směrnice 2009/162, v tom smyslu, že za takových okolností, jako jsou okolnosti dotčené ve věci v původním řízení, ukládají povinnost provést opravu počátečního odpočtu daně z přidané hodnoty (DPH), je v souladu se zásadami neutrality DPH a rovného zacházení.

(¹) Úř. věst. C 182 ze dne 28. května 2018.

Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 21. března 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale ordinario di Udine — Itálie) — Tecnoservice Int. Srl, v úpadku v. Poste Italiane SpA

(C-245/18) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce — Platební služby na vnitřním trhu — Směrnice 2007/64/ES — Článek 74 odst. 2 — Příkaz k platbě bankovním převodem — Nesprávný jedinečný identifikátor uvedený plátcem — Provedení platební transakce na základě jedinečného identifikátoru — Odpovědnost poskytovatele platebních služeb příjemce“)

(2019/C 187/32)

Jednací jazyk: itaština

Předkládající soud

Tribunale ordinario di Udine

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Tecnoservice Int. Srl, v úpadku

Žalovaná: Poste Italiane SpA

Výrok

Článek 74 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/64/ES ze dne 13. listopadu 2007 o platebních službách na vnitřním trhu, kterou se mění směrnice 97/7/ES, 2002/65/ES, 2005/60/ES a 2006/48/ES a zrušuje směrnice 97/5/ES musí být vykládán v tom smyslu, že pokud je platební příkaz proveden v souladu s jedinečným identifikátorem uvedeným uživatelem platebních služeb, který neodpovídá názvu příjemce uvedeného tímto uživatelem, omezení odpovědnosti poskytovatele platebních služeb stanovené tímto ustanovením platí jak pro poskytovatele služeb plátce, tak pro poskytovatele platebních služeb příjemce.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 249, 16.7.2018.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 28. března 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Nejvyššího správního soudu — Česká republika) — Milan Vinš v. Odvolací finanční ředitelství

(Věc C-275/18) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce — Společný systém daně z přidané hodnoty — Směrnice 2006/112/ES — Článek 131 a čl. 146 odst. 1 písm. a) — Osvobození dodání zboží, které bylo odesláno nebo přepraveno mimo Evropskou unii, od daně — Podmínka osvobození od daně stanovená vnitrostátním právem — Propuštění zboží do určitého celního režimu — Prokázání propuštění do režimu vývozu“)

(2019/C 187/33)

Jednací jazyk: čeština

Předkládající soud

Nejvyšší správní soud

Účastníci původního řízení

Stěžovatel: Milan Vinš

Žalovaný: Odvolací finanční ředitelství

Výrok

Článek 146 odst. 1 písm. a) směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty ve spojení s článkem 131 této směrnice musí být vykládán v tom smyslu, že brání tomu, aby ustanovení vnitrostátní právní úpravy podmiňovalo osvobození od daně z přidané hodnoty vztahující se na zboží určené k vývozu mimo Evropskou unii tím, že toto zboží bylo propuštěno do celního režimu vývozu, je-li prokázáno, že věcné podmínky pro osvobození od daně, a zejména podmínka, aby předmětné zboží skutečně opustilo území Unie, jsou splněny.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 221, 25.6.2018.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 21. března 2019 — Eco-Bat Technologies Ltd, Berzelius Metall GmbH, Société traitements chimiques des métaux v. Evropská komise

(Věc C-312/18 P) ⁽¹⁾

(„Kasační opravný prostředek — Kartelové dohody — Trh recyklace automobilových baterií — Rozhodnutí, kterým se konstatuje porušení článku 101 SFEU a ukládají pokuty — Opravné rozhodnutí, kterým se doplňují hodnoty nákupů příjemců, které nebyly v původním rozhodnutí uvedeny — Lhůta pro podání žaloby — Počátek běhu — Opožděnost — Nepřípustnost“)

(2019/C 187/34)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Eco-Bat Technologies Ltd, Berzelius Metall GmbH, Société traitements chimiques des métaux (zástupci: M. Brealey QC, I. Vandenborre, advocaat, S. Dionnet, avocat)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: G. Conte, I. Rogalski, J. Szczodrowski a F. van Schaik, zmocněnci)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Společnostem Eco-Bat Technologies Ltd, Berzelius Metall GmbH a Société traitements chimiques des métaux (STCM) se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 231, 2.7.2018.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Curtea de Apel Cluj (Rumunsko) dne 1. února 2019 — NG, OH v. SC Banca Transilvania SA

(Věc C-81/19)

(2019/C 187/35)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Curtea de Apel Cluj

Účastníci původního řízení

Žalobci: NG, OH

Žalovaná: SC Banca Transilvania SA

Předběžné otázky

- 1) Musí být čl. 1 [odst. 2] směrnice 93/13/EHS ⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že nebrání tomu, aby bylo z hlediska zneužívající povahy posouzeno smluvní ujednání, které přebírá dispozitivní ustanovení, od kterého se strany mohly odchýlit, ale ve skutečnosti tak neučinily, neboť ve vztahu k tomuto ustanovení se neuskutečnilo žádné vyjednávání, jako tomu bylo v projednávané věci, která je posuzována ohledně ujednání, které vyžaduje splacení úvěru ve stejné cizí měně, ve které byl úvěr poskytnut?
- 2) Může být v kontextu, v němž při poskytnutí úvěru v cizí měně nebyly spotřebiteli předloženy žádné výpočty/odhady týkající se hospodářského dopadu, který bude případné kolísání směnného kurzu mít na celkové platební povinnosti vyplývající ze smlouvy, odůvodněně tvrzeno, že výše uvedené ujednání, spočívající v úplném přijetí kurzového rizika ze strany spotřebitele (na základě zásady nominalismu), je jasné a srozumitelné a že prodávající nebo poskytovatel/banka v dobré víře splnila povinnost informovat svého smluvního partnera, a to v kontextu, v němž byla maximální výše spotřebitelského zadlužení, která byla stanovena ze strany Banca Națională a României (Národní banka Rumunska), vypočtena s ohledem na směnný kurz ke dni poskytnutí úvěru?
- 3) Brání směrnice 93/13/EHS a judikatura přijatá na jejím základě a zásada efektivity tomu, aby smlouva po prohlášení zneužívající povahy ujednání týkajícího se přenesení kurzového rizika pokračovala beze změny? Jaká změna by byla možná pro účely neuplatnění zneužívajícího ujednání a dodržení zásady efektivity?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o zneužívajících ujednáních ve spotřebitelských smlouvách (Úř. věst. 1993, L 95, s. 29).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunalul Olt (Rumunsko) dne 5. února 2019 — Asociația „Forumul Judecătorilor Din România“ v. Inspekția Judiciară

(Věc C-83/19)

(2019/C 187/36)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Tribunalul Olt

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Asociația „Forumul Judecătorilor Din România“

Žalovaná: Inspecția Judiciară

Předběžné otázky

- 1) Musí být mechanismus pro spolupráci a ověřování (MSO) zřízený rozhodnutím Komise 2006/928/ES ze dne 13. prosince 2006 ⁽¹⁾ považován za akt přijatý orgánem Unie ve smyslu článku 267 SFEU, který může podléhat výkladu Soudního dvora Evropské unie?
- 2) Spadá obsah, povaha a doba trvání mechanismu pro spolupráci a ověřování (MSO), který byl zřízen rozhodnutím Komise 2006/928/ES ze dne 13. prosince 2006, do oblasti působnosti smlouvy o přistoupení Bulharské republiky a Rumunska k Evropské unii, kterou Rumunsko podepsalo dne 25. dubna 2005 v Lucemburku? Jsou požadavky stanovené ve zprávách vypracovaných v rámci tohoto mechanismu pro Rumunsko závazné?
- 3) Musí být čl. 19 odst. 1 druhý pododstavec Smlouvy o Evropské unii vykládán v tom smyslu, že členské státy zavazuje k tomu, aby stanovily nezbytná opatření k zajištění účinné právní ochrany v oblastech pokrytých právem Unie, konkrétně záruky nezávislého kárného řízení pro rumunské soudce, a odstranily veškerá rizika spojená s politickým vlivem na vedení takových řízení, jako je například přímé jmenování vedení Inspecția Judiciară (soudní inspekce, Rumunsko) vládou, a to i dočasně?
- 4) Musí být článek 2 Smlouvy o Evropské unii vykládán v tom smyslu, že členské státy musí dodržovat kritéria právního státu, vyžadovaná rovněž ve zprávách vypracovaných v rámci mechanismu pro spolupráci a ověřování (MSO) stanoveného v rozhodnutí Komise 2006/928/ES ze dne 13. prosince 2006, v případě postupů přímého jmenování vedení Inspecția Judiciară (soudní inspekce, Rumunsko) vládou, a to i dočasně?

⁽¹⁾ Rozhodnutí Komise ze dne 13. prosince 2006, kterým se zřizuje mechanismus pro spolupráci a ověřování pokroku Rumunska při dosahování specifických referenčních cílů v oblasti reformy soudnictví a boje proti korupci (Úř. věst. 2006, L 354, s. 56).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Curtea de Apel Pitești (Rumunsko) dne 18. února 2019 —
Asociația „Forumul Judecătorilor din România“, Asociația „Mișcarea pentru Apărarea Statutului Procurorilor“ v. Consiliul Superior al Magistraturii**

(Věc C-127/19)

(2019/C 187/37)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Curtea de Apel Pitești

Účastnice původního řízení

Navrhovatelé: Asociația „Forumul Judecătorilor din România“, Asociația „Mișcarea pentru Apărarea Statutului Procurorilor“

Odpůrkyně: Consiliul Superior al Magistraturii

Předběžné otázky

- 1) Musí být mechanismus pro spolupráci a ověřování (MSO) zřízený rozhodnutím Komise 2006/928/ES ze dne 13. prosince 2006 ⁽¹⁾ považován za akt přijatý orgánem Unie ve smyslu článku 267 SFEU, který může podléhat výkladu Soudního dvora Evropské unie?
- 2) Spadá obsah, povaha a doba trvání mechanismu pro spolupráci a ověřování (MSO), který byl zřízen rozhodnutím Komise 2006/928/ES ze dne 13. prosince 2006, do oblasti působnosti smlouvy o přistoupení Bulharské republiky a Rumunska k Evropské unii, kterou Rumunsko podepsalo dne 25. dubna 2005 v Lucemburku? Jsou požadavky stanovené ve zprávách vypracovaných v rámci tohoto mechanismu pro Rumunsko závazné?
- 3) Musí být článek 2, vykládaný ve spojení s čl. 4 odst. 3 SEU, vykládán v tom smyslu, že povinnost Rumunska dodržovat požadavky uložené ve zprávách vypracovaných v rámci mechanismu pro spolupráci a ověřování (MSO), zřízeného rozhodnutím Komise 2006/928/ES ze dne 13. prosince 2006, spadá pod povinnost členského státu dodržovat zásady právního státu?
- 4) Brání článek 2 SEU, konkrétně povinnost respektovat hodnoty právního státu, právním předpisům, na základě nichž je zřízen a organizován útvar pověřený vyšetřováním protiprávních činů spáchaných v rámci soudního systému, a to v rámci státního zastupitelství u Înalta Curte de Casație și Justiție (Nejvyšší kasační a soudní dvůr, Rumunsko), z důvodu možnosti vykonávat nepřímý tlak na soudce a státní zástupce?
- 5) Brání zásada nezávislosti soudců, zakotvená v čl. 19 odst. 1 druhém pododstavci SEU a v článku 47 Listiny základních práv Evropské unie, jak je vykládána judikaturou Soudního dvora Evropské unie (rozsudek ze dne 27. února 2018, Associação Sindical dos Juízes Portugueses, C-64/16, EU:C:2018:117), zřízení útvaru pověřeného vyšetřováním protiprávních činů spáchaných v rámci soudního systému, a to v rámci státního zastupitelství u Înalta Curte de Casație și Justiție (Nejvyšší kasační a soudní dvůr) s ohledem na pravidla pro jmenování/odvolání státních zástupců, kteří jsou součástí uvedeného útvaru, na podmínky pro výkon funkcí v rámci tohoto útvaru, jakož i na způsob, jakým je stanovena působnost, v souvislosti s omezeným počtem míst v rámci tohoto útvaru?

⁽¹⁾ Rozhodnutí Komise ze dne 13. prosince 2006, kterým se zřizuje mechanismus pro spolupráci a ověřování pokroku Rumunska při dosahování specifických referenčních cílů v oblasti reformy soudnictví a boje proti korupci (Úř. věst. 2006, L 354, s. 56).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landesverwaltungsgericht Steiermark (Rakousko) dne 20. února 2019 — DY

(Věc C-138/19)

(2019/C 187/38)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: DY

Žalovaný orgán: Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld

Další účastník řízení: Finanzpolizei

Předběžné otázky

1. Musí být článek 56 SFEU a směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/71/ES ze dne 16. prosince 1996 o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb ⁽¹⁾ a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/67/EU ze dne 15. května 2014 o prosazování směrnice 96/71/ES ⁽²⁾ vykládány v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní normě, která za nesplnění formálních povinností při přeshraničním výkonu práce, jako je nesplnění povinnosti uchovávat mzdové doklady nebo nesplnění ohlašovací povinnosti Zentrale Koordinationsstelle (hlášení ZKO), stanoví velmi vysoké pokuty a zejména velmi vysoké minimální sankce, které se ukládají kumulativně za každého dotčeného pracovníka?
2. Pokud již odpověď na první otázku nebude kladná:

Musí být článek 56 SFEU, jakož i směrnice 96/71/ES a směrnice 2014/67/EU vykládány v tom smyslu, že brání tomu, aby se za nesplnění formálních povinností při přeshraničním výkonu práce ukládaly kumulativní pokuty bez pevné horní hranice?
3. Musí být článek 56 SFEU vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, která v případě předčasného ukončení nebo přerušení dočasné činnosti v hostitelské zemi vyžaduje povinné ohlášení změny ZKO?
4. Pokud bude odpověď na třetí otázku záporná:

Musí být článek 56 SFEU vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, která pro ohlášení změny nestanoví žádnou přiměřenou lhůtu?
5. Musí být články 56 SFEU a článek 9 směrnice 2014/67/EU vykládány v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, která stanoví, že dodatečným dodáním vhodných a relevantních dokumentů v přiměřené lhůtě nebylo vyhověno požadavku poskytnutí dokumentů?
6. Musí být články 56 SFEU a článek 9 směrnice 2014/67/EU vykládány v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, která stanoví, že se od zahraničního poskytovatele služeb požaduje předložení dokumentů, které překračují rozsah dokumentů uvedených v článku 9 směrnice 2014/67/EU a nejsou relevantní ani vhodné a ve vnitrostátním právu blíže určené, a to doklady k prokázání, jak a na jakém základě byla vypočtena mzda, mezi něž patří výplatní pásky, mzdové listy, mzdové účty, mzdové seznamy, potvrzení o srážené dani, přihlášení a odhlášení ke zdravotnímu pojištění, započtení mzdových příplatků, osvědčení?

⁽¹⁾ Úř. věst. 1997, L 18, s. 1.

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/67/EU ze dne 15. května 2014 o prosazování směrnice 96/71/ES o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb a o změně nařízení (EU) č. 1024/2012 o správní spolupráci prostřednictvím systému pro výměnu informací o vnitřním trhu (Úř. věst. 2014, L 159, s. 11).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landesverwaltungsgericht Steiermark (Rakousko) dne 20. února 2019 — DY

(Věc C-139/19)

(2019/C 187/39)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: DY

Žalovaný orgán: Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld

Další účastník řízení: Finanzpolizei

Předběžné otázky

1. Musí být článek 56 SFEU a směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/71/ES ze dne 16. prosince 1996 o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb ⁽¹⁾ a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/67/EU ze dne 15. května 2014 o prosazování směrnice 96/71/ES ⁽²⁾ vykládány v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní normě, která za nesplnění formálních povinností při přeshraničním výkonu práce, jako je nesplnění povinnosti uchovávat mzdové doklady nebo nesplnění ohlašovací povinnosti Zentrale Koordinationsstelle (hlášení ZKO), stanoví velmi vysoké pokuty a zejména velmi vysoké minimální sankce, které se ukládají kumulativně za každého dotčeného pracovníka?

2. Pokud již odpověď na první otázku nebude kladná:

Musí být článek 56 SFEU, jakož i směrnice 96/71/ES a směrnice 2014/67/EU vykládány v tom smyslu, že brání tomu, aby se za nesplnění formálních povinností při přeshraničním výkonu práce ukládaly kumulativní pokuty bez pevné horní hranice?

3. Musí být článek 56 SFEU vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, která v případě předčasného ukončení nebo přerušení dočasné činnosti v hostitelské zemi vyžaduje povinné ohlášení změny ZKO?

4. Pokud bude odpověď na třetí otázku záporná:

Musí být článek 56 SFEU vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, která pro ohlášení změny nestanoví žádnou přiměřenou lhůtu?

5. Musí být články 56 SFEU a článek 9 směrnice 2014/67/EU vykládány v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, která stanoví, že dodatečným dodáním vhodných a relevantních dokumentů v přiměřené lhůtě nebylo vyhověno požadavku poskytnutí dokumentů?

6. Musí být články 56 SFEU a článek 9 směrnice 2014/67/EU vykládány v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, která stanoví, že se od zahraničního poskytovatele služeb požaduje předložení dokumentů, které překračují rozsah dokumentů uvedených v článku 9 směrnice 2014/67/EU a nejsou relevantní ani vhodné a ve vnitrostátním právu blíže určené, a to doklady k prokázání, jak a na jakém základě byla vypočtena mzda, mezi něž patří výplatní pásky, mzdové listy, mzdové účty, mzdové seznamy, potvrzení o srážené dani, přihlášení a odhlášení ke zdravotnímu pojištění, započtení mzdových příplatků, osvědčení?

⁽¹⁾ Úř. věst. 1997, L 18, s. 1.

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/67/EU ze dne 15. května 2014 o prosazování směrnice 96/71/ES o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb a o změně nařízení (EU) č. 1024/2012 o správní spolupráci prostřednictvím systému pro výměnu informací o vnitřním trhu (Úř. věst. 2014, L 159, s. 11).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landesverwaltungsgericht Steiermark (Rakousko) dne 20. února 2019 — EX

(Věc C-140/19)

(2019/C 187/40)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: EX

Žalovaný orgán: Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld

Další účastník řízení: Finanzpolizei

Předběžné otázky

1. Musí být článek 56 SFEU a směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/71/ES ze dne 16. prosince 1996 o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb ⁽¹⁾ a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/67/EU ze dne 15. května 2014 o prosazování směrnice 96/71/ES ⁽²⁾ vykládány v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní normě, která za nesplnění formálních povinností při přeshraničním výkonu práce, jako je nesplnění povinnosti uchovávat mzdové doklady nebo nesplnění ohlašovací povinnosti Zentrale Koordinationsstelle (hlášení ZKO), stanoví velmi vysoké pokuty a zejména velmi vysoké minimální sankce, které se ukládají kumulativně za každého dotčeného pracovníka?

2. Pokud již odpověď na první otázku nebude kladná:

Musí být článek 56 SFEU, jakož i směrnice 96/71/ES a směrnice 2014/67/EU vykládány v tom smyslu, že brání tomu, aby se za nesplnění formálních povinností při přeshraničním výkonu práce ukládaly kumulativní pokuty bez pevné horní hranice?

3. Musí být článek 56 SFEU vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, která v případě předčasného ukončení nebo přerušení dočasné činnosti v hostitelské zemi vyžaduje povinné ohlášení změny ZKO?

4. Pokud bude odpověď na třetí otázku záporná:

Musí být článek 56 SFEU vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, která pro ohlášení změny nestanoví žádnou přiměřenou lhůtu?

5. Musí být články 56 SFEU a článek 9 směrnice 2014/67/EU vykládány v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, která stanoví, že dodatečným dodáním vhodných a relevantních dokumentů v přiměřené lhůtě nebylo vyhověno požadavku poskytnutí dokumentů?
6. Musí být články 56 SFEU a článek 9 směrnice 2014/67/EU vykládány v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, která stanoví, že se od zahraničního poskytovatele služeb požaduje předložení dokumentů, které překračují rozsah dokumentů uvedených v článku 9 směrnice 2014/67/EU a nejsou relevantní ani vhodné a ve vnitrostátním právu blíže určené, a to doklady k prokázání, jak a na jakém základě byla vypočtena mzda, mezi něž patří výplatní pásky, mzdové listy, mzdové účty, mzdové seznamy, potvrzení o srážené dani, přihlášení a odhlášení ke zdravotnímu pojištění, započtení mzdových příplatků, osvědčení?

(¹) Úř. věst. 1997, L 18, s. 1.

(²) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/67/EU ze dne 15. května 2014 o prosazování směrnice 96/71/ES o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb a o změně nařízení (EU) č. 1024/2012 o správní spolupráci prostřednictvím systému pro výměnu informací o vnitřním trhu (Úř. věst. 2014, L 159, s. 11).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landesverwaltungsgericht Steiermark (Rakousko) dne 20. února 2019 — EX

(Věc C-141/19)

(2019/C 187/41)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: EX

Žalovaný orgán: Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld

Další účastník řízení: Finanzpolizei

Předběžné otázky

1. Musí být článek 56 SFEU a směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/71/ES ze dne 16. prosince 1996 o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb (¹) a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/67/EU ze dne 15. května 2014 o prosazování směrnice 96/71/ES (²) vykládány v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní normě, která za nesplnění formálních povinností při přeshraničním výkonu práce, jako je nesplnění povinnosti uchovávat mzdové doklady nebo nesplnění ohlašovací povinnosti Zentrale Koordinationsstelle (hlášení ZKO), stanoví velmi vysoké pokuty a zejména velmi vysoké minimální sankce, které se ukládají kumulativně za každého dotčeného pracovníka?

2. Pokud již odpověď na první otázku nebude kladná:

Musí být článek 56 SFEU, jakož i směrnice 96/71/ES a směrnice 2014/67/EU vykládány v tom smyslu, že brání tomu, aby se za nesplnění formálních povinností při přeshraničním výkonu práce ukládaly kumulativní pokuty bez pevné horní hranice?

3. Musí být článek 56 SFEU vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, která v případě předčasného ukončení nebo přerušení dočasné činnosti v hostitelské zemi vyžaduje povinné ohlášení změny ZKO?

4. Pokud bude odpověď na třetí otázku záporná:

Musí být článek 56 SFEU vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, která pro ohlášení změny nestanoví žádnou přiměřenou lhůtu?

5. Musí být články 56 SFEU a článek 9 směrnice 2014/67/EU vykládány v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, která stanoví, že dodatečným dodáním vhodných a relevantních dokumentů v přiměřené lhůtě nebylo vyhověno požadavku poskytnutí dokumentů?

6. Musí být články 56 SFEU a článek 9 směrnice 2014/67/EU vykládány v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, která stanoví, že se od zahraničního poskytovatele služeb požaduje předložení dokumentů, které překračují rozsah dokumentů uvedených v článku 9 směrnice 2014/67/EU a nejsou relevantní ani vhodné a ve vnitrostátním právu blíže určené, a to doklady k prokázání, jak a na jakém základě byla vypočtena mzda, mezi něž patří výplatní pásky, mzdové listy, mzdové účty, mzdové seznamy, potvrzení o srážené dani, přihlášení a odhlášení ke zdravotnímu pojištění, započtení mzdových příplatků, osvědčení?

(¹) Úř. věst. 1997, L 18, s. 1.

(²) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/67/EU ze dne 15. května 2014 o prosazování směrnice 96/71/ES o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb a o změně nařízení (EU) č. 1024/2012 o správní spolupráci prostřednictvím systému pro výměnu informací o vnitřním trhu (Úř. věst. 2014, L 159, s. 11).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Curtea de Apel București (Rumunsko) dne 26. února 2019 — Hecta Viticol SRL v. Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF) — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Biroul Vamal de Interior Buzău, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Galați

(Věc C-184/19)

(2019/C 187/42)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Curtea de Apel București

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Hecta Viticol SRL

Odpůrci: Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF) — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Biroul Vamal de Interior Buzău, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Galați

Předběžné otázky

- 1) Brání články 7, 11 a 15 směrnice Rady 92/83/EHS ⁽¹⁾ ze dne 19. října 1992 o harmonizaci struktury spotřebních daní z alkoholu a alkoholických nápojů a článek 5 směrnice Rady 92/84/EHS ⁽²⁾ ze dne 19. října 1992 o sblížení sazeb spotřební daně z alkoholu a alkoholických nápojů ustanovením čl. I bodu 21 a čl. IV odst. 1 nařízení s mocí zákona č. 54/2010 ze dne 23. června 2010 o některých opatřeních pro boj proti daňovým únikům?
- 2) Brání zásady právní jistoty a ochrany legitimního očekávání ustanovení obsaženému v čl. I bodě 21 a v čl. IV odst. 1 nařízení s mocí zákona č. 54/2010 ze dne 23. června 2010 o některých opatřeních pro boj proti daňovým únikům v rozsahu, v němž mění sazbu spotřební daně z jiných nešumivých kvašených nápojů než piva a vína?

⁽¹⁾ Úř. věst. 1992, L 316, s. 21.

⁽²⁾ Úř. věst. 1992, L 316, s. 29.

Kasační opravný prostředek podaný dne 22. února 2019 Evropskou službou pro vnější činnost proti rozsudku Tribunálu (osmého senátu) vydanému dne 13. prosince 2018 ve věci T-537/17, De Loecker v. ESVČ

(Věc C-187/19 P)

(2019/C 187/43)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Evropská služba pro vnější činnost (zástupci: S. Marquardt, R. Spac, zmocněnci)

Další účastník řízení: Stéphane De Loecker

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil napadený rozsudek,
- zamítl žalobu jako neopodstatněnou v rozsahu, v němž se týká návrhu na zrušení rozhodnutí ze dne 10. října 2016, kterým byla zamítnuta stížnost na psychické obtěžování směřující vůči Chief Operating Officer ESVČ, který byl v té době ve funkci,
- uložil žalobci náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Kasační opravný prostředek je namířen proti bodům 57, 58 a 65 napadeného rozsudku. Tribunál se podle ESVČ dopustil nesprávného právního posouzení, když v bodě 65 rozsudku rozhodl, že ESVČ nesprávně provedla rozsudek ze dne 16. prosince 2015, *De Loecker v. ESVČ* (F-34/15), a porušila právo žalobce být vyslechnut, když ho nevyslechla v rámci zkoumání před zahájením správního šetření.

ESVČ má v těchto souvislostech za to, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení skutkového stavu věci, když zkreslil uplatněný postup a nezohlednil skutečnost, že ESVČ žalobce vyslechla, když mu umožnila, aby svoji původní stížnost doplnil o jakoukoliv další informaci, a to před tím, než byl spis předložen útvarům Komise za účelem předběžného šetření.

Kromě toho byl rozsudek *De Loecker v. ESVČ* (F-34/15) nesprávně vyložen, a to tak, že je v něm ESVČ uložena povinnost vyslechnout žalobce již ve fázi předběžného řízení (body 55 až 57 napadeného rozsudku).

ESVČ nakonec tvrdí, že se Tribunál v souvislosti s řízením dopustil nesprávného posouzení, když v posuzované věci uplatnil závěry učiněné v rozsudku ze dne 14. února 2017, *Kerstens v. Komise* (T-270/16 P, citovaný v bodě 58 napadeného rozsudku). Tribunál nezohlednil skutečnost, že v projednávané věci se jednalo pouze o předběžné zkoumání, a ne o správní šetření.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Curtea de Apel București (Rumunsko) dne 28. února 2019 — PJ v. QK

(Věc C-195/19)

(2019/C 187/44)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Curtea de Apel București

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: PJ

Odpůrce: QK

Předběžné otázky

1. Jsou mechanismus pro spolupráci a ověřování (MSO) zřízený rozhodnutím Komise 2006/928/ES ze dne 13. prosince 2006 ⁽¹⁾ a požadavky stanovené ve zprávách vypracovaných v rámci tohoto mechanismu pro Rumunsko závazné?

2. Brání čl. 67 odst. 1 SFEU, jakož i čl. 2 první věta a čl. 9 první věta SEU vnitrostátní právní úpravě zřizující útvar státního zastupitelství, který má výlučnou pravomoc v oblasti vyšetřování všech druhů protiprávních činů spáchaných soudci nebo státními zástupci?
3. Brání taková zásada přednosti evropského práva, jaká je stanovena v rozsudku ze dne 15. července 1964, Costa, 6/64, EU:C:1964:66 a v následně ustálené judikatuře Soudního dvora, vnitrostátní právní úpravě, která umožňuje takovému politicko-soudnímu orgánu, jako je Curtea Constituțională a României (ústavní soud Rumunska), aby porušil výše uvedenou zásadu prostřednictvím rozhodnutí, proti nimž nelze podat žádný opravný prostředek?

(¹) Rozhodnutí Komise ze dne 13. prosince 2006, kterým se zřizuje mechanismus pro spolupráci a ověřování pokroku Rumunska při dosahování specifických referenčních cílů v oblasti reformy soudnictví a boje proti korupci (Úř. věst. 2006, L 354, s. 56).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Maďarsko)
dne 6. března 2019 — UO v. Készenléti Rendőrség**

(Věc C-211/19)

(2019/C 187/45)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Účastníci původního řízení

Žalobce: UO

Žalovaná: Készenléti Rendőrség

Předběžné otázky

- 1) Musí být čl. 1 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES [o některých aspektech úpravy pracovní doby] (¹) vykládán v tom smyslu, že osobní působnost této směrnice je vymezena článkem 2 směrnice [Rady] 89/391/EHS o zavádění opatření pro zlepšení bezpečnosti a ochrany zdraví zaměstnanců při práci (²)?
- 2) V případě kladné odpovědi, musí být čl. 2 odst. 2 směrnice 89/391/EHS o zavádění opatření pro zlepšení bezpečnosti a ochrany zdraví zaměstnanců při práci vykládán v tom smyslu, že ustanovení čl. 2 bodů 1 a 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES [o některých aspektech úpravy pracovní doby] se nevztahují na policisty, kteří jsou profesionálními příslušníky útvaru rychlého nasazení Policie?

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby (Úř. věst. 2003, L 299, s. 9; Zvl. vyd. 05/04, s. 381).

(²) Směrnice Rady ze dne 12. června 1989 o zavádění opatření pro zlepšení bezpečnosti a ochrany zdraví zaměstnanců při práci (Úř. věst. 1989, L 183, s. 1; Zvl. vyd. 05/01, s. 349).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landesgericht Wiener Neustadt (Rakousko) dne 13. března 2019 — YS v. NK

(Věc C-223/19)

(2019/C 187/46)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landesgericht Wiener Neustadt

Účastníci původního řízení

Žalobce: YS

Žalovaná: NK

Předběžné otázky

1. Vztahuje se oblast působnosti směrnice 79/7/EHS ze dne 19. prosince 1978 o postupném zavedení zásady rovného zacházení pro muže a ženy v oblasti sociálního zabezpečení ⁽¹⁾ a/nebo směrnice 2006/54/ES ze dne 5. července 2006 o zavedení zásady rovných příležitostí a rovného zacházení pro muže a ženy v oblasti zaměstnání a povolání ⁽²⁾ na právní úpravy členského státu, jestliže v jejich důsledku musí bývalý zaměstnavatel zadržet od podstatně vyššího počtu mužů s nárokem na zaměstnanecký důchod než od žen s nárokem na zaměstnanecký důchod určité částky při výplatě těchto zaměstnaneckých důchodů, s nimiž pak smí volně nakládat, a jsou takovoto předpisy diskriminující ve smyslu těchto směrnic?
2. Vztahuje se oblast působnosti směrnice 2000/78/ES ze dne 27. listopadu, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání, ⁽³⁾ na právní úpravy členského státu, které jsou diskriminující na základě věku, neboť finančně zatěžují výhradně staré osoby se soukromoprávním nárokem na výplatu zaměstnaneckého důchodu, který byl sjednán jako přímý příslib důchodu, zatímco mladší a mladé osoby, které uzavřely smlouvy o zaměstnaneckém důchodu, finančně zatíženy nejsou?
3. Musí být u zaměstnaneckých důchodů i v případě, že právní úpravy členského státu nejsou diskriminující ve smyslu směrnice 79/7/EHS, 2000/78/ES a 2006/54/ES, použita ustanovení Listiny základních práv EU (dále jen „Listina“), zejména zákazy diskriminace podle čl. 20 a 21?
4. Musí být články 20 a násl. Listiny vykládány v tom smyslu, že brání ustanovením členského státu, která provádějí právo Unie ve smyslu článku 51 Listiny a která diskriminují osoby, jež mají soukromoprávní nárok na zaměstnanecký důchod, na základě pohlaví, věku, majetku nebo jiných důvodů, např. na základě majetkových poměrů, v nichž se aktuálně nachází jejich bývalý zaměstnavatel, v porovnání s jinými osobami s nárokem na zaměstnanecký důchod, a zakazuje Listina takovoto diskriminace?
5. Představují vnitrostátní ustanovení diskriminaci založenou na majetku ve smyslu článku 21 Listiny, jestliže ukládají pouze malé skupině osob se smluvními nároky na zaměstnanecký důchod v podobě přímého příslibu důchodu, aby svým bývalým zaměstnavatelům přenechávala finanční částky, a tato povinnost se týká pouze osob s vyššími zaměstnaneckými důchody?

6. Musí být článek 17 Listiny vykládán v tom smyslu, že brání právním úpravám členského státu, které bez náhrady stanoví zákonný vyvlastňující zásah do dohody o zaměstnaneckém důchodu v podobě přímého příslibu důchodu, která byla uzavřena mezi dvěma soukromými osobami, k tíži bývalého zaměstnance podniku, který je na výplatu zaměstnaneckého důchodu připraven a není v obtížné hospodářské situaci?
7. Představuje zákonem stanovená povinnost bývalého zaměstnavatele osoby s nárokem na zaměstnanecký důchod, která mu ukládá nevyplácet části sjednané úhrady (sjednaného zaměstnaneckého důchodu), jakožto porušení smluvní svobody, zásah do vlastnického práva zaměstnavatele?
8. Musí být článek 47 Listiny vykládán v tom smyslu, že brání právním úpravám členského státu, které přímo ze zákona vyvlastňují a nestanoví žádnou jinou možnost obrany proti vyvlastnění, než je podání žaloby na příjemce (bývalý zaměstnavatel a dlužník z penzijní smlouvy) na náhradu škody a vrácení vyvlastněné částky?

⁽¹⁾ Úř. věst. 1979, L 6, s. 24.

⁽²⁾ Úř. věst. 2006, L 204, s. 23.

⁽³⁾ Úř. věst. 2000, L 303, S. 16.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem (Nizozemsko)
dne 14. března 2019 — R.N.N.S. v. Minister van Buitenlandse Zaken**

(Věc C-225/19)

(2019/C 187/47)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Haarlem

Účastníci původního řízení

Žalobce: R.N.N.S.

Žalovaný: Minister van Buitenlandse Zaken

Předběžné otázky

1. Je odvolání ve smyslu čl. 32 odst. 3 vízového kodexu ⁽¹⁾ proti konečnému rozhodnutí o zamítnutí udělení víza podle čl. 32 odst. 1 písm. a) bodu vi) vízového kodexu účinnou právní ochranou ve smyslu článku 47 Listiny základních práv Evropské unie, jestliže:

— v odůvodnění rozhodnutí členský stát pouze uvedl: „Jedním nebo několika členskými státy jste považován za hrozbu pro veřejný pořádek, vnitřní bezpečnost nebo veřejné zdraví ve smyslu čl. 2 bodu 19, resp. bodu 21 Schengenského hraničního kodexu nebo pro mezinárodní vztahy jednoho či několika členských států“;

- v rozhodnutí ani v řízení o opravném prostředku členský stát nesdělí, který konkrétní důvod, resp. které konkrétní důvody ze čtyř důvodů uvedených v čl. 32 odst. 1 písm. a) bodě vi) vízového kodexu jsou uplatňovány;
 - v řízení o opravném prostředku členský stát neposkytne bližší obsahové informace ani odůvodnění důvodu resp. důvodů, na nichž se zakládají námitky jiného členského státu (resp. jiných členských států)?
2. Je za okolností uvedených v první otázce dodrženo právo na řádnou správu ve smyslu článku 41 Listiny, zejména s ohledem na povinnost správních orgánů odůvodňovat svá rozhodnutí?
3. a. Bude odpověď na první a druhou otázku jiná, jestliže členský stát v konečném rozhodnutí o vízu upozorní na skutečně existující a dostatečně přesně popsanou možnost prostředku právní nápravy v jiném členském státu proti jmenovitě uvedenému příslušnému orgánu v tomto jiném členském státu (resp. v těchto jiných členských státech), který (resp. které) vznesl (resp. vznesly) námitky uvedené v čl. 32 odst. 1 písm. a) bodě vi) vízového kodexu, a důvod zamítnutí lze v rámci tohoto prostředku právní nápravy přezkoumat?
- b. Je pro kladnou odpověď na první otázku v souvislosti s otázkou 3.a nezbytné, aby bylo rozhodnutí v řízení o opravném prostředku, které je vedeno v členském státu, jenž konečné rozhodnutí přijal a proti němuž je toto řízení vedeno, odloženo, dokud žadatel nemá příležitost uplatnit prostředek právní nápravy v tomto jiném členském státu (nebo v jiných členských státech), a, jestliže jej žadatel uplatní, aby bylo vydáno (konečné) rozhodnutí o tomto prostředku právní nápravy?
4. Má na odpověď na otázky vliv skutečnost, zda může být (orgánu v) členském státě (či členských státech), který podal námitky vůči udělení víza, poskytnuta možnost účastnit se řízení o opravném prostředku proti konečnému rozhodnutí o žádosti o udělení víza jako druhá protistrana a má v tomto svém postavení možnost objasnit, o jaký důvod, resp. o jaké důvody se opírají jeho námitky?

(¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 ze dne 13. července 2009 o kodexu Společenství o vízech (vízový kodex) (Úř. věst. 2009, L 243, s. 1).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem (Nizozemsko)
dne 14. března 2019 — K.A. v. Minister van Buitenlandse Zaken**

(Věc C-226/19)

(2019/C 187/48)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: K.A.

Žalovaný: Minister van Buitenlandse Zaken

Předběžné otázky

- 1) Je odvolání ve smyslu čl. 32 odst. 3 vízového kodexu⁽¹⁾ proti konečnému rozhodnutí o zamítnutí udělení víza podle čl. 32 odst. 1 písm. a) bodu vi) vízového kodexu účinnou právní ochranou ve smyslu článku 47 Listiny základních práv Evropské unie, jestliže:
 - v odůvodnění rozhodnutí členský stát pouze uvedl: „Jedním nebo několika členskými státy jste považována za hrozbu pro veřejný pořádek, vnitřní bezpečnost nebo veřejné zdraví ve smyslu čl. 2 bodu 19 resp. bodu 21 Schengenského hraničního kodexu nebo pro mezinárodní vztahy jednoho či několika členských států“,
 - v rozhodnutí ani v řízení o opravném prostředku členský stát nesdělí, který konkrétní důvod resp. které konkrétní důvody ze čtyř důvodů uvedených v čl. 32 odst. 1 písm. a) bodě vi) vízového kodexu jsou uplatňovány,
 - v řízení o opravném prostředku členský stát neposkytne bližší obsahové informace ani odůvodnění důvodu resp. důvodů, na nichž se zakládají námitky jiného členského státu (resp. jiných členských států)?
- 2) Je za okolností uvedených v první otázce dodrženo právo na řádnou správu ve smyslu článku 41 Listiny, zejména s ohledem na povinnost správních orgánů odůvodňovat svá rozhodnutí?
- 3)
 - a. Bude odpověď na první a druhou otázku jiná, jestliže členský stát v konečném rozhodnutí o vízu upozorní na skutečně existující a dostatečně přesně popsanou možnost prostředku právní nápravy v jiném členském státu proti jmenovitě uvedenému příslušnému orgánu v tomto jiném členském státu (resp. v těchto jiných členských státech), který (resp. které) vznesl (resp. vznesly) námitky uvedené v čl. 32 odst. 1 písm. a) bodě vi) vízového kodexu, a důvod zamítnutí lze v rámci tohoto prostředku právní nápravy přezkoumat?
 - b. Je pro kladnou odpověď na první otázku v souvislosti s otázkou 3.a nezbytné, aby bylo rozhodnutí v řízení o opravném prostředku, které je vedeno v členském státu, jenž konečné rozhodnutí přijal a proti němuž je toto řízení vedeno, odloženo, dokud žadatel nemá příležitost uplatnit prostředek právní nápravy v tomto jiném členském státu (nebo v jiných členských státech), a, jestliže jej žadatel uplatní, aby bylo vydáno (konečné) rozhodnutí o tomto prostředku právní nápravy?
- 4) Má na odpověď na otázky vliv skutečnost, zda se členský stát (či jeho orgán) (resp. členské státy či jejich orgány), který podal námitky vůči udělení víza, může účastnit řízení o opravném prostředku proti konečnému rozhodnutí o žádosti o udělení víza jako druhá protistrana a v tomto svém postavení má možnost objasnit, o jaký důvod resp. jaké důvody se opírají jeho námitky?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 ze dne 13. července 2009 o kodexu Společenství o vízech (vízový kodex) (Úř. věst. L 243, 15.9.2009, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Gerechtshof te Amsterdam (Nizozemsko) dne 14. března 2019 — Dexia Nederland BV v. XXX

(Věc C-229/19)

(2019/C 187/49)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Gerechtshof te Amsterdam

Účastnice původního řízení

Navrhovatelka: Dexia Nederland BV

Odpůrkyně: XXX

Předběžné otázky

Musí být směrnice 93/13 ⁽¹⁾ vykládána v tom smyslu, že podle kritérií stanovených touto směrnicí je nutno považovat ujednání za zneužívající již tehdy, pokud toto ujednání při posouzení s ohledem na všechny okolnosti v době uzavření smlouvy v sobě skrývá pouhou možnost významné nerovnováhy v závislosti na okolnostech, jež nastanou během platnosti smlouvy, zejména protože ujednání stanoví pro možnou výhodu, která vznikne prodávajícímu nebo poskytovateli v okamžiku předčasného ukončení smlouvy, již předem určité procento ze zbývajících částky leasingu, odlišně od použitelných předpisů vnitrostátního práva, podle nichž se tato výhoda nestanoví předem, nýbrž až na základě okolností doprovázejících ukončení smlouvy, zejména na základě úrokové sazby, za níž může být předčasně obdržena částka během zbývajících doby platnosti investována?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o zneužívajících ujednáních ve spotřebitelských smlouvách (Úř. věst. 1993, L 95, s. 29).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Kúria (Maďarsko) dne 19. března 2019 — Gömböc Kutató, Szolgáltató és Kereskedelmi Kft. v. Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala

(Věc C-237/19)

(2019/C 187/50)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Kúria

Účastníci původního řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka): Gömböc Kutató, Szolgálató és Kereskedelmi Kft.

Žalovaný: Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala

Předběžné otázky

- 1) Musí být čl. 3 odst. 1 písm. e) [bod ii)] směrnice 2008/95/ES ⁽¹⁾ ze dne 22. října 2008, kterou se sbližují právní předpisy členských států o ochranných známkách, vykládán v tom smyslu, že v případě označení, která jsou tvořena výlučně tvarem výrobku,
 - a) lze otázku, zda je tvar nezbytný pro dosažení sledovaného technického výsledku, zkoumat jen na základě grafického ztvárnění obsaženého v rejstříku, nebo
 - b) lze zohlednit i vnímání relevantní veřejnosti?Jinými slovy, lze zohlednit skutečnost, že relevantní veřejnost ví, že pro dosažení sledovaného technického výsledku je nezbytný tvar, jehož zápis je požadován?
- 2) Musí být čl. 3 odst. 1 písm. e) [bod iii)] směrnice 2008/95/ES ze dne 22. října 2008, kterou se sbližují právní předpisy členských států o ochranných známkách, vykládán v tom smyslu, že důvod pro zamítnutí zápisu se uplatní na označení, která jsou tvořena výlučně tvarem výrobku a u kterých lze určit, zda tvar dává výrobku podstatnou hodnotu, s ohledem na vnímání graficky ztvárněného výrobku ze strany kupujícího nebo na jeho znalosti o tomto výrobku?
- 3) Musí být čl. 3 odst. 1 písm. e) [bod iii)] směrnice 2008/95/ES ze dne 22. října 2008, kterou se sbližují právní předpisy členských států o ochranných známkách, vykládán v tom smyslu, že důvod pro zamítnutí zápisu se uplatní na označení, která jsou tvořena výlučně tvarem a
 - a) která v důsledku své individuální povahy již požívají ochrany přiznávané (průmyslovým) vzorům, nebo
 - b) jejichž samotný estetický vzhled dává výrobku hodnotu jakékoli povahy?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2008, L 299, s. 25.

Kasační opravný prostředek podaný dne 18. března 2019 Georgem Haswanim proti rozsudku Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 16. ledna 2019 ve věci T-477/17, Haswani v. Rada

(Věc C-241/19 P)

(2019/C 187/51)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatel): George Haswani (zástupce: G. Karoumi, advokát)

Další účastnice řízení: Rada Evropské unie, Evropská komise

Návrhová žádání

- Zrušit rozsudek ze dne 16. ledna 2019 ve věci T-477/17 v plném rozsahu;
- nařídit odstranění jména George Haswanioho z příloh aktů napadených před Tribunálem;
- projednat věc a:
 - zrušit rozhodnutí 2015/1836 a nařízení 2015/1828;
 - uložit Radě, aby G. Haswanimu zaplatila 100 000 eur jako náhradu nemajetkové újmy;
- rozhodnout, že Rada ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené navrhovatelem v řízení před Tribunálem i Soudním dvorem.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

První důvod kasačního opravného prostředku vychází z nesprávného právního posouzení, z porušení rozhodnutí 2015/1836 (bod 6 odůvodnění) a rozhodnutí 2013/255 (bod 5 odůvodnění) ve znění rozhodnutí 2015/1836, jakož i z obrácení důkazního břemene a porušení zásady presumpce neviny.

Druhý důvod kasačního opravného prostředku vychází z porušení povinnosti uvést odůvodnění a nedostatečného odůvodnění.

Třetí důvod kasačního opravného prostředku vychází z porušení zásady proporcionality a nedostatečného odůvodnění.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Kúria (Maďarsko) dne 27. března 2019 — EUROVIA Ipari, Kereskedelmi, Szállítmányozási és Idegenforgalmi Kft. v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Věc C-258/19)

(2019/C 187/52)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Kúria

Účastnice původního řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka): EUROVIA Ipari, Kereskedelmi, Szállítmányozási és Idegenforgalmi Kft.

Žalovaná: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Předběžné otázky

- 1) Je se zásadou daňové neutrality a s formálními požadavky nároku na odpočet DPH v rozporu praxe členského státu spočívající v tom, že pro účely uplatnění nároku na odpočet daně se přihlíží výlučně k okamžiku, kdy bylo uskutečněno zdanitelné plnění, bez ohledu na to, že rozsah splnění závazku byl předmětem občanskoprávního sporu mezi stranami vyřešeného v soudním řízení a k vystavení faktury došlo teprve po vynesení pravomocného rozsudku?
- 2) Je-li odpověď kladná, může být prolomena prekluzivní lhůta pro uplatnění nároku na odpočet DPH stanovená právními předpisy členského státu na pět let od okamžiku, kdy došlo k poskytnutí služeb?
- 3) Je-li odpověď kladná, má na uplatnění nároku na odpočet vliv jednání příjemce faktury v projednávané věci spočívající v zaplacení odměny ve výši určené pravomocným rozsudkem dodavateli teprve ve vykonávacím řízení zahájeném na návrh dodavatele, takže faktura byla vystavena teprve po uplynutí prekluzivní lhůty?

Kasační opravný prostředek podaný dne 26. března 2019 Bena Properties Co. SA proti rozsudku Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 16. ledna 2019 ve věci T-412/16, Bena Properties v. Rada

(Věc C-260/19 P)

(2019/C 187/53)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Bena Properties Co. SA (zástupce: E. Ruchat, advokát)

Další účastnice řízení: Rada Evropské unie

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- prohlásil kasační opravný prostředek za přípustný a opodstatněný;
- v důsledku toho zrušil rozsudek ze dne 16. ledna 2019, Bena Properties v. Rada, T-412/16

vydal nové rozhodnutí ve věci:

- zrušil rozhodnutí (SZBP) 2016/850 ze dne 27. května 2016 a na něj navazující prováděcí akty v rozsahu, v němž se týkají navrhovatelky;
- uložil Radě náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

První důvod kasačního opravného prostředku vychází z nesprávného právního posouzení spočívajícího v tom, že Tribunál porušil právo navrhovatelky zakotvené v článku 41 Listiny základních práv, být vyslechnut před přijetím nových omezujících opatření.

Druhý důvod kasačního opravného prostředku vychází z nesprávného právního posouzení a ze zkreslení skutkového stavu spočívajícího v tom, že Tribunál nezohlednil články, které navrhovatelka předložila na podporu své žaloby na neplatnost, aby prokázala, že nepodporovala syrský režim.

Třetí důvod kasačního opravného prostředku vychází z nesprávného právního posouzení spočívajícího v tom, že Tribunál nerozhodl, že ustanovení 27 a 28 rozhodnutí 2013/255/SZBP, podle nichž příslušnost k rodině Al-Assad nebo Makhoul představuje samostatné kritérium, jež odůvodňuje uložení sankcí, je protiprávní, čímž současně obrátil důkazní břemeno.

**Kasační opravný prostředek podaný dne 26. března 2019 Cham Holding Co. SA proti rozsudku Tribunálu
(pátého senátu) vydanému dne 16. ledna 2019 ve věci T-413/16, Cham v. Rada**

(Věc C-261/19 P)

(2019/C 187/54)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Cham Holding Co. SA (zástupce: E. Ruchat, advokát)

Další účastnice řízení: Rada Evropské unie

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- prohlásil, že je tento kasační opravný prostředek přípustný a opodstatněný,
- a v důsledku toho zrušil rozsudek ze dne 16. ledna 2019, Cham v. Rada, T-413/16

a sám rozhodl, že

- rozhodnutí (SZBP) 2016/850 ze dne 27. května 2016 a na něj navazující prováděcí akty se zrušují v rozsahu, v němž se týkají žalobkyně;
- Radě se ukládá náhrada nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

První důvod kasačního opravného prostředku vychází z nesprávného právního posouzení, kterého se Tribunál dopustil tím, že porušil právo žalobkyně zakotvené v článku 41 Listiny základních práv, tedy právo být vyslechnuta před přijetím nových omezujících opatření.

Druhý důvod kasačního opravného prostředku vychází z nesprávného právního posouzení a ze zkreslení skutkového stavu, kterých se Tribunál dopustil tím, že nevzal do úvahy články, které žalobkyně předložila na podporu žaloby na neplatnost, aby prokázala, že nepodporovala syrský režim.

Třetí důvod kasačního opravného prostředku vychází z nesprávného právního posouzení, kterého se Tribunál dopustil tím, že nerozhodl, že ustanovení 27 a 28 rozhodnutí 2013/255/SZBP, podle nichž příslušnost k rodině Al-Assad nebo k rodině Makhoul představuje samostatné kritérium, které odůvodňuje uložení sankce, jsou protiprávní, čímž zároveň obrátil důkazní břemeno.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Polymeles Protodikeio Athinon (Řecko) dne 28. března 2019 — RM, SN v. Agrotiki Trapeza tis Ellados AE

(Věc C-262/19)

(2019/C 187/55)

Jednací jazyk: řečtina

Předkládající soud

Polymeles Protodikeio Athinon

Účastníci původního řízení

Žalobci: RM, SN

Žalovaná: Agrotiki Trapeza tis Ellados AE

Předběžné otázky

- 1) Musí být ustanovení čl. 70 odst. 1 zákona č. 4235/2014, podle něhož platí, že „[...] Pokud jde o hypotéku či plombu zapsanou do katastru nemovitostí u příslušného katastrálního úřadu ve prospěch banky „AGROTIKI TRAPEZA TIS ELLADOS A.E.“ (dále jen „Banka“), která již vstoupila do zvláštní likvidace, ve vztahu k zemědělcům, kteří jsou fyzickými osobami nebo zemědělci, kteří jsou třetími fyzickými osobami, týkající se jejich zemědělských nemovitostí nebo jejich zařízení pro zemědělskou produkci, s cílem zaručit veškeré pohledávky Banky vyplývající z půjček — jistina, úroky, úroky z prodlení, včetně úroků ze splatných úroků a úroků z prodlení, příspěvky, náklady nebo výdaje a další finanční prostředky uvedené v příslušné smlouvě o financování — za účelem poskytnout zemědělcům, kteří jsou fyzickými osobami, krátkodobé a střednědobé financování ze strany Banky, které se vztahuje pouze na jejich zemědělskou činnost, a při jehož splácení došlo zcela nebo zčásti k prodlení, omezí se částka úvěru, pro niž byla zapsána hypotéka či plomba, na sto dvacet procent (120 %) původního kapitálu, za předpokladu, že veškeré výše uvedené úvěry Banky (včetně splacených částek) vyplývající z financování nepřekročí dvojnásobek

původního kapitálu, přičemž se částka omezí na dvojnásobek poskytnutého kapitálu, pokud všechny výše uvedené úvěry překročí dvojnásobek původního kapitálu ke dni vstupu tohoto článku v platnost a pokud se půjčka stane od tohoto okamžiku splatnou, nestalo-li se tak již dříve. V případě zápisu hypotéky nebo plomby ve vztahu k více než jedné ze zemědělských nemovitostí zemědělce — fyzické osoby nebo třetí fyzické osoby — musí být hypotéka nebo plomba Bankou omezena na nemovitost či nemovitosti k zaručení její pohledávky do výše uvedených prahových hodnot, a přednostně na nemovitosti, které nepředstavují nemovitosti určené k bydlení, a/nebo hlavní vklad zemědělských dodávek zemědělce nebo třetí osoby“ vykládáno v tom smyslu, že spadá pod pojem státní podpory ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie?

- 2) Je toto ustanovení čl. 70 odst. 1 zákona č. 4235/2014 slučitelné s vnitřním trhem podle čl. 107 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie?
- 3) Lze toto ustanovení čl. 70 odst. 1 zákona č. 4235/2014 považovat za slučitelné s vnitřním trhem podle čl. 107 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgericht Wiesbaden (Německo) dne 1. dubna 2019 — VQ v. Land Hessen

(Věc C-272/19)

(2019/C 187/56)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Účastníci původního řízení

Žalobce: VQ

Žalovaná: Land Hessen

Předběžné otázky

- 1) Použije se nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů — GDPR) ⁽¹⁾ — zde článek 15 GDPR, právo subjektu údajů na přístup k osobním údajům — na výbor parlamentu člena federace členského státu, který je odpovědný za zpracování podání občanů — zde Petitionsausschuss des Hessischen Landtages (petiční výbor Hesenského zemského sněmu) — a je třeba jej v této souvislosti považovat za orgán veřejné moci ve smyslu čl. 4 bodu 7 GDPR?
- 2) Je předkládající soud nezávislým a nestranným soudem ve smyslu článku 267 SFEU ve spojení s čl. 47 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2016, L 119, s. 1.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Općinski sud u Zadru (Chorvatsko) dne 2. dubna 2019 —
R. D., A. D. v. Raiffeisenbank St. Stefan-Jagerberg-Wolfsberg eGen**

(Věc C-277/19)

(2019/C 187/57)

Jednací jazyk: chorvatština

Předkládající soud

Općinski sud u Zadru

Účastníci původního řízení

Žalobci: R. D., A. D.

Žalovaná: Raiffeisenbank St. Stefan-Jagerberg-Wolfsberg eGen

Předběžné otázky

- 1) Jaký rozsah a meze ochrany spotřebitelů stanovují směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/83/EU ⁽¹⁾ ze dne 25. října 2011 o právech spotřebitelů, kterou se mění směrnice Rady 93/13/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/44/ES a zrušuje směrnice Rady 85/577/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/17/EU ⁽²⁾ ze dne 4. února 2014 o smlouvách o spotřebitelském úvěru na nemovitosti určené k bydlení a o změně směrnic 2008/48/ES a 2013/36/EU a nařízení (EU) č. 1093/2010?
- 2) Vzhledem k tomu, že žalovaná zpochybňuje jejich postavení spotřebitelů, jsou žalobci spotřebiteli ve smyslu ustanovení směrnice [2011/83] a směrnice [2014/17]?
- 3) Je ustanovení vnitrostátního práva čl. 3 odst. 1 písm. a) zákona o spotřebitelském úvěru v rozporu s ustanoveními článku 4 směrnice [2014/17] a článku 3 směrnice 2008/48/ES ⁽³⁾, jakož i dalšími cíli uvedenými v odůvodnění směrnice 2014/17/EU, k nimž patří i ochrana spotřebitelů, v rozsahu, v němž omezuje horní hranici ochrany spotřebitelů na určitou výši, a sice na 1 000 000,00 kun?
- 4) Je třeba vykládat čl. 5 odst. 1 [2014/17/EU] v tom smyslu, že situace, v níž byla žalovaná družstevní bankou registrovanou v Rakouské republice, a neměla povolení Chorvatské národní banky k poskytování úvěrů v letech 2007 a 2008, zvláštní povolení Ministerstva financí podle článku 22 ZPP, ani registrovaného zástupce či pobočku v CHR, je důvodem k prohlášení neplatnosti úvěrové smlouvy a je porušením ustanovení směrnice, jelikož tímto způsobem jsou (případně) přímo ohrožena práva spotřebitelů, kteří jsou fyzickými osobami, na území CHR, v rozsahu, v němž žalovaná nepodléhá žádnému dohledu, který byl zákonem stanoven s cílem ochrany spotřebitelů a stanovení jednotných pravidel a kritérií pro poskytování spotřebitelských úvěrů v případě hypotečních úvěrů, jak je uvedeno v odůvodnění směrnice [2014/17/EU]?

- 5) Lze mít v projednávaném případě za to, že došlo k porušení článků 18, 19 a 20 směrnice 2014/17/EU vzhledem k tomu, že zásady dobré víry a loajality jsou právní normou, a konkrétně, že došlo k porušení výše uvedené směrnice při uzavírání úvěrových smluv, jelikož úvěr byl poskytnut s úrokovou sazbou 9,4 %, zatímco domácím spotřebitelům rakouské státní příslušnosti poskytuje žalovaná úrokovou sazbu 4 % — § 1000 ABGB (Allgemeines bürgerliches Gesetzbuch, Rakouský občanský zákoník), a navíc se jedná o pohyblivou úrokovou sazbu, takže žalovaná jako úvěrová instituce jí jednostranně mění, a úvěry poskytuje jen na základě hypotéky?
- 6) Lze mít za to, že došlo k porušení ustanovení směrnice 2014/17/EU ve spojení se směrnicemi 2008/48/ES a 2013/36/EU a nařízením (EU) č. 1093/2010 vzhledem k tomu, že ustanovení vnitrostátního práva článku 2 a čl. 5 odst. 1 bodu 2 zákona o úvěrových institucích umožňují žalované jako úvěrové instituci založené podle rakouského práva poskytovat spotřebitelské úvěry chorvatským občanům na území CHR bez povolení nebo dohledu ze strany vnitrostátních orgánů, a lze mít za to, že v tomto případě uvedená vnitrostátní ustanovení neposkytují fyzickým osobám jakožto spotřebitelům přiměřenou ochranu stanovenou v článku 5 směrnice 2014/17/EU a že žalovaná nejednala v souladu se zásadou dobré víry upravenou v článku 4 ZOO, což má za následek neplatnost úvěrové smlouvy?
- 7) Došlo při uzavírání úvěrové smlouvy k formální vadě a v původním řízení k porušení ustanovení článků 13, 14 a 16 směrnice 2014/17/EU, tím, že článek A smlouvy o jednorázovém splacení úvěru — strana 2 — stanoví: „Roční procentní sazba je 9,4 %. Pokud jde o roční proměnlivou úrokovou sazbu v případě zpoždění při vrácení platby, viz sazebník“?
- 8) Lze mít za to, že v takové situaci, jako je situace ve věci v původním řízení, došlo k porušení ustanovení článků 13, 14 a 16 směrnice 2014/17/EU vzhledem k tomu, že sporné smlouvy byly adhézními smlouvami, a sice vzorovými smlouvami, které byly sepsány na formulářích, jež žalovaná předem vypracovala, byly vytištěny v němčině a nebyly úplně přeloženy do mateřského jazyka žalobců, a uzavření smluv předcházela reklama prostřednictvím sítě zprostředkovatelů žalované (družstva) v CHR, kteří stejně jako žalovaná neměli v souladu s chorvatskými právními předpisy povolení Chorvatské národní banky k uskutečňování úvěrových operací ani povolení ministerstva financí k poskytování spotřebitelských úvěrů na území CHR?
- 9) Lze mít za to, že v takové situaci, jako je situace ve věci v původním řízení, došlo k porušení ustanovení směrnice 2014/17/EU ve spojení se směrnicemi 2008/48/ES a 2013/36/EU ⁽⁴⁾ a nařízením (EU) č. 1093/2010 ⁽⁵⁾ vzhledem k tomu, že ustanovení vnitrostátního práva článku 2 odst. 1, 2 a 3 a čl. 5 odst. 1 bodů 1 a 2 zákona o úvěrových institucích umožňují žalované jako úvěrové instituci založené podle rakouského práva poskytovat spotřebitelské úvěry chorvatským občanům na území CHR bez povolení chorvatského vnitrostátního orgánu pro dohled, a lze mít za to, že v tomto případě uvedená vnitrostátní ustanovení neposkytují fyzickým osobám jakožto spotřebitelům přiměřenou ochranu stanovenou v článku 5 směrnice 2014/17/EU a že žalovaná nejednala v souladu se zásadou dobré víry upravenou v článku 4 ZOO, což má za následek neplatnost úvěrové smlouvy?
- 10) Způsobila neexistence vhodných prováděcích pravidel v chorvatském právním řádu v době uzavírání úvěrových smluv v roce 2007 a 2008, která by podrobně upravovala možnost a podmínky zadlužování chorvatských občanů v zahraničí, značnou nerovnováhu v postavení dlužníků a bank, přičemž toto právní vakuum vedlo k chybějící právní ochraně dlužníků, což bylo v rozporu s ustanoveními směrnice 2014/17/EU ze dne 4. února 2014, a konkrétně článkem 13 této směrnice?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2011, L 304, s. 64.

⁽²⁾ Úř. věst. 2014, L 60, s. 34.

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady ze dne 23. dubna 2008 o smlouvách o spotřebitelském úvěru a o zrušení směrnice Rady 87/102/EHS (Úř. věst. 2008, L 133, s. 66).

⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. 2013, L 176, s. 338).

⁽⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/78/ES (Úř. věst. 2010, L 331, s. 12).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal administratif de Paris (France) dne 3. dubna 2019 — XS v. Recteur de l'académie de Paris

(Věc C-281/19)

(2019/C 187/58)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Tribunal administratif de Paris

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: XS

Žalovaný: Recteur de l'académie de Paris

Předběžné otázky

Je francouzská právní úprava, podle které se pro účely přeřazení do kategorie učitelů mateřských a základních škol nepřihlíží k předchozí službě vykonané zaměstnancem u Evropské komise, případně obecněji u orgánu Evropské unie, ačkoli se podle ní přihlíží mimo jiné k předchozí profesní činnosti vykonávané u správního orgánu členského státu Evropské unie, v rozporu s povinnostmi a dosahem článku 45 Smlouvy o fungování Evropské unie?

Žaloba podaná dne 16. dubna 2019 — Evropská komise v. Slovinská republika

(Věc C-316/19)

(2019/C 187/59)

Jednací jazyk: slovinština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: L. Flynn a B. Rous Demiri, zmocněnci)

Žalovaná: Slovinská republika

Návrhová žádání žalobkyně

V souladu s článkem 258 SFEU Komise navrhuje, aby Soudní dvůr:

- určil, že tím, že Slovinská republika jednostranně zabavila dokumenty týkající se plnění úkolů ESCB a Eurosystemu v prostorách Banka Slovenija a tím, že ohledně tohoto problému loajálně nespolupracovala s ECB, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 343 SFEU, článku 39 protokolu č. 4 o statutu Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky, článcích 2, 18 a 22 protokolu č. 7 o výsadách a imunitách Evropské unie, jakož i z čl. 4 odst. 3 SEU;
- uložil Slovinské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Domovní prohlídky a zabavení věcí uskutečněné v prostorách Banka Slovenije dne 6. července 2016 narušily imunitu archivů Unie založenou na článku 343 SFEU, článku 39 protokolu č. 4 o statutu Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky, článcích 2, 18 a 22 protokolu č. 7 o výsadách a imunitách Evropské unie, jakož i z čl. 4 odst. 3 SEU. Domovní prohlídky a zabavení věcí byly uskutečněny jednostranně bez souladu ECB za situace, kdy se ECB a slovinské orgány nemohly dohodnout a bez rozhodnutí Soudního dvora Evropské unie. Po několika důrazných varováních slovinské orgány se nepokusily vyloučit dokumenty, které jsou součástí archivů Unie, a v tomto ohledu nevedly konstruktivní diskuzi s ECB.

TRIBUNÁL

Rozsudek Tribunálu ze dne 10. dubna 2019 — Deutsche Post v. Komise

(Věc T-388/11) ⁽¹⁾

(„Státní podpory — Poštovní služby — Financování mzdových vícenákladů a vícenákladů na sociální zabezpečení pro část zaměstnanců Deutsche Post prostřednictvím dotací a příjmů z plateb za služby za regulované ceny — Rozhodnutí o rozšíření formálního vyšetřovacího řízení — Rozhodnutí, kterým se konstatuje existence nové podpory po ukončení fáze předběžného zkoumání — Žaloba na neplatnost — Napadnutelný akt — Právní zájem na podání žaloby — Přípustnost — Důsledky zrušení konečného rozhodnutí — Povinnost uvést odůvodnění“)

(2019/C 187/60)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Deutsche Post AG (Bonn, Německo) (zástupci: J. Sedemund, T. Lübbig a M. Klasse, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: D. Grespan, T. Maxian Rusche a R. Sauer, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou: UPS Europe SPRL/BVBA, dříve UPS Europe NV/SA (Brusel, Belgie); a United Parcel Service Deutschland Sàrl & Co. OHG, dříve UPS Deutschland Inc. & Co. OHG (Neuss, Německo) (zástupci: původně T. Ottervanger a E. Henny, poté T. Ottervanger a nakonec R. Wojtek, advokáti)

Předmět věci

Žaloba na základě článku 263 SFEU směřující ke zrušení rozhodnutí Komise C(2011) 3081 final ze dne 10. května 2011 o rozšíření formálního vyšetřovacího řízení podle čl. 108 odst. 2 SFEU týkajícího se státní podpory C 36/07 (ex NN 25/07), kterou poskytla Spolková republika Německo ve prospěch společnosti Deutsche Post, jehož shrnutí bylo zveřejněno v Úředním věstníku Evropské unie (Úř. věst. 2011, C 263, s. 4).

Výrok rozsudku

- 1) Námitka nepřípustnosti se zamítá.
- 2) Rozhodnutí Evropské Komise C(2011) 3081 final ze dne 10. května 2011 o rozšíření formálního vyšetřovacího řízení podle čl. 108 odst. 2 SFEU týkajícího se státní podpory C 36/07 (ex NN 25/07), kterou poskytla Spolková republika Německo ve prospěch společnosti Deutsche Post, se zrušuje.
- 3) Komise ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Deutsche Post AG.
- 4) UPS Europe NV/SA a UPS Deutschland Inc. & Co. OHG ponесou vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 282, 24.9.2011.

Rozsudek Tribunálu ze dne 9. dubna 2019 — Sopra Steria Group v. Parlament(Věc T-182/15) ⁽¹⁾

(„Veřejné zakázky na služby — Zadávací řízení — Poskytování služeb IT Parlamentu, jakož i dalším unijním orgánům a institucím — Vyloučení ze zadávacího řízení — Potenciální střet zájmů — Neposkytnutí informací požadovaných zadavatelem — Článek 107 odst. 1 písm. b) finančního nařízení — Transparentnost — Proporcionalita — Rovné zacházení — Článek 102 odst. 1 finančního nařízení“)

(2019/C 187/61)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Sopra Steria Group (Annecy-le-Vieux, Francie) (zástupci: A. Verlinden, R. Martens a J. Joossen, advokáti)

Žalovaný: Evropský parlament (zástupci: B. Simon a L. Tapper Brandberg, zmocněnci)

Vedlejší účastníci podporující žalovaného: CGI Luxembourg SA (Bertrange, Lucembursko), a Intrasoft International SA (Lucemburk, Lucembursko) (zástupce: N. Korogiannakis, advokát)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článku 263 SFEU a znějící na zrušení rozhodnutí Parlamentu přijatých v rámci zadávacího řízení PE/ITEC-ITS14 týkajícího se poskytování služeb informačních technologií Parlamentu, jakož i dalším orgánům a institucím Evropské unie, zamítnout nabídky konsorcií IBI IUS a STEEL, jichž byla žalobkyně součástí, pro části zakázky č. 2 a 3.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnost Sopra Steria Group SA ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení Evropského parlamentu.
- 3) Společnost CGI Luxembourg SA a společnost Intrasoft International SA ponesou vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 262, 10.8.2015.

Rozsudek Tribunálu ze dne 9. dubna 2019 — Close a Cegelec v. Parlament(Věc T-259/15) ⁽¹⁾

(„Veřejné zakázky na stavební práce — Zadávací řízení — Výstavba energetické centrály — Rozšíření a rekonstrukce budovy Konrad Adenauer v Lucemburku — Odmítnutí nabídky uchazeče — Zadání zakázky jinému uchazeči — Kritéria výběru — Finanční a hospodářská způsobilost — Technická a odborná způsobilost — Povinnost uvést odůvodnění — Zjevně nesprávné posouzení“)

(2019/C 187/62)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: SA Close (Harzé-Aywaille, Belgie) a Cegelec (Brusel, Belgie) (zástupci: J.-M. Rikkers a J.-L. Teheux, advokáti)

Žalovaný: Evropský parlament (zástupci: původně M. Rantala a M. Mraz, poté J.-M. Stenier, B. Schäfer a M. Mraz, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na základě článku 263 SFEU znějící na zrušení rozhodnutí Parlamentu ze dne 19. března 2015, kterým byla odmítnuta nabídka žalobkyní v rámci zadávacího řízení INLO-D-UPIL-T-14-AO 4 týkajícího se veřejné zakázky na stavební práce v souvislosti s částí zakázky č. 73 (energetická centrála) v rámci projektu rozšíření a modernizace budovy Konrad Adenauer v Lucemburku a kterým byla tato část zakázky zadána jinému uchazeči.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti SA Close a Cegelec i Evropský parlament ponесou vlastní náklady řízení, včetně nákladů řízení o předběžném opatření.

(¹) Úř. věst. C 236, 20.7.2015.

Rozsudek Tribunálu ze dne 12. dubna 2019 — Deutsche Lufthansa v. Komise

(Věc T-492/15) (¹)

(„Žaloba na neplatnost — Státní podpory — Opatření, která poskytlo Německo ve prospěch letiště Frankfurt-Hahn a leteckých společností, které toto letiště využívají — Rozhodnutí, kterým jsou opatření ve prospěch letiště Frankfurt-Hahn kvalifikována jako státní podpory slučitelné s vnitřním trhem a je konstatována neexistence státní podpory ve prospěch leteckých společností využívajících toto letiště — Neexistence osobního dotčení — Neexistence bezprostředního dotčení — Nepřípustnost“)

(2019/C 187/63)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Deutsche Lufthansa AG (Kolín, Německo) (zástupce: A. Martin-Ehlers, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: K. Herrmann, T. Maxian Rusche a S. Noë, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou: Land Rheinland-Pfalz (Německo) (zástupce: C. Koenig, profesor) a Ryanair DAC, dříve Ryanair Ltd (Dublin, Irsko) (zástupci: G. Berrisch, advokát, a B. Byrne, solicitor)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článku 263 SFEU znějící na zrušení rozhodnutí Komise (EU) 2016/789 ze dne 1. října 2014 o státní podpoře SA.21121 (C29/08) (ex NN 54/07), kterou poskytlo Německo v souvislosti s financováním letiště Frankfurt-Hahn a finančními vztahy mezi letištěm a společností Ryanair (Úř. věst. 2016, L 134, s. 46).

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se odmítá jako nepřípustná.
- 2) Společnosti Deutsche Lufthansa AG se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 363, 3.11.2015.

Rozsudek Tribunálu ze dne 10. dubna 2019 — Jindal Saw a Jindal Saw Italia v. Komise

(Věc T-300/16) (¹)

(„Subvence — Dovoz trub a trubek z tvárné litiny pocházejících z Indie — Prováděcí nařízení (EU) 2016/387 — Uložení konečného vyrovnávacího cla — Indický režim zavádějící vývozní daň na železnou rudu a dvojí politiku v oblasti nákladní železniční dopravy, která znevýhodňuje přepravu železné rudy určené na vývoz — Článek 3 bod 1 písm. a) bod iv) nařízení (ES) č. 597/2009 [nahrazeno nařízením (EU) 2016/1037] — Finanční příspěvek — Dodání zboží — Jednání spočívající v pověření soukromého subjektu výkonem funkce představující finanční příspěvek — Článek 4 odst. 2 písm. a) nařízení č. 597/2009 — Určení, zda se jedná o specifickou subvenci — Článek 6 písm. d) nařízení č. 597/2009 — Výpočet výhody — Újma výrobnímu odvětví Unie — Výpočet cenového podbízení a rozpětí újmy — Příčinná souvislost — Přístup k důvěrným údajům týkajícím se antisubvenčního šetření — Právo na obhajobu“)

(2019/C 187/64)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Jindal Saw Ltd (Nové Dillí, Indie), Jindal Saw Italia SpA (Terst, Itálie) (zástupci: R. Antonini a E. Monard, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: J.-F. Brakeland a G. Luengo, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou: Saint-Gobain Pam (Pont-à-Mousson, Francie) (zástupci: O. Prost, A. Coelho Dias a C. Bouvarel, advokáti)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článku 263 SFEU a znějící na zrušení prováděcího nařízení Komise (EU) 2016/387 ze dne 17. března 2016 o uložení konečného vyrovnávacího cla na dovoz trub a trubek z tvárné litiny (známé také jako litina s kuličkovým grafitem) pocházejících z Indie (Úř. věst. 2016, L 73, s. 1) v rozsahu, v němž se toto nařízení týká žalobkyň.

Výrok rozsudku

- 1) *Prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/387 ze dne 17. března 2016 o uložení konečného vyrovnávacího cla na dovoz trub a trubek z tvárné litiny (známé také jako litina s kuličkovým grafitem) pocházejících z Indie se zrušuje v rozsahu, v němž se týká společnosti Jindal Saw Ltd.*
- 2) *Evropská komise ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené společnostmi Jindal Saw a Jindal Saw Italia SpA.*
- 3) *Společnost Saint-Gobain Pam ponese vlastní náklady řízení.*

(¹) Úř. věst. C 314, 29.8.2016.

Rozsudek Tribunálu ze dne 10. dubna 2019 — Jindal Saw a Jindal Saw Italia v. Komise

(Věc T-301/16) (¹)

(„Dumping — Dovozy trub a trubek z tvárné litiny pocházejících z Indie — Prováděcí nařízení (EU) 2016/388 — Nařízení (ES) č. 1225/2009 [nahrazeno nařízením (EU) 2016/1036] — Dumpingové rozpětí — Stanovení vývozní ceny — Obchodní spojení mezi vývozcem a dovozcem — Spolehlivá vývozní cena — Početní určení vývozní ceny — Přiměřené rozpětí prodejních, správních a režijních nákladů — Přiměřené ziskové rozpětí — Újma výrobnímu odvětví Unie — Výpočet cenového podbízení a rozpětí újmy — Příčinná souvislost — Přístup k důvěrným údajům týkajícím se antidumpingového šetření — Právo na obhajobu“)

(2019/C 187/65)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Jindal Saw Ltd (Nové Dillí, Indie), Jindal Saw Italia SpA (Terst, Itálie) (zástupci: R. Antonini a E. Monard, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: J.-F. Brakeland a G. Luengo, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou: Saint-Gobain Pam (Pont-à-Mousson, Francie) (zástupci: O. Prost, A. Coelho Dias a C. Bouvarel, advokáti)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článku 263 SFEU a znějící na zrušení prováděcího nařízení Komise (EU) 2016/388 ze dne 17. března 2016 o uložení konečného vyrovnávacího cla na dovoz trub a trubek z tvárné litiny (známé také jako litina s kuličkovým grafitem) pocházejících z Indie (Úř. věst. 2016, L 73, s. 53) v rozsahu, v němž se toto nařízení týká žalobkyň.

Výrok rozsudku

- 1) *Prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/388 ze dne 17. března 2016 o uložení konečného antidumpingového cla na dovoz trub a trubek z tvárné litiny (známé také jako litina s kuličkovým grafitem) pocházejících z Indie se zrušuje v rozsahu, v němž se týká společnosti Jindal Saw Ltd.*
- 2) *Evropská komise ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené společnostmi Jindal Saw a Jindal Saw Italia SpA.*
- 3) *Společnost Saint-Gobain Pam ponese vlastní náklady řízení.*

(¹) Úř. věst. C 314, 29.8.2016.

Rozsudek Tribunálu ze dne 10. dubna 2019 — Gamaa Islamiya Egypt v. Rada

(Věc T-643/16) (¹)

(„Společná zahraniční a bezpečnostní politika — Zvláštní omezující opatření namířená proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu — Zmrazení finančních prostředků — Možnost kvalifikace orgánu třetího státu jako příslušného orgánu ve smyslu společného postoje 2001/931/SZBP — Skutkový základ rozhodnutí o zmrazení finančních prostředků — Povinnost odůvodnění — Ověřování aktů Rady“)

(2019/C 187/66)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Al-Gama'a al-Islamiyya Egypt (Gamaa Islamiya Egypt) (zástupce: L. Glock, advokát)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: původně G. Étienne a H. Marcos Fraile, poté H. Marcos Fraile, B. Driessen a V. Piessevaux a nakonec H. Marcos Fraile, B. Driessen a A. Sikora-Kaléda, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou: Evropská komise (zástupci: původně J. Norris, L. Havas, R. Tricot a L. Baumgart, poté R. Tricot, C. Zadra a A. Tizzano, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článku 263 a znějící na zrušení zaprvé rozhodnutí Rady (SZBP) 2016/1136 ze dne 12. července 2016, kterým se aktualizuje seznam osob, skupin a subjektů, na něž se vztahují články 2, 3 a 4 společného postoje 2001/931/SZBP o uplatnění zvláštních opatření k boji proti terorismu, a kterým se zrušuje rozhodnutí (SZBP) 2015/2430 (Úř. věst. 2016, L 188, s. 21), a prováděcího nařízení Rady (EU) 2016/1127 ze dne 12. července 2016, kterým se provádí čl. 2 odst. 3 nařízení (ES) č. 2580/2001 o zvláštních omezujících opatřeních namířených proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu a kterým se zrušuje prováděcí nařízení (EU) 2015/2425 (Úř. věst. L 188, s. 1), zadruhé rozhodnutí Rady (SZBP) 2017/154 ze dne 27. ledna 2017, kterým se aktualizuje seznam osob, skupin a subjektů, na něž se vztahují články 2, 3 a 4 společného postoje 2001/931/SZBP o uplatnění zvláštních opatření k boji proti terorismu, a kterým se zrušuje rozhodnutí 2016/1136 (Úř. věst. L 23, s. 21), a prováděcího nařízení Rady (EU) č. 2017/150 ze dne 27. ledna 2017, kterým se provádí čl. 2 odst. 3 nařízení (ES) č. 2580/2001 o zvláštních omezujících opatřeních namířených proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu a kterým se zrušuje prováděcí nařízení 2016/1127 (Úř. věst. L 23, s. 3), zatřetí rozhodnutí Rady (SZBP) 2017/1426 ze dne 4. srpna 2017, kterým se aktualizuje seznam osob, skupin a subjektů, na něž se vztahují články 2, 3 a 4 společného postoje 2001/931/SZBP o uplatnění zvláštních opatření k boji proti terorismu, a kterým se zrušuje rozhodnutí 2017/154 (Úř. věst. L 204, s. 95), a prováděcího nařízení Rady (EU) č. 2017/1420 ze dne 4. srpna 2017, kterým se provádí čl. 2 odst. 3 nařízení (ES) č. 2580/2001 o zvláštních omezujících opatřeních namířených proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu a kterým se zrušuje prováděcí nařízení 2017/150 (Úř. věst. L 204, s. 3), začtvrté rozhodnutí Rady (SZBP) 2018/475 ze dne 21. března 2018, kterým se aktualizuje seznam osob, skupin a subjektů, na něž se vztahují články 2, 3 a 4 společného postoje 2001/931/SZBP o uplatnění zvláštních opatření k boji proti terorismu, a kterým se zrušuje

rozhodnutí 2017/1426 (Úř. věst. L 79, s. 26), a prováděcího nařízení Rady (EU) 2018/468 ze dne 21. března 2018, kterým se provádí čl. 2 odst. 3 nařízení (ES) č. 2580/2001 o zvláštních omezujících opatřeních namířených proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu a kterým se zrušuje prováděcí nařízení 2017/1420 (Úř. věst. L 79, s. 7), zapaté rozhodnutí Rady (SZBP) 2018/1084 ze dne 30. července 2018, kterým se aktualizuje seznam osob, skupin a subjektů, na něž se vztahují články 2, 3 a 4 společného postoje 2001/931/SZBP o uplatnění zvláštních opatření k boji proti terorismu, a kterým se zrušuje rozhodnutí 2018/475 (Úř. věst. L 194, s. 144), a prováděcího nařízení Rady (EU) 2018/1071 ze dne 30. července 2018, kterým se provádí čl. 2 odst. 3 nařízení (ES) č. 2580/2001 o zvláštních omezujících opatřeních namířených proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu a kterým se zrušuje prováděcí nařízení 2018/468 (Úř. věst. L 194, s. 23), a to v rozsahu, v němž se tyto akty týkají žalobkyně.

Výrok rozsudku

- 1) Rozhodnutí Rady (SZBP) 2016/1136 ze dne 12. července 2016, kterým se aktualizuje seznam osob, skupin a subjektů, na něž se vztahují články 2, 3 a 4 společného postoje 2001/931/SZBP o uplatnění zvláštních opatření k boji proti terorismu, a kterým se zrušuje rozhodnutí (SZBP) 2015/2430, prováděcí nařízení Rady (EU) 2016/1127 ze dne 12. července 2016, kterým se provádí čl. 2 odst. 3 nařízení (ES) č. 2580/2001 o zvláštních omezujících opatřeních namířených proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu a kterým se zrušuje prováděcí nařízení (EU) 2015/2425, rozhodnutí Rady (SZBP) 2017/154 ze dne 27. ledna 2017, kterým se aktualizuje seznam osob, skupin a subjektů, na něž se vztahují články 2, 3 a 4 společného postoje 2001/931/SZBP o uplatnění zvláštních opatření k boji proti terorismu, a kterým se zrušuje rozhodnutí 2016/1136), prováděcí nařízení Rady (EU) č. 2017/150 ze dne 27. ledna 2017, kterým se provádí čl. 2 odst. 3 nařízení (ES) č. 2580/2001 o zvláštních omezujících opatřeních namířených proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu a kterým se zrušuje prováděcí nařízení 2016/1127, rozhodnutí Rady (SZBP) 2017/1426 ze dne 4. srpna 2017, kterým se aktualizuje seznam osob, skupin a subjektů, na něž se vztahují články 2, 3 a 4 společného postoje 2001/931/SZBP o uplatnění zvláštních opatření k boji proti terorismu, a kterým se zrušuje rozhodnutí 2017/154, prováděcí nařízení Rady (EU) č. 2017/1420 ze dne 4. srpna 2017, kterým se provádí čl. 2 odst. 3 nařízení (ES) č. 2580/2001 o zvláštních omezujících opatřeních namířených proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu a kterým se zrušuje prováděcí nařízení 2017/150, rozhodnutí Rady (SZBP) 2018/475 ze dne 21. března 2018, kterým se aktualizuje seznam osob, skupin a subjektů, na něž se vztahují články 2, 3 a 4 společného postoje 2001/931/SZBP o uplatnění zvláštních opatření k boji proti terorismu, a kterým se zrušuje rozhodnutí 2017/1426, a prováděcí nařízení Rady (EU) 2018/468 ze dne 21. března 2018, kterým se provádí čl. 2 odst. 3 nařízení (ES) č. 2580/2001 o zvláštních omezujících opatřeních namířených proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu a kterým se zrušuje prováděcí nařízení 2017/1420, rozhodnutí Rady (SZBP) 2018/1084 ze dne 30. července 2018, kterým se aktualizuje seznam osob, skupin a subjektů, na něž se vztahují články 2, 3 a 4 společného postoje 2001/931/SZBP o uplatnění zvláštních opatření k boji proti terorismu, a kterým se zrušuje rozhodnutí 2018/475, a prováděcí nařízení Rady (EU) 2018/1071 ze dne 30. července 2018, kterým se provádí čl. 2 odst. 3 nařízení (ES) č. 2580/2001 o zvláštních omezujících opatřeních namířených proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu a kterým se zrušuje prováděcí nařízení 2018/468, se zrušují, a to v rozsahu, v němž se tyto akty týkají „Gama'a al-Islamiyya“ (také známé jako „Al-Gama'a al-Islamiyya“) („Islámská skupina“ — „IG“).
- 2) Rada Evropské unie ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení, které vznikly Al-Gama'a al — Islamiyya Egypt (Gamaa Islamiya Egypt).
- 3) Evropská komise ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 419, 14.11.2016.

Rozsudek Tribunálu ze dne 4. dubna 2019 — Hesse a Wedl & Hofmann v. EUIPO (TESTA ROSSA)(Věci T-910/16 a T-911/16) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Evropské unie — Řízení o zrušení — Obrazová ochranná známka Evropské unie TESTA ROSSA — Částečné zrušení — Článek 51 odst. 1 písm. a) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 58 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) 2017/1001] — Důkaz o užívání — Externí užívání zpochybněné ochranné známky — Rovné zacházení“)

(2019/C 187/67)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobce ve věci T-910/16: Kurt Hesse (Norimberk, Německo) (zástupce: M. Krogmann, advokát)

Žalobkyně ve věci T-911/16: Wedl & Hofmann GmbH (Mils, Rakousko) (zástupce: T. Raubal, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: M. Fischer, zmocněnec)

Další účastníci řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastníci řízení před Tribunálem ve věci T-910/16 a ve věci T-911/16: Wedl & Hofmann GmbH a Kurt Hesse

Předmět věci

Žaloby podané proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 5. října 2016 (věc R 68/2016-1), týkajícímu se řízení o zrušení mezi K. Hessem a společností Wedl & Hofmann.

Výrok

1. Věci T-910/16 a T-911/16 se pro účely tohoto rozsudku spojují.
2. Žaloby se zamítají.
3. Ve věci T-910/16 se Kurtu Hessemu ukládá náhrada nákladů řízení.
4. Ve věci T-911/16 se společnosti Wedl & Hofmann GmbH ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 53, 20.2.2017.

Rozsudek Tribunálu ze dne 4. dubna 2019 — Sharif v. Rada(Věc T-5/17) ⁽¹⁾

(„Společná zahraniční a bezpečnostní politika — Omezující opatření přijatá vůči Sýrii — Zmrazení finančních prostředků — Právo na obhajobu — Právo na účinnou soudní ochranu — Zjevně nesprávné posouzení — Právo na vlastnictví — Přiměřenost — Poškození dobré pověsti“)

(2019/C 187/68)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Ammar Sharif (Damašek, Sýrie) (zástupci: B. Kennelly, QC a J. Pobjoy, barrister)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: S. Kyriakopoulou, P. Mahnič a V. Piesseaux, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou: Evropská komise (zástupci: L. Havas J. Norris, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článku 263 SFEU znějící na zrušení prováděcího rozhodnutí Rady (SZBP) 2016/1897 ze dne 27. října 2016, kterým se provádí rozhodnutí 2013/255/SZBP o omezujících opatřeních vůči Sýrii (Úř. věst. 2016, L 293, s. 36), prováděcího nařízení Rady (EU) 2016/1893 ze dne 27. října 2016, kterým se provádí nařízení (EU) č. 36/2012 o omezujících opatřeních vzhledem k situaci v Sýrii (Úř. věst. 2016, L 293, s. 25), rozhodnutí Rady (SZBP) 2017/917 ze dne 29. května 2017, kterým se mění rozhodnutí 2013/255/SZBP o omezujících opatřeních vůči Sýrii (Úř. věst. 2017, L 139, s. 62), prováděcího nařízení Rady (EU) 2017/907 ze dne 29. května 2017, kterým se provádí nařízení (EU) č. 36/2012 o omezujících opatřeních vzhledem k situaci v Sýrii (Úř. věst. 2017, L 139, s. 15), rozhodnutí Rady (SZBP) 2018/778 ze dne 28. května 2018, kterým se mění rozhodnutí 2013/255/SZBP o omezujících opatřeních vůči Sýrii (Úř. věst. 2018, L 131, s. 16), a prováděcího nařízení Rady (EU) 2018/774 ze dne 28. května 2018, kterým se provádí nařízení (EU) č. 36/2012 o omezujících opatřeních vzhledem k situaci v Sýrii (Úř. věst. 2018, L 131, s. 1), v rozsahu, v němž se tyto akty týkají žalobce, a podpůrně návrh podaný na základě článku 277 SFEU znějící na prohlášení nepoužitelnosti článku 28 odst. 2 písm. a) rozhodnutí Rady 2013/255/SZBP ze dne 31. května 2013 o omezujících opatřeních vůči Sýrii (Úř. věst. 2013, L 147, s. 14), ve znění rozhodnutí Rady (SZBP) 2015/1836 ze dne 12. října 2015 (Úř. věst. 2015, L 266, s. 75), a článku 15 odst. 1a písm. a) nařízení Rady (EU) č. 36/2012 ze dne 18. ledna 2012 o omezujících opatřeních vzhledem k situaci v Sýrii a o zrušení nařízení (EU) č. 442/2011 (Úř. věst. 2012, L 16, s. 1), ve znění nařízení Rady (EU) 2015/1828 ze dne 12. října 2015 (Úř. věst. 2015, L 266, s. 1), v rozsahu, v němž se tato ustanovení vztahují na žalobce.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Ammar Sharif ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Radou Evropské unie.
- 3) Evropská komise ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 53, 20.2.2017.

Rozsudek Tribunálu ze dne 10 dubna 2019 — Polsko v. Komise

(Věc T-51/17) (¹)

(„EZZF a EZFRV — Výdaje vyloučené z financování — Odvětví ovoce a zeleniny — Podpora seskupením producentů — Výdaje vynaložené Polskem — Nedostatky v klíčových kontrolách — Kontroly plánů uznání a kritérií pro uznání — Kontroly žádostí o podporu — Hospodářská soudržnost — Přiměřenost nákladů — Systémové nedostatky — Riziko pro EZZF — Paušální opravy ve výši 25 %“)

(2019/C 187/69)

Jednací jazyk: polština

Účastníci/Účastnice řízení

Žalobkyně: Polská republika (zástupci: B. Majczyna, K. Straš, M. Pawlicka a B. Paziewska, zmocněnci)

Žalovaná: Evropská komise (zástupkyně: původně K. Skelly a A. Stobiecka-Kuik, poté A. Stobiecka-Kuik a D. Milanowska, zmocněnkyně)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článku 263 SFEU a znějící na částečné zrušení prováděcího rozhodnutí Komise (EU) 2016/2018 ze dne 15. listopadu 2016, kterým se z financování Evropskou unií vylučují některé výdaje vynaložené členskými státy v rámci Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF) a v rámci Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) (Úř. věst. 2016, L 312, s. 26), v rozsahu, v němž se týká paušálních oprav uplatněných na Polskou republiku.

Výrok rozsudku

- 1) *Žaloba se zamítá.*
- 2) *Polská republika ponese vlastní náklady řízení a nahradí tři čtvrtiny nákladů řízení vynaložených Evropskou komisí.*
- 3) *Evropská komise ponese jednu čtvrtinu vlastních nákladů řízení.*

(¹) Úř. věst. C 86, 20.3.2017.

Rozsudek Tribunálu ze dne 4. dubna 2019 — ClientEarth v. Komise

(Věc T-108/17) (¹)

(„REACH — Nařízení (ES) č.1907/2006 — Bis(2-ethylhexyl)-ftalát (DEHP) — Zamítnutí žádosti o vnitřní přezkum rozhodnutí o povolení uvedení na trh jako neopodstatněné — Nesprávné právní posouzení — Zjevně nesprávné posouzení — Článek 10 nařízení (ES) č. 1367/2006“)

(2019/C 187/70)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: ClientEarth (Londýn, Spojené království) (zástupce: A. Jones, barrister)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: G. Gattinara, R. Lindenthal a K. Mifsud-Bonnici, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou: Evropská agentura pro chemické látky (zástupci: M. Heikkilä a W. Broere, zmocněnci)

Předmět věci

Žaloba na základě článku 263 SFEU směřující ke zrušení dopisu Komise ze dne 7. prosince 2016, kterým tento orgán zamítl žádost o vnitřní přezkum ze dne 2. srpna 2016 předloženou žalobkyní vůči prováděcímu rozhodnutí Komise C(2016) 3549 final ze dne 16. června 2016, o udělení povolení k použití bis(2-ethylhexyl)-ftalátu (DEHP) podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) ClientEarth ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.
- 3) Evropská agentura pro chemické látky (ECHA) ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 121, 18.4.2017.

**Rozsudek Tribunálu ze dne 11. dubna 2019 — Adapta Color v. EUIPO — Coatings Foreign IP
(ADAPTA POWDER COATINGS)**

(Věc T-223/17) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Evropské unie — Řízení o prohlášení neplatnosti — Obrazová ochranná známka Evropské unie ADAPTA POWDER COATINGS — Prohlášení neplatnosti odvolacím senátem — Absolutní důvod pro zamítnutí — Popisný charakter — Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) 2017/1001] — Nedostatek rozlišovací způsobilosti získané užíváním — Článek 7 odst. 3 nařízení č. 207/2009 (nyní článek 7 odst. 3 nařízení č. 2017/1001) — Porušení práva být vyslechnut — Povinnost uvést odůvodnění — Článek 75 nařízení č. 207/2009 (nyní článek 94 nařízení 2017/1001) — Důkazy předložené poprvé před Tribunálem“)

(2019/C 187/71)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Adapta Color, SL (Peñíscola, Španělsko) (zástupci: G. Macías Bonilla, G. Marín Raigal a E. Armero Lavie, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: E. Markakis, A. Söder a D. Walicka, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Coatings Foreign IP Co. LLC (Wilmington, Delaware, Spojené státy) (zástupci: A. Rajendra, solicitor a S. Malynicz, QC)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 6. února 2017 (věc R 2522/2015-5) týkajícímu se řízení o prohlášení neplatnosti mezi společnostmi Coatings Foreign IP a Adapta Color.

Výrok

1. Žaloba se zamítá.
2. Společnosti Adapta Color, SL se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 202, 26.6.2017.

Rozsudek Tribunálu ze dne 11. dubna 2019 — Adapta Color v. EUIPO — Coatings Foreign IP (Bio proof ADAPTA)

(Věc T-224/17) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Evropské unie — Řízení o prohlášení neplatnosti — Obrazová ochranná známka Evropské unie Bio proof ADAPTA — Prohlášení neplatnosti odvolacím senátem — Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu — Popisný charakter — Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) 2017/1001] — Nedostatek rozlišovací způsobilosti získané užíváním — Článek 7 odst. 3 nařízení č. 207/2009 (nyní čl. 7 odst. 3 nařízení 2017/1001) — Porušení práva být vyslechnut — Povinnost uvést odůvodnění — Článek 75 nařízení č. 207/2009 (nyní článek 94 nařízení 2017/1001) — Důkazy předložené poprvé před Tribunálem“)

(2019/C 187/72)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Adapta Color, SL (Peñíscola, Španělsko) (zástupci: G. Macías Bonilla, G. Marín Raigal a E. Armero Lavie, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: E. Markakis, A. Söder a D. Walicka, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Coatings Foreign IP Co. LLC (Wilmington, Delaware, Spojené státy) (zástupci: A. Rajendra, solicitor, a S. Malynicz, QC)

Předmět věci

Žaloba proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 6. února 2017 (věc R 2521/2015-5) týkajícímu se řízení o prohlášení neplatnosti mezi společnostmi Coatings Foreign IP a Adapta Color.

Výrok

1. Žaloba se zamítá.
2. Společnosti Adapta Color, SL, se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 202, 26.6.2017.

Rozsudek Tribunálu ze dne 11. dubna 2019 — Adapta Color v. EUIPO — Coatings Foreign IP (Bio proof ADAPTA)

(Věc T-225/17) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Evropské unie — Řízení o prohlášení neplatnosti — Obrazová ochranná známka Evropské unie Bio proof ADAPTA — Prohlášení částečné neplatnosti odvolacím senátem — Absolutní důvod pro zamítnutí — Popisný charakter — Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 207/2009 — [nyní čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) 2017/1001] — Nedostatek rozlišovací způsobilosti získané užíváním — Článek čl. 7 odst. 3 nařízení (ES) č. 207/2009 (nyní čl. 7 odst. 3 nařízení 2017/1001) — Porušení práva být vyslechnut — Povinnost uvést odůvodnění — Článek 75 nařízení č. 207/2009 (nyní článek 94 nařízení 2017/1001) — Důkazy předložené poprvé před Tribunálem“)

(2019/C 187/73)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Adapta Color, SL (Peñíscola, Španělsko) (zástupci: G. Macías Bonilla, G. Marín Raigal a E. Armero Lavie, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: E. Markakis, A. Söder a D. Walicka, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Coatings Foreign IP Co. LLC (Wilmington, Delaware, Spojené státy) (zástupci: A. Rajendra, solicitor, a S. Malynicz, QC)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 6. února 2017 (věc R 311/2016-5) týkajícímu se řízení o prohlášení neplatnosti mezi společnostmi Coatings Foreign IP a Adapta Color.

Výrok

1. Žaloba se zamítá.
2. Společnosti Adapta Color, SL se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 202, 26.6.2017.

Rozsudek Tribunálu ze dne 10. dubna 2019 — Německo v. Komise(Věc T-229/17) ⁽¹⁾**(„Sbližování právních předpisů — Nařízení (EU) č. 305/2011 — Nařízení (EU) č. 1025/2012 — Stavební výrobky — Harmonizované normy EN 14342:2013 a EN 14904:2006 — Povinnost uvést odůvodnění“)**

(2019/C 187/74)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Spolková republika Německo (zástupci: původně T. Henze a J. Möller, poté J. Möller, zmocněnci, ve spolupráci s M. Winkelmüllerem, F. van Schewickem a M. Kottmannem, advokáty)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: původně G. Zavvos a C. Hermes, poté C. Hermes a M. Huttunen, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalobkyni: Finská republika (zástupce: S. Hartikainen, zmocněnec)

Předmět věci

Návrh na základě článku 263 SFEU znějící na zrušení, zaprvé, zrušení rozhodnutí Komise (EU) 2017/133 ze dne 25. ledna 2017 o zachování odkazu na harmonizovanou normu EN 14342:2013 „Dřevěné podlahoviny — Charakteristiky, posuzování shody a označení“ v Úředním věstníku Evropské unie s omezením podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 305/2011 (Úř. věst. 2017 L 21, s. 113), zadruhé, rozhodnutí Komise (EU) 2017/145 ze dne 25. ledna 2017 o zachování odkazu na harmonizovanou normu EN 14904:2006 „Povrchy pro sportoviště — Halové povrchy pro víceúčelové použití: Specifikace“ v Úředním věstníku Evropské unie s omezením podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 305/2011 (Úř. věst. 2017 L 22, s. 62), zatřetí, sdělení Komise ze dne 10. března 2017 v rámci provádění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 305/2011, kterým se stanoví harmonizované podmínky pro uvádění stavebních výrobků na trh a kterým se zrušuje směrnice Rady 89/106/EHS (Úř. věst. 2017 C 76, s. 32) v rozsahu, v němž se vztahuje k harmonizovaným normám EN 14342:2013 a EN 14904:2006, začtvrté, sdělení Komise ze dne 11. srpna 2017 v rámci provádění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 305/2011 (Úř. věst. 2017, C 267, s. 16), kterým se stanoví harmonizované podmínky pro uvádění stavebních výrobků na trh a kterým se zrušuje směrnice Rady 89/106/EHS (Úř. věst. 2017 C 76, s. 32) v rozsahu, v němž se vztahuje k harmonizovaným normám EN 14342:2013 a EN 14904:2006, zapáté, sdělení Komise ze dne 15. prosince 2017 v rámci provádění nařízení č. 305/2011 (Úř. věst. 2017, C 435, s. 41) v rozsahu, v němž se vztahuje k harmonizovaným normám EN 14342:2013 a EN 14904:2006, a zašesté, sdělení Komise ze dne 9. března 2018 v rámci provádění nařízení č. 305/2011 (Úř. věst. 2018, C 92, s. 139) v rozsahu, v němž se vztahuje k harmonizovaným normám EN 14342:2013 a EN 14904:2006

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Spolková republika Německo ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.
- 3) Finská republika ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 195, 19.6.2017.

Rozsudek Tribunálu ze dne 9. dubna 2019 — Aldridge a další v. Komise(Věc T-319/17) ⁽¹⁾

(„Veřejná služba — Dočasní zaměstnanci — OLAF — Smlouva na dobu neurčitou — Rozhodnutí ředitele OLAF o jediném zařazení do vyšší platové třídy — Žádost o zahájení každoročního přeházení — Opatření obecné povahy — Lhůta na podání žaloby — Začátek plynutí lhůty — Zveřejnění na intranetu — Připustnost“)

(2019/C 187/75)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení**

Žalobci: Adam Aldridge (Schaerbeek, Belgie), a dalších 32 žalobců, jejichž jména jsou uvedena v příloze rozsudku (zástupci: S. Rodrigues, A. Tymen a A. Champetier, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: původně L. Radu Bouyon a M. Mensi, poté L. Radu Bouyon a G. Berscheid, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na základě článku 270 SFEU znějící na zrušení rozhodnutí generálního ředitele Evropského úřadu pro boj proti podvodům (OLAF) ze dne 15. července 2016, kterým se zamítnutá žádost žalobců o provedení každoročního přeházení, jako i rozhodnutí generálního ředitele Evropského úřadu pro boj proti podvodům (OLAF) ze dne 13. února 2017, kterým byla zamítnuta stížnost proti rozhodnutí ze dne 15. července 2016 a na náhradu majetkové a nemajetkové újmy, kterou žalobci údajně utrpěli.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Adam Aldridge a ostatní dočasní zaměstnanci a bývalí dočasní zaměstnanci Evropského úřadu pro boj proti podvodům (OLAF), jejichž jména jsou uvedena v příloze, ponesou náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 249, 31.7.2017.

Rozsudek Tribunálu ze dne 9. dubna 2019 — Qualcomm a Qualcomm Europe v. Komise(Věc T-371/17) ⁽¹⁾

(„Hospodářská soutěž — Trh čipových sad pro základní pásmo, které se používají ve spotřebních elektronických zařízeních — Administrativní postup — Článek 18 odst. 3 a čl. 24 odst. 1 písm. d) nařízení (ES) č. 1/2003 — Rozhodnutí o žádosti o informace — Povinnost uvést odůvodnění — Nezbytnost vyžadovaných informací — Proporcionalita — Důkazní břemeno — Zásada zákazu vypovídat ve vlastní neprospěch — Zásada řádné správy“)

(2019/C 187/76)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Qualcomm, Inc. (San, Diego, Kalifornie, Spojené státy), Qualcomm Europe, Inc. (Sacramento, Kalifornie, Spojené státy) (zástupci: M. Pinto de Lemos Fermiano Rato a M. Davilla, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: H. van Vliet, G. Conte, M. Farley a C. Urraca Caviedes, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh založený na článku 263 SFEU a znějící na zrušení rozhodnutí Komise C(2017) 2258 ze dne 31. března 2017 v řízení podle čl. 18 odst. 3 a čl. 24 odst. 1 písm. d) nařízení Rady (ES) č. 1/2003 [věc AT.39711 — Qualcomm (dravé ceny)].

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnostem Qualcomm, Inc. a Qualcomm Europe, Inc. se ukládá náhrada nákladů řízení, včetně nákladů spojených s řízením o předběžném opatření.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 256, 7.8.2017.

Rozsudek Tribunálu ze dne 11. dubna 2019 — Inditex v. EUIPO — Ansell (ZARA TANZANIA ADVENTURES)

(Věc T-655/17) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie ZARA TANZANIA ADVENTURES — Starší slovní ochranné známky Evropské unie ZARA — Relativní důvod pro zamítnutí zápisu — Článek 8 odst. 5 nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 8 odst. 5 nařízení (EU) 2017/1001] — Neoprávněný prospěch z rozlišovací způsobilosti nebo dobrého jména starších ochranných známek — Újma na rozlišovací způsobilosti nebo dobrém jménu starších ochranných známek“)

(2019/C 187/77)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Industria de Diseño Textil, SA (Inditex) (Arteixo, Španělsko) (zástupci: G. Marín Raigal, G. Macías Bonilla, P. López Ronda, E. Armero Lavie, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: V. Ruzek, zmocněnec)

Další účastníci řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastníci před Tribunálem: Zainab Ansell a Roger Ansell (Moshi, Tanzanie)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 5. července 2017 (spojené věci R 2330/2011-2 a R 2369/2011-2) týkajícímu se námitkového řízení mezi společností Industria de Diseño Textil, na straně jedné, a Z. Ansell a R. Ansellem, na straně druhé.

Výrok

1. Rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 5. července 2017 (spojené věci R 2330/2011-2 a R 2369/2011-2) se zrušuje v rozsahu, v němž odvolací senát částečně vyhověl odvolání podanému Z. Ansell a R. Ansellem (věc R 2369/2011 2) a povolil zápis přihlašované ochranné známky pro služby uvedené v bodě 3 výroku tohoto rozhodnutí, které spadají do tříd 39 a 43 ve smyslu Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu ochranných známek ze dne 15. června 1957, ve znění změn a doplňků.
2. Ve zbývajících částech se žaloba zamítá.
3. EUIPO ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené společností Industria de Diseño Textil, SA (Inditex) v řízení před Tribunálem.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 402, 27.11.2017.

Rozsudek Tribunálu ze dne 11. dubna 2019 — Kiku v. EUIPO — Sächsisches Landesamt für Umwelt, Landwirtschaft und Geologie (Pinova)

(Věc T-765/17) ⁽¹⁾

(„Odrůdová práva — Řízení o prohlášení neplatnosti — Odrůda jablek Pinova — Zamítnutí návrhu na prohlášení neplatnosti — Podmínka novosti odrůdy — Článek 10 nařízení (ES) č. 2100/94 — Důkazní břemeno — Článek 76 nařízení č. 2100/94 — Zjišťování skutkového stavu úřadem CPVO z moci úřední“)

(2019/C 187/78)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Kiku GmbH (Girland, Itálie) (zástupci: G. Würtenberger a R. Kunze, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: M. Ekvad, F. Mattina a O. Lamberti, zmocněnci, ve spolupráci s A. von Mühlendahlem a H. Hartwigem, advokáty)

Další účastník řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastník před Tribunálem: Sächsisches Landesamt für Umwelt, Landwirtschaft und Geologie (Drážďany, Německo) (zástupci: původně T. Leidereiter, poté B. Lorenzen, advokáti)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí odvolacího senátu EUIPO ze dne 16. srpna 2017 (věc R 005/2016) týkajícímu se řízení o prohlášení neplatnosti mezi Kiku a Sächsisches Landesamt für Umwelt, Landwirtschaft und Geologie.

Výrok

1. Žaloba se zamítá.
2. Společnosti Kiku GmbH se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 22, 22.1.2018.

Rozsudek Tribunálu ze dne 9. dubna 2019 — Zitro IP v. EUIPO (PICK & WIN MULTISLOT)

(Věc T-277/18) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Evropské unie — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie PICK & WIN MULTISLOT — Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu — Nedostatek rozlišovací způsobilosti — Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001“)

(2019/C 187/79)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Zitro IP Sàrl (Lucemburk, Lucembursko) (zástupce: A. Canela Giménez, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: J. Crespo Carrillo, zmocněnec)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 14. března 2018 (věc R 978/2017-4) týkajícímu se přihlášky obrazového označení PICK & WIN MULTISLOT jako ochranné známky Evropské unie.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Zitro IP Sàrl se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 231, 2.7.2018.

Rozsudek Tribunálu ze dne 10. dubna 2019 — AV v. Komise

(Věc T-303/18 RENV) ⁽¹⁾

(„Veřejná služba — Dočasní zaměstnanci — Přijetí — Článek 13 pracovního řádu ostatních zaměstnanců — Lékařské vyšetření před přijetím — Neúplná prohlášení při lékařské prohlídce — Skutečnost, že dotyčná osoba nenahlásila nemoc — Pozdější zjištění orgánem oprávněným uzavírat pracovní smlouvy — Článek 32 pracovního řádu ostatních zaměstnanců — Zpětné použití ustanovení o výhradě týkající se zdravotního stavu během pěti let — Předložení věci výboru pro otázky invalidity — Přiměřená lhůta — Odpovědnost — Nemajetková újma“)

(2019/C 187/80)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: AV (n) (zástupce: J.-N. Louis, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: T. Bohr a L. Vernier, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh založený na článku 270 SFEU, který zní jednak na zrušení rozhodnutí Komise ze dne 16. září 2014, v němž orgán Komise oprávněný uzavírat pracovní smlouvy rozhodl o tom, že se na žalobce použije výhrada týkající se zdravotního stavu, jež je stanovena v článku 32 pracovního řádu ostatních zaměstnanců Evropské unie, a nepřiznává se mu nárok na příspěvek v invaliditě, a jednak na náhradu újmy, kterou údajně utrpěl v souvislosti s tímto rozhodnutím.

Výrok rozsudku

- 1) Návrhová žádání směřující ke zrušení se zamítají.
- 2) Evropské komisi se ukládá uhradit AV částku ve výši 3000 eur.

- 3) Návrhová žádání směřující k náhradě újmy se ve zbyvajících částech zamítají.
- 4) AV a Komise ponесou vlastní náklady původního řízení o žalobě před Soudem pro veřejnou službu Evropské unie ve věci F-91/15 a tohoto řízení v předané věci T-303/18 RENV.
- 5) AV ponese vlastní náklady řízení o kasačním opravném prostředku ve věci T-701/16 P a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí v posledně uvedeném řízení.

(¹) Úř. věst. C 406, 7.12.2015 (věc původně zapsaná do rejstříku Soudu pro veřejnou službu Evropské unie pod číslem F-91/15 a předaná Tribunálu Evropské unie dne 1.9.2016).

Rozsudek Tribunálu ze dne 11. dubna 2019 — Fomanu v. EUIPO — Fujifilm Imaging Germany (Vyobrazení motýla)

(Věc T-323/18) (¹)

(„Ochranná známka Evropské unie — Řízení o zrušení — Obrazová ochranná známka Evropské unie představující motýla — Řádné užívání ochranné známky — Částečné zrušení — Článek 18 odst. 1 nařízení (EU) 2017/1001 — Článek 58 odst. 1 písm. a) a odst. 2 nařízení 2017/1001“)

(2019/C 187/81)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Fomanu AG (Neustadt an der Waldnaab, Německo) (zástupce: S. Reichart, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: R. Manea a D. Walicka, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Fujifilm Imaging Germany GmbH & Co. KG (Willich, Německo)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 16. března 2018 (věc R 2241/2016-2) týkajícímu se řízení o zrušení mezi Fujifilm Imaging Germany a Fomanu.

Výrok

1. Žaloba se zamítá.
2. Společnosti Fomanu AG se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 240, 9.7.2018.

Rozsudek Tribunálu ze dne 11. dubna 2019 — Pharmadom v. EUIPO — Objectif Pharma (WS wellpharma shop)(Věc T-403/18) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie WS wellpharma shop — Starší slovní národní ochranná známka WELL AND WELL — Relativní důvod zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001“)

(2019/C 187/82)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Pharmadom (Boulogne-Billancourt, Francie) (zásutpce: M.-P. Dauquaire, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: S. Pétrequin a A. Folliard-Monguiral, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Objectif Pharma (Vandoeuvre-lès-Nancy, Francie) (zástupce: A. Nappey, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 23. března 2018 (věc R 1448/2017-5) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Pharmadom a Objectif Pharma.

Výrok

1. Žaloba se zamítá.
2. Společnosti Pharmadom se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 301, 27.8.2018.

Rozsudek Tribunálu ze dne 3. dubna 2019 — NSC Holding v. EUIPO — Ibercondor (CONDOR SERVICE, NSC)(Věc T-468/18) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie CONDOR SERVICE, NSC — Starší slovní ochranná známka Evropské unie IBERCONDOR — Relativní důvod pro zamítnutí zápisu — Nebezpečí záměny — Relevantní veřejnost — Podobnost služeb — Podobnost označení — Článek 8 odstavec 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001“)

(2019/C 187/83)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: NSC Holding GmbH & Cie. KG (Hamburk, Německo) (zástupce: M. Eichhorst, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: A. Söder, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Ibercondor, SA (Barcelona, Španělsko) (zástupce: A. Canela Giménez, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 28. května 2018 (věc R 2440/2017-4) týkajícímu se námitkového řízení mezi Ibercondor Barcelona SA a NSC Holding.

Výrok

1. Žaloba se zamítá.
2. Společnosti NSC Holding GmbH & Cie. KG se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 328, 17.9.2018.

Rozsudek Tribunálu ze dne 11. dubna 2019 — Užstato sistemas administratorius v. EUIPO — DPG Deutsche Pfandsystem (Vyobrazení lahve s šipkou)

(Věc T-477/18) (¹)

(„Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie znázorňující láhev s šipkou — Starší obrazová ochranná známka Evropské unie znázorňující plechovku, láhev a šipku — Relativní důvod pro zamítnutí zápisu — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001“)

(2019/C 187/84)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Užstato sistemas administratorius VŠĮ (Vilnius, Litva) (zástupkyně: I. Lukauskienė, advokátka)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: P. Sipos a H. O'Neill, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO: DPG Deutsche Pfandsystem GmbH (Berlín, Německo)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 22. května 2018 (věc R 2203/2017 2) týkajícímu se námitkového řízení mezi DPG Deutsche Pfandsystem a Užstato sistemas administratorius.

Výrok

1. Žaloba se zamítá.
2. Užstato sistemos administratorius VŠĮ se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 341, 24.9.2018.

Rozsudek Tribunálu ze dne 3. dubna 2019 — Medrobotics v. EUIPO (See More. Reach More. Treat More.)

(Věc T-555/18) (¹)

(„Ochranná známka Evropské unie — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie See More. Reach More. Treat More. — Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu — Nedostatek rozlišovací způsobilosti — Článek 7 odstavec 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001“)

(2019/C 187/85)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Medrobotics Corp. (Raynham, Massachusetts, Spojené státy) (zástupci: B. Bittner a U. Heinrich, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: A. Folliard-Monguiral a H. O'Neill, zmocněnci)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 18. července 2018 (věc R 463/2018-2) týkajícímu se přihlášky slovního označení See More. Reach More. Treat More. jako ochranné známky Evropské unie.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Medrobotics Corp. se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 427, 26.11.2018.

Žaloba podaná dne 8. dubna 2019 — SJ v. Komise**(Věc T-701/18)**

(2019/C 187/86)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastníci řízení***Žalobce:* SJ (zástupci: J. MacGuill, Solicitor, a E. Martin-Vignerte, advokát)*Žalovaná:* Evropská komise**Návrhová žádání***Žalobce navrhuje, aby Tribunál:*

- zrušil potvrzující rozhodnutí Evropské komise C(2018) 6642 final ze dne 4. října 2018, kterým nezpřístupnila dokumenty podle nařízení (ES) č. 1049/2001 ⁽¹⁾ a které oznámila žalobci dne 8. října 2018;
- pokud jde o náklady řízení, uložil účastníkům, že ponесou vlastní náklady řízení, nebo že žalovaná nahradí náklady žalobce v případě, že žalobce uspěje.

Žalobní důvody a hlavní argumenty*Na podporu žaloby předkládá žalobce dva žalobní důvody.*

1. První žalobní důvod vychází z toho, že žalovaná tím, že uplatnila obecnou domněnku o nezpřístupňování, převrátila důkazní břemeno a přenesla na žalobce v rozporu s judikaturou neunesitelné důkazní břemeno.
2. Druhý žalobní důvod vychází ze zjevně nesprávného posouzení existence převažujícího veřejného zájmu v rozporu se zásadami vyplývajícími z relevantní judikatury.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. 2001, L 145, s. 43; Zvl. vyd. 01/03, s. 331).

Žaloba podaná dne 21. března 2019 — Exxonmobil Petroleum & Chemical v. ECHA**(Věc T-177/19)**

(2019/C 187/87)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastnice řízení***Žalobkyně:* Exxonmobil Petroleum & Chemical BVBA (Antverpy, Belgie) (zástupci: M. Navin-Jones, Solicitor a A. Kołtunowska, advokáti)*Žalovaná:* Evropská agentura pro chemické látky

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil žalobu za přípustnou a opodstatněnou;
- zrušil rozhodnutí ECHA č. ED/88/2018 o zařazení látek vzbuzujících mimořádné obavy na kandidátský seznam pro případné zahrnutí do přílohy XIV, zveřejněné dne 15. ledna 2019, v části týkající se fenanthrenu, a
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z toho, že se žalovaná dopustila zjevně nesprávného posouzení vlastností fenanthrenu vzbuzujících mimořádné obavy a překročila svou pravomoc a dále že porušila článek 59 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 ⁽¹⁾ tím, že:
 - vycházela ze závěrů podpůrného dokumentu výboru členských států z roku 2009 o vysoce perzistentních vlastnostech fenanthrenu coby složky „černouhelného dehtu, dehtové smoly, vysokoteplotní“, bez provedení vlastního posouzení dostupných informací, čímž reprodukovala vady obsažené v uvedeném podpůrném dokumentu;
 - dospěla k závěru o vysoce perzistentních vlastnostech fenanthrenu, ačkoli důkazy, z nichž vycházela, takový závěr nepodporují;
 - neposoudila dostupné důkazy, z nichž by vyplynuly závažné otázky týkající se spolehlivosti a extrémního konzervatismu studie OECD č. 308 o fenanthrenu týkající se simulace vodních sedimentů;
 - nevzala v úvahu informace zpochybňující použití výpočtu k úpravě výsledků studie OECD č. 308 za účelem zohlednění teploty;
 - neposoudila nové důkazy o perzistenci fenanthrenu, jež by mohla získat v rámci připomínkového řízení, a
 - nevzala v úvahu všechny relevantní informace pro určení průkaznosti perzistentních vlastností fenanthrenu, zvláště pokud se jedná o fotodegradaci, rozpouštění a volatilizaci fenanthrenu.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z toho, že žalovaná přijetím napadeného aktu porušila unijněprávní zásadu proporcionality.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek, o zřízení Evropské agentury pro chemické látky, o změně směrnice 1999/45/ES a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 793/93, nařízení Komise (ES) č. 1488/94, směrnice Rady 76/769/EHS a směrnic Komise 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES (Úř. věst. L 396, 30.12.2006, s. 1).

Žaloba podaná dne 29. března 2019 — Zubedi v. Rada**(Věc T-186/19)**

(2019/C 187/88)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastníci řízení***Žalobce:* Khaled Zubedi (Damašek, Sýrie) (zástupci: M. Lester, QC a M. O'Kane, Solicitor)*Žalovaná:* Rada Evropské unie**Návrhová žádání***Žalobce navrhuje, aby Tribunál:*

- zrušil prováděcí rozhodnutí Rady (SZBP) 2019/87 ze dne 21. ledna 2019 ⁽¹⁾ a prováděcí nařízení Rady (EU) 2019/85 ze dne 21. ledna 2019 ⁽²⁾ v rozsahu, v němž se vztahují na žalobce; a
- uložil Radě náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce jeden žalobní důvod, vycházející z tvrzení, že se žalovaná dopustila zjevně nesprávného posouzení, když zahrнула žalobce do omezujících opatření Evropské unie týkajících se Sýrie.

Žalobce byl do uvedených opatření zahrnut prováděcím rozhodnutím Rady 2019/87 a prováděcím nařízením Rady (EU) 2019/85 na základě skutečnosti, že je jedním ze skupiny úspěšných podnikatelů v Sýrii, o nichž všech má žalovaná za to, že mají velký zisk z podpory režimu prezidenta Assada tím, že uzavírají partnerství se státem podporovanými společnostmi za účelem získávání pozemků vyvlastněných osobám vysídleným v důsledku konfliktu v Sýrii. Takové tvrzení je podle názoru žalobce v jeho případě zcela nepravdivé, protože není splněno kritérium pro jeho zahrnutí do uvedených opatření a jeho případ je založen na nedostatečně pevném základu.

⁽¹⁾ Prováděcí rozhodnutí Rady (SZBP) 2019/87 ze dne 21. ledna 2019, kterým se provádí rozhodnutí 2013/255/SZBP o omezujících opatřeních vůči Sýrii (Úř. věst. L 181, 21.1.2019, s. 13).

⁽²⁾ Prováděcí nařízení Rady (EU) 2019/85 ze dne 21. ledna 2019, kterým se provádí nařízení (EU) č. 36/2012 o omezujících opatřeních vzhledem k situaci v Sýrii (Úř. věst. L 181, 21.1.2019, s. 4).

Žaloba podaná dne 3. dubna 2019 — Haikal v. Rada**(Věc T-189/19)**

(2019/C 187/89)

*Jednací jazyk: bulharština***Účastníci řízení***Žalobce:* Maen Haikal (Damašek, Sýrie) (zástupce: Stanislav Koev, advokát)*Žalovaná:* Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- určil, že žaloba je v plném rozsahu přípustná a odůvodněná a že všechny žalobní důvody v ní obsažené jsou odůvodněné;
- konstatoval, že napadené právní akty mohou být částečně zrušeny;
- částečně zrušil prováděcí rozhodnutí Rady (SZBP) 2019/87 ze dne 21. ledna 2019, kterým se provádí rozhodnutí 2013/255/SZBP o omezujících opatřeních vůči Sýrii v rozsahu, v němž se vztahuje na Maena Haikala;
- částečně zrušil prováděcí nařízení Rady (EU) 2019/85 ze dne 21. ledna 2019, kterým se provádí nařízení (EU) č. 36/2012 o omezujících opatřeních vzhledem k situaci v Sýrii v rozsahu, v němž se vztahuje na Maena Haikala;
- uložil Radě Evropské unie náhradu všech nákladů řízení žalobce, výdaje a odměny a jiné náklady vynaložené v souvislosti s jeho zastoupením advokátem.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce sedm žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení povinnosti Rady uvést odůvodnění — článek 6 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (EÚLP), článek 296 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU) a článek 41 Listiny základních práv Evropské unie.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení zásad zákonnosti a přiměřenosti trestných činů a trestů — článek 49 Listiny základních práv Evropské unie.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení práva na účinnou soudní ochranu — článek 6 a 13 EÚLP, článek 215 SFEU, jakož i články 41 a 47 Listiny základních práv Evropské unie.
4. Čtvrtý důvod vycházející z nesprávného posouzení skutkového stavu ze strany Rady.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z porušení práva vlastnit majetek, zásady proporcionality a svobody podnikání — článek 1 Dodatkového protokolu k EÚLP a článek 17 Listiny základních práv Evropské unie.
6. Šestý žalobní důvod vycházející z porušení práva na obvyklé životní podmínky — článek 2 a 4 Listiny základních práv Evropské unie, jakož i článek 3 a 25 Všeobecné deklarace lidských práv OSN.
7. Sedmý žalobní důvod vycházející ze závažného porušení práva na ochranu dobrého jména — článek 8 a čl. 10 odst. 2 EÚLP.

Žaloba podaná dne 5. dubna 2019 — Le Pen v. Parlament**(Věc T-211/19)**

(2019/C 187/90)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení**

Žalobce: Jean-Marie Le Pen (Saint-Cloud, Francie) (zástupce: F. Wagner, advokát)

Žalovaný: Evropský parlament

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Evropského parlamentu P8_TA-PROV(2019)0136, ze dne 12. března 2019, o žádosti o zbavení imunity žalobce 2018/2247(IMM), kterým byl žalobce skutečně imunity zbaven;
- uložil Parlamentu náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod, vycházející z porušení článku 9 protokolu č. 7 o výsadách a imunitách Evropské unie (Úř. věst. 2010, C 83, s. 266), čl. 5 odst. 1 a 5, jednacího řádu Evropského parlamentu (Úř. věst. 2005, L 44, s. 1) a sdělení poslancům č. 11/2003 a 11/2016.
2. Druhý žalobní důvod, vycházející ze zneužití řízení. Žalobce má za to, že souhlasem se zbavením žalobce imunity umožnil Parlament francouzskému vyšetřujícímu soudci nahradit generálního tajemníka Parlamentu na období 2009-2014, a tím porušil čl. 68 odst. 1 prováděcího opatření ke statutu poslanců Evropského parlamentu, kterým se generálnímu tajemníkovi svěřuje výlučná pravomoc rozhodovat o přeplatku a nařídít vydávání exekučního titulu proti dotčenému poslanci Evropského parlamentu.
3. Třetí žalobní důvod, vycházející ze zneužití pravomoci, zneužití řízení a porušení přiměřené lhůty pro stíhání poslanců. Žalobce tvrdí, že Parlament zneužil řízení, kteréžto zneužití se dotýká výkonu žalobcova práva na obhajobu v rozsahu, v němž po téměř třech mandátech bez stížnosti ze strany generálního tajemníka Parlamentu nepovažoval žalobce za nutné ponechávat si důkazy o práci jeho asistentů a není schopen odpovědět soudci.
4. Třetí žalobní důvod, vycházející z porušení článku 43 sdělení poslancům 11/2016, jelikož účelem stíhání je ztížit činnost poslanců jedné z hlavních opozičních stran v Parlamentu.

Žaloba podaná dne 8. dubna 2019 — AW v. Parlament**(Věc T-213/19)**

(2019/C 187/91)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení***Žalobce:* AW (zástupci: L. Levi a S. Rodrigues, advokáti)*Žalovaný:* Evropský parlament**Návrhová žádání***Žalobce navrhuje, aby Tribunál:*

- prohlásil tuto žalobu za přípustnou a opodstatněnou;
- zrušil rozhodnutí přijatá žalovanou dne 7. srpna 2018, jimiž byly zamítnuty žádosti žalobce o uznání dvou nemocí (cervikálgie a kopřivka ze stresu) za nemoci z povolání, a v případě potřeby také rozhodnutí ze dne 19. února 2019, jímž žalovaná zamítla stížnost podanou žalobcem dne 16. října 2018 proti rozhodnutím ze dne 7. srpna 2018;
- uložil žalované náhradu veškerých nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení čl. 22 odst. 3 společných pravidel pojištění úředníků Evropských společenství pro případ úrazu nebo nemoci z povolání (dále jen „společná pravidla“) kvůli procesním vadám, kterých se dopustila lékařská komise.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení článku 22 společných pravidel ve spojení s článkem 41 Listiny základních práv Evropské unie spočívajícího v tom, že lékařská komise nejednala nezávisle, nýbrž dle pokynů Parlamentu.

Žaloba podaná dne 9. dubna 2019 — Vinos de Arganza v. EUIPO — Nordbrand Nordhausen (ENCANTO)**(Věc T-239/19)**

(2019/C 187/92)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina***Účastníci řízení***Žalobkyně:* Vinos de Arganza, SL (Torál de los Vados, Španělsko) (zástupkyně: L. Broschat García, advokátka)*Žalovaný:* Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Nordbrand Nordhausen GmbH (Nordhausen, Německo)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatelka sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie ENCANTO — Přihláška č. 15 542 251

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 17. ledna 2019, ve věci R 392/2018-1

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- zamítl námitky;
- umožnil zápis přihlášené ochranné známky;
- uložil EUIPO a vedlejší účastnici řízení náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady 2017/1001.

Žaloba podaná dne 10. dubna 2019 — Španělsko v. Komise

(Věc T-241/19)

(2019/C 187/93)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobce: Španělské království (zástupce: A. Rubio González, zmocněnec)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Komise ze dne 19. prosince 2018 o státní podpoře SA 34914 (2013/C), kterou Spojené království poskytlo v souvislosti s režimem daně z příjmů právnických osob na Gibraltar;
- uložil žalovanému orgánu náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby uplatňuje žalobce dva důvody.

1. První žalobní důvod, vycházející z porušení čl. 107 odst. 1 SFEU spočívajícího v nesprávném uplatnění kritéria územní selektivity
 - V tomto ohledu žalobce uvádí, že Komise měla při přijímání napadeného rozhodnutí k dispozici údaje a poznatky, na jejichž základě bylo zjevné, že dochází k podpoře, která je selektivní z územního hlediska, což v ní mělo vyvolat pochybnosti o selektivním dosahu podpory. Komise ovšem v důsledku toho, že se omezila na kritérium věcné selektivity, dospěla k chybným závěrům, protože k podpoře dochází nebo může docházet ve větším rozsahu, než jaký byl ve skutečnosti konstatován v napadeném rozhodnutí.
2. Druhý žalobní důvod, vycházející z porušení článku 296 SFEU spočívajícího v tom, že napadené rozhodnutí formálně postrádá odůvodnění a nezbytné posouzení selektivity
 - V tomto ohledu žalobce uvádí, že se Komise nevypořádala s argumenty, které k územní selektivitě podávalo v průběhu celého řízení Španělské království. Tento akt postrádá odůvodnění i materiálně, a to v důsledku nesprávného výkladu rozsudku Soudu prvního stupně ze dne 18. prosince 2008, *Government of Gibraltar v. Komise*, T-211/04 a T-215/04, EU:T:2008:595. Zrušení tohoto rozsudku Soudním dvorem (rozsudkem ze dne 15. listopadu 2011, *Komise a Španělsko v. Government of Gibraltar a Spojené království*, C-106/09 P a C-107/09 P, EU:C:2011:732) znamenalo návrat k právnímu názoru vyjádřenému v rozhodnutí Komise 2005/261/ES, ze dne 30. ledna 2004, aniž byl tento doktrinální obrat odůvodněn.

Žaloba podaná dne 12. dubna 2019 — Karpeta-Kovalyova v. Komise

(Věc T-249/19)

(2019/C 187/94)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Marina Karpeta-Kovalyova (Woluwe Saint Pierre, Belgie) (zástupce: S. Pappas, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil obě napadená rozhodnutí tak, aby Evropská komise přehodnotila postavení žalobkyně a přiznala jí příspěvek za práci v zahraničí, denní příspěvek, příspěvek na zařízení, cestovní výdaje související s nástupem do služebního poměru a stěhovací výdaje;
- rozhodl, že žalovaná ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady, které žalobkyně vynaložila v tomto řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z nesprávného výkladu čl. 4 odst. 1 písm. a) přílohy VII služebního řádu v souvislosti s definicí bydliště, jelikož v napadených rozhodnutích nebylo zohledněno diplomatické postavení manžela žalobkyně po většinu rozhodné doby pěti let končících šest měsíců přede dnem nástupu do služebního poměru a jelikož v nich byly zohledněny dočasné smlouvy, které žalobkyně měla v době, kdy se její rodina vrátila zpět do své vlasti.
2. Druhý žalobní důvod vychází ze zjevně nesprávného posouzení, k němuž došlo v napadených rozhodnutích, jelikož v nich nebyly zohledněny skutkové okolnosti, které nepopíratelně a nad rámec jakéhokoliv posouzení prokazují přesun celé domácnosti z Bruselu zpět do vlasti žalobkyně, a to zejména na základě nepodložených domněnek.

Žaloba podaná dne 15. dubna 2019 — Tradición CZ v. EUIPO — Rivero Argudo (TRADICIÓN CZ, S.L.)

(Věc T-250/19)

(2019/C 187/95)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Tradición CZ, SL (Jerez de la Frontera, Španělsko) (zástupce: M. Aznar Alonso, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: María Dolores Rivero Argudo (Jerez de la Frontera, Španělsko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatelka sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie TRADICIÓN CZ, S.L. — Přihláška č. 14 977 045

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 4. února 2019 ve věci R 257/2018-2

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- přerušil toto řízení do vydání pravomocného rozhodnutí v řízení o zrušení namítané ochranné známky 7272594 RIVERO CZ ve věci 33785-C vedeném před EUIPO;
- určil, že první odvolací důvod je opodstatněný, a zrušil napadené rozhodnutí s tím, že mezi kolidujícími ochrannými známkami neexistuje nebezpečí záměny;
- podpůrně a kumulativně určil, že druhý odvolací důvod je opodstatněný, a zrušil napadené rozhodnutí s tím, že mezi kolidujícími ochrannými známkami neexistuje v souvislosti se službami prodeje octů a moštů spadajícími do třídy 35 nebezpečí záměny;
- uložil EUIPO a v případě vedlejšího účastnictví v tomto řízení i jeho další účastníci náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 18. dubna 2019 — Baustoffwerke Gebhart & Söhne v. EUIPO (BIOTON)

(Věc T-255/19)

(2019/C 187/96)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Baustoffwerke Gebhart & Söhne GmbH & Co. KG (Aichstetten, Německo) (zástupkyně: Rechtsanwältin E. Strauß)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Sporná ochranná známka: Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie BIOTON — Přihláška č. 17 746 009

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 20. února 2019, ve věci R 1887/2018-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí a povolil zveřejnění přihlášky ochranné známky BIOTON pro všechny požadované výrobky;
- podpůrně vrátil věc EUIPO s návrhem na změnu napadeného rozhodnutí a povolení zápisu ochranné známky č. 17 746 009 BIOTON;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001 Evropského parlamentu a Rady;
 - Porušení čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) 2017/1001 Evropského parlamentu a Rady.
-

ISSN 1977-0863 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5163 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
L-2985 Lucemburk
LUCSEMBURK

CS